

KRONJKA MĚSTA DOMAŽLICE

1999

I. OBYVATELSTVO

MATRIČNÍ ZPRÁVA

V roce 1999 se v Domažlicích narodilo 347 dětí, z toho 202 chlapců a 145 děvčat. Domažlickým občankám se narodilo 64 dětí, 47 v domažlické porodnici, 17 v jiných porodnicích. Z nově narozených Domažličánek bylo 39 chlapců a 25 děvčat. Jednou se narodila dvojčata.

134 snoubeneckých párů uzavřelo manželství. 112krát si snoubenci řekli svoje ano na úřadě, 22 sňatků bylo církevních. Zdá se, že "móda" církevních sňatků, která po roce 1990, přivedla před oltář často i velmi vlažné věřící nebo dokonce ateisty, protože "v kostele to bylo svátečnější", už opadla. Před oltář nyní předstupují ke svému manželskému slibu opět jen lidé, kteří si do svého budoucího života chtějí vyprosit Boží požehnání a pomoc.

V Domažlicích v tomto roce zemřelo 362 osob, z toho 152 mužů a 210 žen.

Domažlických občanů zemřelo 121, 50 mužů a 71 žen.

V obcích matričního obvodu Domažlice (mimo město) zemřelo 20 osob.

POČTY OBYVATEL - POHYB OBYVATEL

K 31.12.1999 žilo v Domažlicích	11.090 osob
z toho	5.731 žen a
	5.359 mužů

Počty obyvatel jednotlivých městských částí:

Týnské předměstí	4.751
Hořejší předměstí	2.718
Bezděkovské předměstí	2.312
Dolejší předměstí	636
Město	518
městská část Havlovice	155

Největší domažlické sídliště, Kozinovo pole, určuje primát Týnského předměstí co do počtu obyvatel.

V roce 1999 přibylo do města	198 lidí
Za stejnou dobu zemřelo	150 občanů a
odhlásilo se	228 občanů

V roce 1999 tedy Domažlice zaznamenaly úbytek 180 občanů.

Z jednoho místa na jiné v rámci města se v roce 1999 stěhovalo 381 občanů.

Průměrný věk občanů Domažlic je	38,98 let
ženy	40,44 let
muži	37,42 let

Nejstarší občankou Domažlic je paní **Ludmila KOŤANOVÁ**, rozená Prachová. Pochází ze známé domažlické rodiny Prachů, jako mladá dívka se provdala za důstojníka tehdejší československé armády a odstěhovala se za ním. Když ovdověla, vrátila se do Domažlic. Dlouhá léta pak pracovala jako knihovnice v domažlické knihovně. U čtenářů byla velice oblíbena a mnozí z nich na její působení v knihovně podnes vzpomínají.

Městský SBOR PRO OBČANSKÉ ZÁLEŽITOSTI

má jedenáct členů. Jeho předsedkyní je paní Libuše Matějková, profesorka domažlického Gymnasia J.Š.Baara. Sbor pořádá sedmkrát do roka vítání nově narozených občánek. Občanům starším 75 ti let posílá blahopřání k jejich životnímu jubileu, občanům starším 80 ti let chodí členové sboru u příležitosti jejich narozenin blahopřát domů. O Vánocích navštěvují s drobnými dárky domažlické občany, žijící v domech - penzionech. Vždy je při tom provázejí i muzikanti, kteří obyvatelům domovů zahrají jejich oblíbené melodie. Sbor pro občanské záležitosti připravuje rovněž předávání maturitních vysvědčení, zlaté svatby, spolupracuje s Českým červeným křížem při vyhodnocování dárců krve.

CÍRKVE A NÁBOŽENSKÁ SDRUŽENÍ V DOMAŽLICÍCH

V Domažlicích mají sídla svých farností dvě církve a jedna náboženská společnost. Je zde **římskokatolická farnost** a **Farní sbor Českobratrské církve evangelické**. Jako občanské sdružení - náboženská společnost - jsou registrovány **Křesťanské sbory**, které rozvíjí čilou evangelizační práci zejména mezi mládeží. Sídlí na Bezděkově, naproti Panskému dvoru. Jednou za měsíc se v budově farního sboru českobratrské církve scházejí členové **Československé církve husitské**, kteří patří farností pod Klatovy. Na území města působí z oficiálních církví ještě **Adventisté sedmého dne**, několik občanů se hlásí k **Církvi bratrské** se sídlem v Klatovech a k **Evangelické církvi metodistické** se sídlem v Horšovském Týně. Ve městě se často setkáváme i s **jehovisty**, ti však sem zajíždějí na svoje evangelizační návštěvy odjinud.

Při římskokatolické farnosti působí **Křesťanská akademie**, která jednou měsíčně, vždy v pátek večer, pořádá v jídelně gymnázia zajímavé přednášky.

JAK JSME ŽILI V ROCE 1999?

Nezaměstnanost se pohybovala zhruba mezi 8 – 9 %. V našem městě nepřesáhla 7 %.

Průměrná měsíční mzda se pohybovala kolem 12.600 Kč hrubého příjmu.

Minimální mzda byla 4.000 Kč měsíčně.

Průměrná výše starobního důchodu činila 6.064 Kč měsíčně.

Průměrná výše plného invalidního důchodu byla 5.798 Kč měsíčně.

1 kg chleba stál v našem městě v závislosti od druhu 11 – 19 Kč.

III. MĚSTSKÁ SPRÁVA

3. ZASEDÁNÍ MĚSTSKÉHO ZASTUPITELSTVA

20. ledna v 16 hodin v zasedací síni radnice

Program:

1. Volba pracovních orgánů
2. Prodej movitého majetku na stavební parcele 638/1
3. Odkoupení pozemku č. 2660/3 katastrální území Domažlice - finanční vypořádání za dočasné užívání
4. Zřizovací listina Knihovny Boženy Němcové
5. Změna ceníku parkovného a parkovacích karet
6. Změna vyhlášky o zřízení městské policie v Domažlicích
7. Informace o rozpočtu
8. Různé
9. Usnesení a závěr

4. ZASEDÁNÍ MĚSTSKÉHO ZASTUPITELSTVA

17. února v 16 hodin v zasedací síni městského úřadu

Program:

1. Volba pracovních orgánů
2. Prodej pozemků č. 700/3, 578/1 katastrální území Domažlice
3. Schválení bezúplatného převodu pozemků v katastrálním území Domažlice na Město Domažlice
4. Žádost o znovuprojednání a přehodnocení kupní ceny

5. Žádost o odvolání z funkce přisedícího krajského soudu - žádost o zvolení do funkce přisedícího okresního soudu
6. Oddávající
7. Rozpočet
8. Různé
9. Usnesení a závěr

5. ZASEDÁNÍ MĚSTSKÉHO ZASTUPITELSTVA

24. března v 18 hodin v zasedací síni městského úřadu

Program:

1. Volba pracovních orgánů
2. Příspěvek na opravu památek v městské památkové rezervaci
3. Zpráva o výsledcích přezkoušení hospodaření města za rok 1998
4. Informace o vyúčtování hospodaření města za rok 1998
5. Čestná občanství udělená Městem Domažlice od roku 1938 do současnosti
6. Volba členů Okresní školské rady
7. Prodej části parcely č. 40/1 v katastrálním území Havlovice
8. Bezúplatný převod pozemků - změna usnesení
9. Schválení bezúplatného převodu pozemků v katastrálním území Domažlice na Město Domažlice - změna USNESENÍ č. 34/1999
10. Žádost tělovýchovné jednoty Jiskra o odstranění tvrdosti vyhlášky
11. Nabídka odkoupení domu čp. 124 v Masarykově ulici
12. Prodej pozemku č. 4803/10 v katastrálním území Domažlice
13. Odměna pro členy zastupitelstva
14. Různé
15. Usnesení a závěr

6. ZASEDÁNÍ MĚSTSKÉHO ZASTUPITELSTVA

14. dubna v 16 hodin v zasedací síni městského úřadu

Program:

1. Ustanovení mandátové komise
2. Zpráva mandátové komise
3. Volba pracovních orgánů
4. Žádost o změnu usnesení
5. Možnost integrace osob s přiznaným postavením uprchlíka a cizinců, kterým bylo v důsledku jejich zdravotního postižení uděleno povolení k trvalému pobytu na území České republiky, v Domažlicích
6. Prodej stavební parcely č. 780/2 katastrální území Domažlice
7. Prodej části pozemkové parcely č. 2319 katastrální území Domažlice
8. Prodej části pozemkových parcel č. 657/1, 628 a 4837 katastrální území Domažlice
9. Různé
10. Usnesení a závěr

7. ZASEDÁNÍ MĚSTSKÉHO ZASTUPITELSTVA

12. května v 16 hodin v malém sále městského kulturního střediska

Program:

1. Ustanovení mandátové komise
2. Zpráva mandátové komise
3. Volba pracovních orgánů
4. Příspěvky organizacím v roce 1999
5. Světelná signalizace na křižovatkách v Domažlicích
6. Prodej dílu "a" stp. č. 2622/2 (PK) a dílu "c" stp. č. 2587/1 (PK) katastrální území Domažlice
7. Prodej ppč. 40/3 v katastrálním území Havlovice
8. Prodej části ppč. 389/1 v katastrálním území Domažlice

9. Prodej části ppč. 957/1 katastrální území Domažlice
10. Dořešení vlastnických vztahů k pozemkům, přiléhajícím k rodinným domkům v ulici Šumavská
11. Odkoupení pozemků v lokalitě cvičák pod Vavřincem
12. Cenová nabídka na finanční spoluúčast Města Domažlice při obnově povrchů
13. Rozpis rozpočtu okresního úřadu na rok 1999
14. Změna územního plánu
15. Žádost paní Sadílkové o přehodnocení úhrady částky předplaceného nájemného
16. Různé
 - i. Prodej částí pozemku č. 2319 katastrální území Domažlice
 - ii. Směna pozemků ZZN Domažlice
 - iii. Výstavba inženýrských sítí pro rodinné domky v lokalitě "Nevolický vrch"
17. Usnesení a závěr

8. ZASEDÁNÍ MĚSTSKÉHO ZASTUPITELSTVA

16. června v 16 hodin v malém sále městského kulturního střediska

Program:

1. Ustanovení mandátové komise
2. Zpráva mandátové komise
3. Volba pracovních orgánů
4. Žádost o změnu platby nájemného
5. Zásady hospodaření s bytovým fondem města Domažlice
6. Žádost o výjimku ze zásad k prodeji bytů v majetku města
7. Žádost o rozpočtové opatření
8. Změna ceníku parkovného
9. Prodej části ppč. 657/1 katastrální území Domažlice
10. Odprodej pozemků v areálu autoškoly v Havlíčkově ulici v Domažlicích

11. Návrh darovací smlouvy
12. Dořešení vlastnických vztahů k pozemkům přiléhajícím k rodinným domkům v Šumavské ulici
13. Prodej objektu č. 33 v areálu bývalých kasáren v Domažlicích
14. Prodej ESO přístřešků v areálu bývalých kasáren v Domažlicích

15. Prodej části ppč. 2319 katastrální území Domažlice
16. Převod části stavby supermarketu "PENNY Kozinovo pole" v Domažlicích na město Domažlice
17. Plynofikace města Domažlic
18. Žádost o posílení rozpočtu technických služeb - rekultivace skládky Havlovice
19. Různé
 - 1/ Osvětlovací pult v městském kulturním středisku
 - 2/ Příspěvek na nákup tiskařského stroje
 - 3/ Žádost o poskytnutí příspěvku na ozvučení kostela Nanebevzetí Panny Marie
 - 4/ Dodatečný odvod organizace Městské lesy Domažlice
 - 5/ Žádosti o příspěvky organizacím
 - 6/ Oprava silnice v Cihlářské ulici
20. Usnesení a závěr

9. ZASEDÁNÍ MĚSTSKÉHO ZASTUPITELSTVA

16. srpna v 16 hodin v malém sále městského kulturního střediska

Program:

1. Ustanovení mandátové komise
2. Zpráva mandátové komise
3. Volba pracovních orgánů
4. Projednání zadání změn územního plánu města Domažlice
5. Zpráva o hospodaření města za první pololetí roku

6. Žádost o posílení rozpočtu na regulaci topného systému městského úřadu
7. Různé
8. Usnesení a závěr

10. ZASEDÁNÍ MĚSTSKÉHO ZASTUPITELSTVA

15. září v 16 hodin v malém sále městského kulturního střediska

Program:

1. Ustanovení mandátové komise
2. Zpráva mandátové komise
3. Volba pracovních orgánů
4. Projednání vstupu Města Domažlic do "Nájemního družstva Domažlice"
5. Převod finančních prostředků z depozitního účtu do rozpočtové rezervy
6. Prodej části pozemku č. 953/4 katastrální území Domažlice
7. Směna pozemků v katastrálním území Havlovice
8. Koupě pozemků č. kat. 2967/1 a ppč. 2385/22, 2389/16 a 2690/4 katastrální území Domažlice
9. Prodej části ppč. 2325/5 katastrální území Domažlice
10. Předkupní právo k objektům v areálu bývalých kasáren v Domažlicích
11. Výstavba komunikace pro rodinné domky v lokalitě "Nevolický vrch".
12. Odkoupení pozemku č. 3679/1 katastrální území Domažlice
13. Prodej ppč. 1057/3 katastrální území Domažlice
14. Odkup pozemků
15. Žádost o souhlas s darováním bytu
16. Žádost o příspěvek na provoz zařízení
17. Informace
18. Různé
 - 1/ Žádost o bezúplatný převod nemovitého majetku v lokalitě Čerchov - potvrzení žádosti městským zastupitelstvem

19. Usnesení a závěr

11. ZASEDÁNÍ MĚSTSKÉHO ZASTUPITELSTVA

13. října v 16 hodin v malém sále městského kulturního střediska

Program:

1. Ustanovení mandátové komise
2. Zpráva mandátové komise
3. Volba pracovních orgánů
4. Žádost o poskytnutí finančního příspěvku TJ Jiskra, oddíl kopané
5. Prodej části pozemku č. 2624 katastrální území Domažlice
6. Prodej pozemku č. 671 katastrální území Domažlice
7. Prodej části pozemku č. 345/3 katastrální území Domažlice
8. Prodej objektu zahradnictví v Tyršově ulici v Domažlicích
9. Prodej stavební parcely č. 2553 katastrální území Domažlice
10. Odkoupení části stavební parcely č. 1157 a části ppč. 2673/3 katastrální území Domažlice
11. Prodej stavebních parcel pod garážemi v Kozinově ulici (pod Benzinou)
12. Prodej stavebních parcel pod garážemi v ulici 17. listopadu
13. Převod sportovního areálu Střelnice
14. Sportovní areál Jerklovka - žádost o převod pozemků v majetku České republiky městu Domažlice
15. Žádost o rozpočtové opatření na koupi služebního vozu pro radnici
16. Různé
17. Usnesení a závěr

12. ZASEDÁNÍ MĚSTSKÉHO ZASTUPITELSTVA

22. listopadu v 16 hodin v malém sále městského kulturního střediska

Program:

1. Ustanovení mandátové komise
2. Zpráva mandátové komise
3. Volba pracovních orgánů
4. Návrh na doplnění zřizovací listiny Reha - centra
5. Prodej ppč. 3348/9 katastrální území Domažlice
6. Prodej části pozemku č. 2624 katastrální území Domažlice
7. Prodej ppč. 459/1 a 459/2 katastrální území Bořice
8. Převod stadionu Střelnice
9. Transformace zařízení města technických služeb
10. Různé
 - 1/ Změna usnesení městského zastupitelstva č. 139/99 a 140/99
Předkupní právo - Praves s.r.o. - objekt č. 13, 14, 15, 20, 21
Předkupní právo - Stafiko J+Z s.r.o. - č. 11 a 64
 - 2/ Nákup služebního vozidla
11. Usnesení a závěr

13. ZASEDÁNÍ MĚSTSKÉHO ZASTUPITELSTVA

15. prosince v 16 hodin v malém sále městského kulturního střediska

Program:

1. Ustanovení mandátové komise
2. Zpráva mandátové komise
3. Volba pracovních orgánů
4. Odměny pro neuvolněné členy, předsedy a členy komisí a oddávající
5. Žádost o koupi
6. Návrhy na finanční příspěvky organizacím
7. Přehodnocení kupní ceny pozemků pod garážemi
8. Odkoupení pozemku č. 3679/1 katastrální území Domažlice
9. Prodej části pozemku č. 345/3 katastrální území Domažlice

10. Převod stadionu Střelnice
11. 3. stavba silnice I/26 Draženov - Havlovice, prodej pozemků
12. Bezúplatný převod pozemků od ministerstva obrany
13. Výstavba komunikace pro rodinné domky v lokalitě "Nevolický vrch" -
14. koupě pozemků
15. Vyúčtování Chodských slavností - Vavřínecké pouti v roce 1999
16. Různé
 - 1/ Změna usnesení č. 85/99
17. Usnesení a závěr

Zápisy ze zasedání zastupitelstva jsou součástí tohoto kronikářského zápisu a jsou uloženy v přílohách ke kronice.

III. HOSPODAŘENÍ MĚSTA v roce 1999

<i>Příjmy</i>	<i>Rozpočet (tisíc Kč)</i>	<i>Skutečnost (Kč)</i>	<i>%</i>
1. <i>Daň z příjmu fyzických osob ze závislé činnosti</i>	17,000,-	16,868.965,-	99,2
2. <i>Dan z příjmu fyzických osob ze samostatné činnosti</i>	20,000,-	16,738.158,-	83,7
3. <i>Daň z příjmů právnických osob</i>	13,000,-	14,863.950,-	114,3
4. <i>Správní poplatky</i>	2,500,-	2,597.499,-	103,9
5. <i>Poplatky za vypouštění škodlivých látek</i>	-	15.650,-	-
6. <i>Odvody za odnětí zemědělské půdy</i>	-	5.046,-	-
7. <i>Poplatek ze psů</i>	-	157.008,-	-
8. <i>Poplatek za užívání veřejného prostranství</i>	5,388,-	4,681.018,-	86,9
9. <i>Poplatek ze vstupného</i>	-	85.326,-	-
10. <i>Poplatek z ubytovacích kapacit</i>	-	23.593,-	-
11. <i>Poplatek za provoz VHP</i>	1,500,-	1,069.256,-	71,3
12. <i>Daň z nemovitostí</i>	6,000,-	6,597.051,-	110
13. <i>Splátky půjček od obyvatel</i>	-	1,294.308,49	-
14. <i>Neinvestiční dotace ze státního rozpočtu (sociální dávky)</i>	851.92	851.920,-	100
15. <i>Neinvestiční dotace ze státního rozpočtu (dotace na státní správu a školy)</i>	11,442.50	11,336.500,-	99,1
16. <i>Ostatní neinvestiční dotace ze státního rozpočtu (dotace pro městskou knihovna u městské lesy)</i>	1,025.81	1,025.820,-	100
17. <i>Neinvestiční dotace přijaté od obcí</i>	538.70	527.935,-	98
18. <i>Neinvestiční dotace přijaté od regionů (přehlídky dudáků, obnova východní brány, pro dobrovolné hasiče, na krytí finanční ztráty linkové autobusové dopravy. Na pečovatelskou službu)</i>	628.90	628.900,-	100
19. <i>Ostatní investiční dotace ze státního rozpočtu (na byty)</i>	5,540,-	5,540.000,-	100
20. <i>Investiční dotace od regionů</i>	100,-	35,265.925,-	100
21. <i>Příjmy z prodeje akcií</i>	-	312.550,-	-
22. <i>Odvod městských lesů</i>	312.55	665.564,40	100
23. <i>Komunikace – příjmy z poskytovaných služeb</i>	678.34	3,691.862,50	98,1
24. <i>Provoz veřejné silniční dopravy (parkovací automaty a karty)</i>	1,215,-	1,619.574,30	303,9
25. <i>Školní stravování</i>	1,608.50	807.648,60	100,7
26. <i>Základní umělecká škola</i>	580,-	454.186,-	139,2
27. <i>Záležitosti kultury</i>	460.50	2,557.735,10	98,5
28. <i>Plavecký bazén a koupaliště</i>	2,272,-	19,207.549,-	112,6
29. <i>Bytové hospodářství</i>	14,056,-	89.744,-	76,6
30. <i>Pohřebnictví</i>	60,-	545.622,10	149,6
31. <i>Komunální služby a územní rozvoj</i>	10,-	3,022.090,40	456,2
32. <i>Sběr a svoz komunálních odpadků</i>	2,900,-	2,014.823,-	104,2
33. <i>Veřejná zeleň</i>	2,000,-	57.833,60	100,7
34. <i>Jesle</i>	60,-	985.700,-	96,4

35. <i>Bezpečnost a veřejný pořádek</i>	1,000,-	2,371.074,-	98,2
36. <i>Příjmy z pronájmu nemovitostí</i>	2,500,-	4.477.602,50	94,8
37. <i>Příjmy z pronájmu pozemků</i>	-	435.092,-	-
38. <i>Příjmy z prodeje pozemků</i>	-	217.300,-	-
39. <i>Příjmy z prodeje nemovitostí</i>	-	881.053,87	-
40. <i>Ostatní nezdaněné příjmy</i>	-	1,132.551,91	-
41. <i>Příjmy z úroků</i>	-	78.264,10	-
42. <i>Příjmy z finančního vypořádání minulých let</i>	-	-	-
		168,019.580,68	
PŘÍJMY CELKEM	168,833.34		99,5

STRUKTURA PŘÍJMŮ (v Kč)

1. Daňové příjmy	68,295.220,90
2. Nedaňové příjmy	33,561.425,78
3. Kapitálové příjmy	46,151.859,00
4. Přijaté dotace	20,011.075,00

Celková výše příjmů byla ovlivněna příjmy z prodeje akcií.

VÝDAJE

	Rozpočet (tis. Kč)	Skutečnost (Kč)	%
1. Celospolečenská funkce lesa	753.93	753.938,-	100
Dotace ministerstva zemědělství na výchovu lesních porostů a na přibližování dříví koňským potahem.			
2. Silnice	9,092.24	8,434.238,60	92,8
Finanční prostředky na opravy komunikací a na dokončení křižovatky v nových kasárnách.			
3. Provoz veřejné silniční dopravy	1,245.30	1,442.328,10	115,8
Zahrnuje výdaje na dopravní obslužnost, nákup karet pro parkovací automaty a pro automat na Chodském náměstí .			
4. Odvádění a čištění odpadních vod	1,991	1,223.425,30	61,4
5. Mateřské školy	1,842.80	1,639.214,83	89

6. Základní školy	4,557,50	4,484.970,40	98,4
Prostředky na provoz škol a transfer obcím na základě uzavřených smluv.			
7. Zvláštní škola	154.30	157.121,60	101,8
8. Školní stravování	1,311.20	1,169.871,72	89,2
9. Základní umělecká škola	490,90	438.457,30	89,4
10. Knihovna Boženy Němcové	3,485.90	3,481.000,-	99,9
11. Záležitosti kultury	4,735.50	4,699.107,33	99,2
Transfery městskému kulturnímu středisku			
12. Zachování a obnova kulturních památek	4,735.30	4,699.107,33	99,2
13. Tělovýchovná činnost	6,265.94	5,729.324,35	91,4
14. Reha centrum	115.50	115.500,-	100
15. Jesle	929.10	911.119,50	98,1
16. Bytové hospodářství	34,104,-	26,865.425,80	78,8
17. Veřejné osvětlení	2,344.40	2,357.373,30	100,6
18. Pohřebnictví	428.80	396.114,70	92,4
19. Územní plánování	889.67	196.732,20	22,1
Projektová dokumentace			
20. Komunální služby	3,753,-	3,564.740,70	95
21. Změny technologií vytápění	900,-	900.000,-	100
I. etapa plynofikace města			
22. Sběr a svoz komunálních odpadů	17,297.31	14,612.898,-	84,5
23. Dekontaminace půd	100.-	65.798,-	65,8
Sanace Havlíčkovy ulice 6			
24. Veřejná zeleň	4,244.30	4,022.570,31	94,8
25. Sociální dávky	5,485,-	5,456.217,-	99,5
Jedná se o sociální dávky zdravotně postiženým občanům, starým občanům, pomoc rodině			
26. Domovy penziony pro důchodce	3,513.80	3,513.800	100
27. Městská policie	5,261.70	5,148.526,25	97,8
28. Požární ochrana	623.02	591.009,60	94,9
29. Místní zastupitelské orgány	1,193.20	1,390.000,-	116,5
30. Činnost místní správy	21,183.10	20,081.076,50	94,8
31. Úroky z úvěru	3,000,-	3,013.604,70	-
32. Výdaje související s neinvestičními nákupy	-	3,013.604,70	-
33. Vratky transferů poskytnutých v minulých letech		889,90	
VÝDAJE CELKEM	145,975.42	134,090.173,01	91,9

Hospodaření města skončilo v roce 1999 přebytkem 16,667.785,75 Kč.

IV. MĚSTSKÝ ÚŘAD A MĚSTSKÁ ZAŘÍZENÍ

ODBOR ŠKOLSTVÍ, KULTURY, SOCIÁLNÍCH VĚCÍ A ZDRAVOTNICTVÍ

V roce 1999 pracovaly v tomto odboru čtyři zaměstnankyně: vedoucí odboru Edita Mrázková a sociální pracovnice Eva Janatová, Marie Freiová a Miloslava Wiesnerová.

Největší část pracovní náplně odboru představuje agenda sociální péče pro občany, žijící na území města a pro občany obcí územního obvodu Domažlice. Odbor dále zajišťuje chod školních a předškolních zařízení a řeší problémy z oblasti kultury a zdravotnictví.

Pracovnice odboru zpracovávají všechny typy dávek sociální péče, které lze poskytovat podle příslušných zákonů, to je: dávky sociální péče pro matky s nezaopatřenými dětmi, pro sociálně potřebné nezaměstnané a staré občany, příspěvky na individuální dopravu, příspěvky na kompenzační pomůcky a podobné, příspěvek na péči o osobu blízkou či jinou a dále věcné a finanční jednorázové dávky. Celkem bylo v roce 1999 vyplaceno 5,456.217,- Kč. Pracovnice odboru registrovaly 114 sociálně potřebných rodin s dětmi, 204 nezaměstnaných, 38 osob pečujících o osobu blízkou či jinou dospělou (péče o dítě se sleduje společně s nezaopatřenými matkami). Odbor poskytl 45 příspěvků na kompenzační pomůcky, 13 příspěvků na individuální dopravu, 49 jednorázových dávek pro nezaměstnané.

V tomto roce odbor zaznamenal velký nárůst žádostí o dávku sociální péče u nezaměstnaných. Velkou většinu z nich tvoří mladí lidé (těsně po ukončení školy). Problémy s nalezením práce mají rovněž lidé se změněnou pracovní schopností a lidé se základním vzděláním.

Územní obvod pověřeného Městského úřadu v Domažlicích pro dávky sociální péče

Babylon, Česká Kubice, Díly, Draženov, Hradiště, Chodov, Chrastavice, Kanice, Klenčí pod Čerchovem, Luženičky, Milavče, Mrákov, Nemanice, Nevolice, Pasečnice, Pec pod Čerchovem, Pelechy, Postřekov, Stráž, Tlumačov, Trhanov, Újezd, Zahořany, Ždanov.

DŮM PENZION – BYTY S PEČOVATELSKOU SLUŽBOU

Ředitelka Mgr. Venuše Klimentová

Činnost této příspěvkové organizace města Domažlice se v roce 1999 zaměřovala především na zkvalitňování poskytovaných služeb a na zajišťování plynulého provozu v objektech Baldovská 638 a Břetislavova 84. V květnu uskutečnila firma Ptáčník úpravu přístupových cest k penzionu v Baldovské ulici, včetně vybudování bezbariérového vjezdu k zadnímu vchodu do budovy. Technické služby města upravily a obnovily zeleň kolem celého objektu. Drobné opravy domu a zahrady se uskutečnily i v domě v Břetislavově ulici. V zařízení probíhala v průběhu celého roku praxe studentů Vyšší odborné školy sociálně právní v Domažlicích. V domě penzionu v Baldovské ulici se pravidelně konají společenské akce pro jeho obyvatele. Velkou oblibu získalo seniorské odpoledne s vlastním programem seniorů, líbily se společné návštěvy městské knihovny a azylového domu v Havlovicích. Vedení domu připravilo pro jeho obyvatele cyklus přednášek s odbornou zdravotní tematikou. Dům penzion se spolu se Sdružením zdravotně postižených a s Reha-centrem zapojil do projektu programu Phare pro zdravotně postižené. Spolupracuje i s několika zdravotními a humanitárními organizacemi.

JESLE

Ředitelka Marie Polívková

Dost často slýcháme názory, že jesle je třeba zrušit. Matky, které děti do jeslí dávají, že jsou matkami krkavčími, které z čisté sobeckosti odmítají být doma a starat se o rodinu. I přes to, že autoři podobných názorů mají nesporně pravdu v tom, že dítěti je nejlépe doma s mámou, je na druhé straně pravdou také to, že zdaleka ne všechny mladé rodiny si

mohou, při současném průměrném příjmu, dovolit žít jen z jednoho platu a prarodiče, kteří by se postarali, také všechny nemají. Jesle jsou často i jediným řešením situace osamělých matek. Poplatky v nich sice také rostou, přes to jsou ale stále nižší než plat případné chůvy, a proto budou jeselská zařízení asi ještě nějaký čas zapotřebí.

V domáckých jeslích, umístěných v bývalém jeselském oddělení VI. mateřské školy v Michlově ulici, bylo v roce 1999 zapsáno v průměru 18 dětí při stanovené kapacitě 15 dětí. Využití jeslí bylo zhruba 74 procentní. V zařízení se o ně starají tři dětské sestry. Zdravotní dozor a hygienickou službu zajišťuje MUDr. Skočdoplová. Do jeslí docházejí dvakrát týdně na praxi žákyně zdravotní školy. Jesle spolupracují s mateřskou školou, v jejímž objektu jsou umístěny, spolupráce je dobrá a oboustranně prospěšná.

MĚSTSKÉ LESY

Ředitel ing. Jan Benda

Rok 1999 byl pro městské lesy pátým rokem platnosti lesního hospodářského plánu na léta 1995 – 2004. Závazné ukazatele v pěstební činnosti plní lesy rovnoměrně v mírném předstihu. Daří se vyrovnat i mírné překročení těžeb z minulých let, způsobené v roce 1996 námrazou a v roce 1998 větrnou kalamitou. V říjnu proběhla u městských lesů kontrola dodržování lesního zákona a předpisů souvisejících při hospodaření a péči o lesy v majetku města Domažlic. Kontrola dopadla dobře, městské lesy dodržují všechny předpisy, péče o porosty je na velmi dobré úrovni.

Městské lesy se podílely na organizování konference „Český les a jeho budoucnost“, kde ředitel městských lesů ing. Benda vystoupil na prvním dnu jednání s referátem „Historie Českého lesa“. Druhý den se uskutečnila exkurse do městských lesů. Konference se mimo jiné zúčastnili ministr životního prostředí Miloš Kužvar, ředitelé odborů ministerstva zemědělství, představitelé Lesů České republiky, senátor ing. Smutný a odborná veřejnost

z celé České republiky. Exkursi do městských lesů sice doprovázelo značně nepříznivé počasí, přes to si ji ale všichni účastníci pochvalovali.

Pro lesní personál Městských lesů Domažlice a personál lesního úřadu bavorských státních lesů Waldmünchen uspořádaly městské lesy v oblasti Tří znaků a Zlomu odborný seminář na téma umělé obnovy porostů a výchovy lesních porostů na obou stranách státní hranice. Semináře se zúčastnili rovněž pracovníci státní správy lesního hospodářství a senátor ing. Petr Smutný.

Za zmínku stojí i několik jednání s pracovníky ministerstev zemědělství a životního prostředí o realizaci „Záchraného programu tetřeva hlušce“ v oblasti městských lesů města Domažlic. Příslušní odborníci si prohlédli předpokládané lokality pro vypouštění tetřeva a schválili je. Jedná se o jediný případ v celé České republice, kdy jsou tetřevové vypouštění do komunálních lesů. Nákup tetřevů – 20 tetřevů ročně – hradí městu po dobu pěti let ministerstvo zemědělství, případně ministerstvo životního prostředí.

Přehled plnění jednotlivých ukazatelů v roce 1999:

Městské lesy **obnovily** celkem **15,07** ha lesa, z toho přirozenou cestou se obnovilo 3,5 hektarů.

Výsadba podle jednotlivých dřevin:	smrk	9,83 ha
	jedle	0,79 ha
	modřín	0,83 ha
	borovice	0,10 ha
	buk	3,07 ha
	javor	0,04 ha
	olše	0,41 ha

Prořezávky: 71,77 hektarů

Probírky: 191,15 hektarů.

Městské lesy vytěžily celkem 15.482 plnometrů dřeva. Za prodej dříví utržily 23 miliony 834 tisíc korun.

SPRÁVA NEMOVITOSTÍ

Ředitel Antonín Pittner

Správa nemovitostí města Domažlice zajišťovala v roce 1999 několik investičních akcí. Na sídlišti Palackého dokončila výměnu rozvodů tepla a teplé užitkové vody (TUV). Další akcí byla plynofikace objektů čp. 59 – 169 v Dukelské ulici, čp. 49 – 68 v Břetislavově ulici, čp. 104-410-411 v Masarykově ulici a domu čp. 325 v ulici 28. října. Během října a listopadu proběhla generální oprava vnějšího pláště domu čp. 61 v ulici Msgre. Staška (výměna krytiny a nová fasáda). V listopadu rovněž začala generální rekonstrukce domu čp. 222 v Žižkově ulici, včetně vestavby sociálního zařízení do stávajících bytů, plynofikace domu a vestavby dvou nových bytů do půdních prostor. V září skončila přestavba objektu bývalé družiny ve Škroupově ulici čp. 476 na dva byty, v červnu skončila generální oprava domu čp. 204 v Mánesově ulici včetně půdní vestavby, která přinesla čtyři nové byty.

MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO (MKS)

Ředitel Zdeněk Peroutka

MKS připravilo i v tomto roce pro domažlickou veřejnost řadu pěkných akcí. Celkově se dá říci, že činnost této městské příspěvkové organizace má, po určitém útlumu na počátku devadesátých let, v posledních několika letech stoupající tendenci co do počtu akcí i jejich kvality.

V divadelní sezóně 1999 uskutečnilo MKS 8 představení v rámci předplatného a 3 představení mimo předplatné.

V rámci předplatného proběhlo 9 koncertů, mimo předplatné se jich uskutečnilo dalších sedm. Značnou popularitu si získává Domažlické hudební léto, cyklus koncertů v krásném prostředí rajské zahrady augustiniánského kláštera. Letos se tam uskutečnily 3 koncerty. Tradici už má i domažlické Vítání léta hudbou, na kterém se letos představily Schovanky. Na koncertech populární hudby vystoupili v Domažlicích P. Bobek, L. Nopová a Jarek

Nohavica. Pro děti a mládež připravilo městské kulturní středisko 3 výchovné koncerty Pavla Nováka.

Domažlickou plesovou sezónu zpestřilo městské kulturní středisko Chodským bálem. Zařízení je každoročně organizátorem Chodských slavností – Vavřínecké pouti.

Celkem připravilo MKS v roce 1999 pro domažlickou veřejnost 41 akcí, které navštívilo 15.704 lidí.

NĚKTERÉ AKCE MKS V ROCE 1999

- 18. 1. Operní představení „Své srdce Tobě dám a nejen ze země úsměvů“
- 21.1. VII. Abonentní koncert z roku 1998: Roman Janál – Jindřich Duras
- 17. 2. I. abonentní koncert roku 1999: Ardaševová – Škrdlík
- 23.2. Divadelní představení: Podvodníci
- 9. 3. Divadlo Jára Cimrmana: Dlouhý. Široký a Krátkozraký
- 18. 3. II. Abonentní koncert: Verner Collegium
- 8. 4. III. Abonentní koncert: Smetanovo trio
- 13. 4. Divadelní představení: Stalo se v dešti
- 15. 4. Koncert Pavla Nováka se skupinou FAMILY
- 16. 4. Dva výchovné koncerty pro děti
- 3. 5. Marie Rottrová – Petr Freund (koncert zábavné hudby)
- 13. 5. IV. Abonentní koncert: Sourozenci Novákovi
- 27. 5. Divadelní představení: Paní z moře
- 10. 6. V. abonentní koncert: České klarinetové kvarteto
- 20. 6. Divadelní představení: Víš přece, že neslyším, když teče voda
- 21. 6. Vítání léta hudbou: Schovanky
- 30. 6. MAXIM TURBULENC + diskotéka Radia KISS PROTON (vítání prázdnin)

- 8. 7. Koncert v rajské zahradě: Komorní orchestr Domažlice/ Furth i. Wald
- 26. 7. Koncert v rajské zahradě: APRIL DUO – Markéta Stivínová – Tomáš Ille
- 10. 9. Varhanní koncert v klášterním kostele: Vojtěch Novák – Radka Beranová
- 6. 9. Divadelní představení: Scény z manželského života
- 21. 9. Divadlo Jiřího Grossmana „S politiky netančím“
- 30. 9. Recitál Dany Freiové
- 4. 10. Divadelní představení „Benátská vdovička“
- 14. 10. VI. Abonentní koncert: Kateřina Englichová – Žofie Vokálková
- 26. 10. Koncert Pavla Bobka
- 8. 11. Koncert Jaromíra Nohavici
- 11. 11. VII. Abonentní koncert: České noneto
- 16. 11. Divadelní představení „Tenor na roztrhání“
- 20. 11. Svatocecilský koncert v klášterním kostele
- 9. 12. Vánoční koncert orchestru Václava Hybše
- 18. 12. VIII. Abonentní koncert: Vánoce s komorním orchestrem
Domažlice-Furth i/W

O svých akcích informovalo MKS v tomto roce občany graficky velmi hezky vypravenou skládačkou, kterou pod názvem „Kulturní akce, pořádané městským kulturním střediskem“ vydalo zvlášť pro I. a zvlášť pro II. pololetí roku.

Mládeži jsou určeny kursy tance a společenské výchovy. Letos byly dva a navštěvovalo je 120 chlapců a děvčat.

V MKS probíhalo dále 11 jazykových kursů se 149 žáky.

Videopůjčovna měla v tomto roce 1846 abonentů.

Při městském kulturním středisku působí pěvecký sbor Čerchovan, který má 35 členů, sbormistr Marek Vorlíček, kroužek esperanta se 7 členy a fotokroužek s 9 členy.

Součástí MKS je i **městská informační služba**, která mimo informací pro veřejnost zajišťuje navíc předprodej vstupenek, inzerci, tisk smutečních oznámení a plakátů.

Za zmínku stojí i výroba a instalace okresní expozice na každoroční výstavě cestovního ruchu Regiontour vždy v lednu v Brně, kterou MKS už druhým rokem připravuje pro okresní úřad, a která má vždy značný úspěch.

Samostatnými jednotkami MKS jsou tiskárna a kino Čakan.

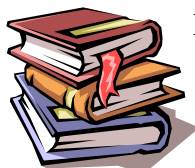
KINO ČAKAN

Kino Čakan odehrálo v roce 1999 celkem 344 filmových představení, které shlédlo 24.820 diváků. Průměr na jedno představení je 72 diváků, při tom kino má kapacitu 429 míst, letní kino samozřejmě ještě víc. Návštěvnost kin je v posledních letech nízká obecně, příliš jim konkurují televize a videopůjčovny. Někteří filmoví odborníci dokonce prorokují brzký zánik kin vůbec, v souvislosti s dalším zdokonalováním televizních obrazovek (velkoplošné, rovné, nahrazující dokonale filmové plátno). Ty tam jsou doby, kdy se ještě před 15 – 20 léty stály na lístky na některé atraktivní filmy dlouhé fronty kdy bylo beznadějně vyprodáno i celé hlediště letního kina. Domažlické kino zaznamenalo letos nejvyšší návštěvnost v srpnu, průměr 171 diváků na představení, nejmenší v září, průměr 25 diváků. Za vstupné utržilo kino v uplynulém roce 1,076.500,- Kč.

MĚSTSKÁ KNIHOVNA BOŽENY NĚMCOVÉ

Ředitelka Mgr. Jana Čechová

Ke konci roku 1999 vlastnila knihovna celkem 74.943 knihovních jednotek, z toho 70.382 knih a 4.561 audiovizuálních dokumentů. Čtenáři knihovny si v tomto roce vypůjčili celkem 91.741 svazků knih a časopisů.

Do knihovny se zapsalo 1.561 dospělých čtenářů a 734 dětí. V průběhu celého roku knihovnu navštívilo 25.709 lidí.

Proti roku 1998 vzrostl počet výpůjček o 6.981 svazků, počet čtenářů se také zvýšil, proti roku 1998 měla knihovna o 148 zapsaných čtenářů více.

Knihovna připravuje pro svoje čtenáře každoročně řadu zajímavých akcí. Letos to bylo 167 přednášek, besed, autogramiád, hodin informatiky pro děti a podobných akcí, 12 výstav ve vestibulu knihovny, 93 výstavek knih, 6 prodejních burz vyřazených knih a časopisů a další drobnější akce.

Informatické oddělení knihovny zpracovalo a zodpovědělo 386 informací a vydalo 128 informačních materiálů.

V tomto roce poprvé po dlouhé době mohla knihovna, i přes stále rostoucí ceny knih a časopisů, díky pochopení městské rady a městského zastupitelstva, nakoupit více knih a audiovizuálních dokumentů, než tomu bylo v předchozích letech: v roce 1998 činil přírůstek fondů 1.576 jednotek, v roce 1999 to bylo 2.611 jednotek. (Jedna knihovní jednotka = 1 exemplář knihy, časopisu, CD a podobně.) Některé žádané tituly mohla dokonce koupit i ve dvou exemplářích. To samozřejmě přilákalo do knihovny větší počet čtenářů.

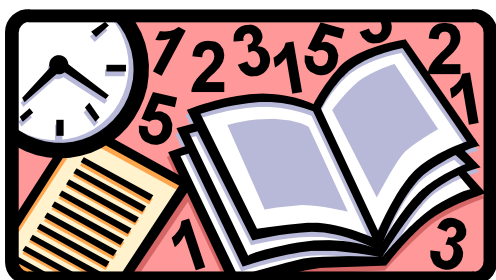
Knihovna je už dostatečně vybavena počítači a téměř všechny knihovnické práce jsou už plně automatizované. V roce 1999 došlo i ke zvýšení počtu zaměstnankyň knihovny o jednu odbornou sílu. V současné době v knihovně pracuje 9 odborných pracovníků, z nichž jsou 3 vysokoškoláčky a 6 středoškoláček.

Příspěvek města na činnost knihovny činil v roce 1999 3,481 tisíc Kč, vlastní tržby knihovny dosáhly výše 172.653 Kč.

V. VEŘEJNÝ ŽIVOT

Do této kapitoly zahrnují kroniky zprávy z činnosti politických stran, občanských sdružení a občanských zájmových organizací. Naší obnovené kronice se ale, žel, zatím nepodařilo získat dostatečné podkladové materiály pro zpracování tohoto tématu. Přes to, že kronikářka oslovila všechny politické strany, jejichž místní organizace ve městě působí, neprojevila ani jedna z nich zájem být v zápise uvedena. Na zájmové organizace jsme se obraceli jednak výzvou v městském zpravodaji, jednak osobním dopisem kronikářky. Ani zde jsme však neuspěli, s výjimkou zahrádkářů, kteří poslali zprávu o dvou pořádaných výstavách (viz část Kalendárium). Nicméně některé politické strany přislíbily, že ve svých vedeních zápisy do městské kroniky projednají pro rok 2000. Snad se tedy v příštím roce kroniku podaří rozšířit i o zprávy z jejich působení. Seznam politických stran, které ve městě působí, je vždy uváděn ve volebních rocích, tedy naposledy v zápise za rok 1998.

VI. ŠKOLSTVÍ

Řízení mateřských a základních škol je v našem státě dvoukolejné. Hospodářskou stránku jejich činnosti zabezpečují plně obecní a městské úřady, pedagogickou činnost řídí státní orgány, okresní školské úřady, které podléhají přímo ministerstvu školství. V našem městě působí pět

mateřských škol, dvě základní školy, zvláštní škola a základní umělecká škola.

Z vyšších škol, které do kompetence města nespádají, je na území Domažlic Gymnázium J. Š. Baara a sloučená Vyšší odborná škola, která zahrnuje Obchodní akademii A v Erbenově ulici (bývalá hájenská škola) a Střední zdravotnickou školu (bývalé gymnázium na Chodském náměstí). Učňovskou mládež vychovává Střední odborné učiliště v ulici Prokopa Velikého. Tyto školy však žijí svůj život a v životě města se nijak podstatně neprojevují.

I. MATEŘSKÁ ŠKOLA

Benešova 282

Celková kapacita školy je 66 dětí, zapsáno je 66 dětí. Žáci mateřské školy jednou týdně navštěvují sportovní halu, v plaveckém bazénu absolvují předplaveckou výchovu a plavecký minikurz, přímo v budově mateřské školy mají saunu, společně navštěvují dětské kulturní akce ve městě, jednou za rok jedou do dětského divadla Alfa v Plzni a do plzeňské ZOO. V tomto roce postavila škola na své zahradě zákoutí pro posezení s lavičkami a s ohništěm.

II. MATEŘSKÁ ŠKOLA

Poděbradova 53

Ve škole je ve třech smíšených třídách zapsáno 72 dětí. Z nich 21 dovázejí rodiče z okolních obcí. Děti ze druhé mateřské školy navštěvují kurz předplavecké výchovy, jedenkrát měsíčně chodí do kina, prohlédly si obě domažlická muzea, navštěvují i výstavy, pokud jsou přístupné jejich věku, v městském kulturním středisku shlédly několik divadelních představení pro děti, byly se podívat u hasičského záchranného sboru. Letos získala škola II. místo v okresním kole dětské výtvarné soutěže a II. místo v krajském kole. Účastnila se rovněž soutěže ve sběru alobalu, vyhlášené referátem životního prostředí okresního úřadu a dostala čestné uznání. Mateřská škola spolupracuje i s rodiči. Tradičně pro ně připravuje setkání v září na počátku školního roku, posezení u vánočního stromku a velikonoční hraní pro rodiče. V lednu 1999 pro ně připravila besedu na téma přípravy dětí na školu. V červnu proběhl ve školce Týden pro naše děti – rozloučení s předškoláky a jejich rodiči. Děti společně s rodiči navštívily základní školu, Chodský hrad a zastavily se i u zmrzlináře na kornout zmrzliny.

III. MATEŘSKÁ ŠKOLA

Palackého 224

Škola má dvě třídy po 27 dětech. Do první třídy základní školy z ní odešlo 22 dětí. Pedagogické působení učitelů se zaměřuje na ekologickou výchovu, životní prostředí a zdravý životní styl. Učitelé chtějí vytvářet co nejlepší podmínky pro všestranný rozvoj dětí, zkvalitňování jejich znalostí a dovedností. Velký důraz kladou na vytváření bezpečného prostředí, přátelské atmosféry a estetického zázemí pro děti i pro zaměstnance školy. Děti se celoročně otužují a v jarních měsících navštěvují plavecký bazén. Několikrát ročně shlédnou divadelní představení pro děti v městském kulturním středisku nebo v Plzni. Školka slaví všechny tradiční dny, jakými jsou Mikuláš, Vánoce, masopust, Velikonoce, Svátek matek, nezapomíná ani na rozloučení se školáky. Letos ve spolupráci s rodiči

připravily učitelky školy pro děti návštěvu hasičské zbrojnice, spojenou s prohlídkou hasičské techniky a několik výletů do okolí Domažlic (Nevolice, Havlovice, Škarman, Babylon). Škola se i letos zapojila do soutěže referátu životního prostředí okresního úřadu „O největší alobalovou kouli“, ve které obhájila své loňské první místo. III. mateřská škola spolupracuje i s Domem penzionem. Pro jeho obyvatele připravila dvě vystoupení dětí, která se velice líbila a výstavku prací dětí i učitelek školy.

IV. MATEŘSKÁ ŠKOLA

Zahradní 471

Škola má ve čtyřech třídách zapsáno celkem 81 dětí, o které se stará 8 učitelek a 4 provozní síly s neplnými pracovními úvazky. Pedagogické působení se řídí vlastním projektem výchovné a vzdělávací práce, zpracovaným na základě GLOBÁLNÍ VÝCHOVY. Projekt zahrnuje i některé prvky waldorfské školy. Třídy školy jsou zaměřeny podle věku a schopností dětí. Každá třída má svojí barvu a znak.

První třída, nejmenší děti, je modrá – šašci a zaměřuje se na rozvoj řeči a počátky samostatnosti.

Druhá třída, děti středního věku, žlutá květinová, rozvíjí manipulační schopnosti dětí.

Třetí třída, předškolní věk, hnědá zvířátková, je věnována upevňování získaných znalostí a dovedností a přípravě na školu.

Čtvrtá třída, růžová, je třída speciální – logopedická. Má individuální programy podle jednotlivých postižení a vad a snaží se je léčit za pomoci muzikoterapie, logopedie, rehabilitačních cvičení.

Ve škole probíhá jako nadstandard výuka německého jazyka pro nejmenší. Škola má své družstvo nejmenších hasičů, tak zvaní minihasiči SOPTÍCI, které v celorepublikové soutěži SOPTÍKŮ obhájilo letos už po šesté první místo a titul mistrů republiky. SOPTÍKY ze IV. mateřské školy natáčela čtyřikrát televize NOVA, svoje umění předvedli ve Waldmünchenu v sousedním Bavorsku. Ve škole působí i country kroužek.

V. MATEŘSKÁ ŠKOLA

Michlova 565

V roce 1999 v ní bylo ve třech třídách zapsáno celkem 75 dětí. Ve škole pracuje 6 učitelek, 2 kuchařky, 2 uklízečky a 1 pracovníce provozu na zkrácený úvazek. Třídy mají odpovídající vybavení. Pomůcky jsou průběžně doplňovány, převážně samovýrobou. Logopedickou péči poskytuje dětem jedna učitelka v rámci svého pracovního úvazku. Výchovná práce se řídí Projektem výchovné práce a tematickými plány pro jednotlivé věkové skupiny. Veškerá výchovná práce probíhá formou hry, je respektována osobnost dítěte, jeho přání a potřeby. V průběhu roku děti navštěvují divadelní a filmová představení, výstavy, měly několik polodenních výletů, absolvovaly předplaveckou výchovu. Škola pro ně i pro jejich rodiče organizuje při různých příležitostech školní slavnosti. Spolupráce s rodiči byla velmi dobrá.

V polovině roku odešlo ze školy do prvních tříd základních škol 24 dětí.

ZÁKLADNÍ ŠKOLA KOMENSKÉHO 17

Základní škola je příspěvkovou organizací města Domažlice. Má 68 tříd s 1.620 žáky. Vyučuje na ní 98 pedagogů, ředitelem školy je Ladislav Kejval. Celkově, včetně pedagogů, škola zaměstnává 166 lidí. Počet žáků na třídu je na I. stupni 23, na jednoho učitele zde připadá 18 žáků, na II. stupni 25, na jednoho učitele připadá 19 žáků. K 30. 6. 1999 prospělo 161 žáků školy s vyznamenáním, 1444 žáků prospělo a 15 žáků neprospělo.

V uplynulých létech prošly všechny budovy školy kompletní rekonstrukcí. Dá se tedy říci, že pěkné historické stavby, ve kterých škola sídlí, jsou nyní v dobrém technickém stavu.

Škola se v uplynulých létech zaměřovala na rozšířenou výuku matematiky a přírodovědných předmětů. Po obnovení osmiletých gymnázií se tento program školy stal přebytečným, proto přešla na práci s počítači. Má 15 počítačů a žákům umožňuje seznámit se nejen se základy výpočetní techniky, ale naučí je i pracovat s textovými, tabulkovými a

grafickými editory a s Internetem. V současné době chce škola věnovat větší pozornost výuce výtvarné výchovy a biologie na druhém stupni a hudební a dramatické výchovy (malá divadelní scéna) na prvním stupni. Prostor pro naplnění těchto cílů se vytváří všeobecným poklesem počtů žáků, takže se v kdysi přeplněné škole uvolňují některé učebny.

Na škole se vyučují čtyři nepovinné předměty: sportovní hry - kopaná, sportovní hry – baseball, informatika a náboženství, pracují zde čtyři zájmové kroužky: informatika, chovatelský, zdravotnický a turistický. Z cizích jazyků se vyučuje němčina, angličtina a francouzština. Pro výuku jazyků je jedna třída vybavena audiovizuální technikou.

Škola spolupracuje s městským kulturním střediskem, s městskou knihovnou, muzeem, Galerií bratří Špillarů, s domem dětí a mládeže, se základní uměleckou školou, s referátem životního prostředí okresního úřadu, s tělovýchovnými jednotami, s úřadem práce, s pedagogicko psychologickou poradnou. Na škole působí Klub mladých přátel výtvarného umění, který úzce spolupracuje s Galerií bratří Špillarů. Má 30 členů a jeho členy jsou téměř všichni žáci, kteří navštěvují volitelný předmět estetická výchova. K velkým akcím školy patří každoroční výcvikový lyžařský kurz v Krkonoších a každoroční zájezd žáků do Anglie pro zdokonalení se v jazyce a poznávání reálií.

Školní stravování: kapacita kuchyně 2000 obědů, počet strážníků 1850, z toho žáci 1400. kuchyně zaměstnává 21 pracovníků.

Obecně lze říci, že úroveň stravování a vybavenost školní jídelny je na velmi dobré úrovni. Školní kuchyně, která patří v západočeské oblasti k největším, vaří pro obě domácí a školní, jejich zaměstnance i cizí strážníky.

V hale školy jsou instalovány dva nápojové automaty a je zde i školní bufet s výrobky pro zdravou výživu.

Jako zajímavost lze uvést, že dva učitelé školy jsou členy městského zastupitelstva.

ZÁKLADNÍ ŠKOLA DOMAŽLICE, MSGRE. B. STAŠKA 232

Základní škola je zařízením města Domažlice. Komplex školních budov je členěn do tří pavilonů, pro I stupeň, pro II. stupeň a tzv. pavilon mimoškolní výchovy, ve kterém je v současné době umístěna zvláštní škola a dále pak školní jídelna a třídy školní družiny. Mimo těchto tří pavilonů jsou v areálu dvě tělocvičny se šatnami a sprchami.

Pro výuku využívala škola v tomto školním roce 31 standardních učeben a odborné učebny pro II. stupeň (chemie, přírodopis, fyzika, výtvarná výchova), hudební síň, videoučebnu, školní dílny a školní kuchyňku. K výuce praktických činností sloužil školní pozemek, tělesná výchova probíhala kromě tělocvičen také na školním hřišti a na stadionu Jiskry Domažlice. Součástí školy jsou školní družina, školní klub a školní jídelna.

Letos navštěvovalo 35 tříd školy 851 žáků. Školní družina měla 5 oddělení, ve kterých bylo zapsáno 122 žáků. Školní klub měl 3 oddělení (košíková chlapců, košíková dívek a paličkování) a navštěvovalo jej celkem 49 dětí. Ve školní jídelně se stravovalo celkem 813 strávníků, z toho 718 žáků. Na škole působí 43 učitelů, 5 vychovatelek školní družiny, 13 ostatních zaměstnanců a 10 zaměstnanců školní družiny. Ředitelem školy je Václav Bufka.

Účast žáků v soutěžích:

Okresní kolo Biologické olympiády – 2. místo Andrea Gabrielová

Okresní kolo Olympiády v českém jazyce – 2. místo Jana Bufková

Okresní kolo Olympiády v německém jazyce, kategorie 6. a 7. tříd – 2. místo Jana Skovajsová

Okresní kolo Olympiády v německém jazyce, kategorie 8. a 9. tříd – 2. místo Silvie Mollerová

Okresní kolo Matematické olympiády – 3. místo Jiří Žižka, Jakub Rojt

Okresní kolo soutěže recitátorů – 2. místo Jana Skovajsová

Sportovní soutěže:

Přebor základních škol v plavání: 1. místo s postupem do regionálního kola

Šachy, mladší žáci – 1. místo s postupem do oblastního kola

Mladší žákyně – 2. a 3. místo

Folklorní soubor, vedoucí J. Holoubková

Dudácká muzika, vedoucí Vl. Konrády
Houslový soubor, vedoucí J. Anton
Divadelní soubor, vedoucí D. Žáková
Taneční soubor, vedoucí R. Anderlová

Škola se každoročně zúčastňuje soutěží žáků hudebních škol a odnesla si odtud řadu úspěchů. Do okresního kola ve hře na klavír, housle, kytaru a akordeon postoupilo letos 42 žáků, kteří získali 19 prvních míst. Do oblastního kola bylo nominováno 5 žáků. Houslista Eduard Bayer postoupil do národního kola, kde se umístil jako druhý. Zúčastnil se rovněž mezinárodní Kocianovy houslové soutěže, ve které obdržel čestné uznání.

Kolektiv žáků výtvarného oboru postoupil s kolekcí grafiky do národního kola.

Oblastního kola v recitaci se zúčastnili 3 žáci.

Základní umělecká škola se už trvale zapsala do podvědomí domažlické kulturní veřejnosti. Tradici mají její jarní a vánoční koncerty, konané vždy v dubnu a v prosinci, na kterých se v obvykle zcela zaplněném velkém sále městského kulturního střediska představují všechny soubory školy i celá řada sólistů. Mimo ně pořádají všechny obory řadu dalších akcí.

Hudební obor uskutečnil během roku 8 interních koncertů. Jeho žáci dále připravili:

11. 5. koncert pro důchodce

6 koncertů dechovky „Liduška na domažlickém náměstí v dubnu – červnu

23. a 24. 6. koncerty pro dárce krve

Žáci hudebního oboru základní umělecké školy se zúčastnili:

24. 4. přehlídky dětských dudáckých souborů v Hrádku u Rokycan,

22. 5. Stodského dudáckého festivalu,

Postřekovských slavností v Postřekově a Chodských slavností v Domažlicích.

Výtvarný obor uspořádal ve dnech 3. – 28. 6. výstavu žakovských prací ve foyer městské knihovny v Domažlicích.

Literárně dramatický obor připravil divadelní představení pro žáky základních škol, se kterým se představil 19. ledna v Poběžovicích a 23. března v Domažlicích.

Na 24. 2. a 31. 3. přichystal dva Večery při svíčkách. Jeho žáci se zúčastnili Přehlídky dětských divadel, která se konala 9. – 11. dubna v Plzni a byli nominováni na festival Ostrovská setkání, který se uskutečnil ve dnech 14. – 16. května v Ostrově nad Ohří.

Taneční soubor se ve dnech 22. a 23. května zúčastnil přehlídky tanečních souborů v Hořicích „Hořický kapesníček“.

Úspěchy žáků domažlické umělecké školy jsou jistě zároveň i jednou z nejlepších propagací našeho města za jeho branami.

Letitým problémem umělecké školy je její umístění. Klášterní konvent, i přes částečnou modernizaci, přece jen ve stavu v jakém je neodpovídá ani zdaleka představám moderní výuky a potřebám hygienického zázemí školy. Proto se škola uchází o budovu bývalých jeslí v Benešově ulici, která by se pro ni dala upravit. Městská rada už sice na přestavbu budovy schválila záměr, ale protože proti němu vznesli námitky sousedé, zpracovává se nyní jiná varianta studie přestavby a jednání stále pokračují, takže definitivně rozhodnuto není zatím nic.

DŮM DĚTÍ A MLÁDEŽE (DDM)

Ředitelka Ivana Kubová

Působí zde 5 pedagogických pracovníků a 13 externistů. Dům organizuje pro děti a mládež využívání volného času formami mimoškolního vzdělávání, zájmové a sportovní činnosti. O jeho práci je stále zájem. Letos měl v 51 kroužcích zapsáno 706 účastníků. Dům dětí se snaží stále rozšiřovat nabídku aktivit pro volný čas. Ve svých prostorách zřídil keramickou dílnu, nově otevřel kroužky výpočetní techniky, kurzy jógy, k výuce hry na zobcovou flétnu přidal výuku hry na kytaru a klávesové nástroje. Po létech obnovil svoji činnost folklorní kroužek pro malé děti.

Při Domu dětí a mládeže působí pěvecký sbor **Canzonetta** pro dívky a mladé ženy od čtrnácti do třiceti let. Tento sbor připravil už několik vystoupení a koncertů, zpíval například pro dárce krve, pro důchodce v domě-penzionu, vystoupil na vánočních

koncertech ve Kdyni a v Koutě, spoluúčinkoval s pěveckým sborem Čerchovan a s komorním orchestrem Václava Cibulky na vánočním koncertu v městském kulturním středisku v Domažlicích. Canzonettu vedou pracovnice DDM Marie Hanáčíková a klavíristka základní umělecké školy Jiřina Eretová. Sbor má i své sólisty, houslistu Eduarda Bayera a zpěvačku Zdeňku Levorovou, kteří úspěšně složili přijímací zkoušky na konzervatoř. Koncem roku měla Cantonetta 23 členek a raritou je, že jedenadvacet z nich ovládá hru na jeden, dva až tři hudební nástroje – hrají na klavír, klávesy, kytaru, baskytaru, housle, flétnu, akordeon. Cantonetta má i cizojazyčný repertoár, zpívá v italštině, angličtině, francouzštině, němčině, holandštině a latině.

Dům dětí a mládeže nabízí mimo pravidelných kroužků příležitostnou činnost o víkendech a o prázdninách. Tyto aktivity mají vzdělávací, zábavný a některé rekreační charakter: výlety, diskotéky, dílny dětské tvořivosti, soutěže, akce v rámci projektu protidrogové prevence, letní tábory zaměřené na specifickou dívčí činnost, turistiku, poznávání přírody, rybaření, jazyková soustředění.

Dům je veden snahou zamezit bezcílnému bloumání dětí po ulicích a přilákat je ke smysluplné činnosti. 11 000 účastníků jeho akcí svědčí o tom, že svoje poslání plní.

KALENDÁRIUM

LEDEN

OBCHOD VE MĚSTĚ

Z potravinářských prodejen nesporně dominují tři supermarkety: Penny, Julius Mainl a Panský dvůr. Nejlevnější je Penny, ovšem pokud se týká kultury prodeje, ta je přímo odstrašující a navíc právě tento řetězec prodává to nejméně kvalitní zboží. Kupující si zde musí dávat dobrý pozor a všechny potraviny si dobře prohlédnout. Přes to je zde stále plno, lákají ceny, které jsou zde skutečně nejnižší v Domažlicích. Tak například jogurt Bio - Müsli tady stojí 6,80 Kč, zatímco ve městě se jeho cena pohybuje od 8,60 do 9 Kč. Panský dvůr a Julius Mainl jsou rozhodně o několik tříd výše co do kultury prodeje, ovšem i co do cen. Mírně levnější je Julius Mainl. Nejdražším potravinářským obchodem ve městě je prý prodejna v Palackého ulici. Tato prodejna, výhodně položená při cestě k hraničnímu přechodu Folmava, ovšem žije z nákupů Turků, Rusů, Ukrajinců, žijících v sousedním Bavorsku a nižší společenské třídy Němců. Kvůli těmto zákazníkům zavedla i celonedělní prodej, protože vesměs mohou nakupovat jen mimo pracovní dny. Drobní domažličtí

podnikatelé si stěžují, že je velké supermarkety likvidují. I přes to, že obecně je to samozřejmě pravda, u nás na tom zatím asi nebudou až tak tragicky. Ceny, které i drobní obchodníci nasadili, jsou prokazatelně jedny z nejvyšších v republice a odpovídají spíše koupěschopnosti německého než českého zákazníka. Zatím díky supermarketům zkrachovala pouze jedna prodejna - velkoprodejna potravin, drogerie a zemědělských potřeb podniku Zemědělské zásobování a nákup v bývalé „vajíčkárně“ za železničním nádražím. Ta cenový tlak skutečně nevydržela.

Prodejen, nabízejících elektro, radio, domácí potřeby, nábytek je v Domažlicích dostatek a leccos je ke koupi i v okolních vsích, vesměs levněji než ve městě. Největšími, ale také nejdražšími - opět zde ceny určuje blízkost hranice - jsou MYJAVA a Kovodům Chloupek, obě na náměstí.

Mnohé obchody s výrobky starých řemesel se objevily ve městě po první po čtyřiceti letech. To je případ například dvou zámečnických prodejen, dvou prodejen výrobků ze dřeva nebo prodejny umělecky zpracovaných polodrahokamů na náměstí. Přibýlo obchodů s obuví - v tomto roce je jich ve městě šest, ale koncem roku ohlásila výprodej prodejna Boty - botičky na konci náměstí proti klášteru, takže brzy asi jedna ubude.

Nedaří se, snad díky silné konkurenci levného zboží vietnamských obchodníků, ve městě koupit slušnou a cenově dostupnou dámskou a pánskou konfekci. Je zde sice několik prodejen, ale s luxusním a předraženým zbožím, dováženým vesměs z ciziny. Lidé, kteří se v textilu vyznají, tvrdí dokonce, že se v některých případech jedná o oděvy, zakoupené v zahraničí v sezónních

výprodejích. Prodejna OP Prostějov „u Neherů“ prodává zase pouze malá čísla a Dům textilu v ulici Msgre. Staška má téměř stále stejné zboží. Zbývá prodejna v Bartoškově ulici a Hasso na náměstí. Jejich zboží je cenově dostupné. Ale zase pokulhává kvalita. A tak Domažličané, věrni staré tradici, jezdí kvalitnější oděvy mírně vyšší cenové skupiny nakupovat do Klatov.

Zato hospodám, hospůdkám, barům, se ve městě daří. Je jich tady už přes třicet a stále přibývají nové.

Samostatnou kapitolou jsou vietnamští obchodníci. Pomalu ale jistě se zabydlují v nejlukrativnější části města, na domažlickém náměstí. Domažlice jsou tak na nejlepší cestě k proměně svého historického jádra na bazar nevkusů.

ZMĚNA A DOPLNĚNÍ MĚSTSKÉ VYHLÁŠKY O PARKOVÁNÍ

Městské zastupitelstvo na své lednové schůzi rozhodlo snížit parkovací poplatek pro podnikatele v Hruškově ulici, kde je parkoviště mnohdy poloprázdné, zatímco pár metrů odsud parkují auta podél celého břehu Zubřiny až k mostu u staré elektrárny. Parkovné pro podnikatele v den středečních trhů stanovilo zastupitelstvo na 100,- Kč za den.

ÚNOR

PŘEDNÁŠKA O LUDMILE JIŘINCOVÉ

V Galerii bratří Špillarů přednášela v úterý 16. února PhDr. Ludmila Růženecká o životě a výtvarném díle akademické malířky Ludmily Jiřincové, pražské výtvarnice, která měla svůj ateliér na Peci v bývalém domě bratří Špillarů.

ODVOLÁNÍ Z FUNKCE PŘÍSEDICÍHO KRAJSKÉHO SOUDU

Mgr. Jan Brejcha, Mánesova 513, požádal vzhledem k věku a k namáhavosti dojíždění o uvolnění z funkce přísedícího krajského soudu (v Plzni). Městské zastupitelstvo jeho žádosti vyhovělo a zvolilo jej přísedícím okresního soudu (v Domažlicích).

PŘEDNÁŠKA JAROSLAVY WOLLEROVÉ

„Cestování po Nepálu a Indii“ se uskutečnila ve středu 24. února v 18.30 hodin ve vestibulu Městské knihovny B. Němcové. Turistika a cestování jsou celoživotní zálibou profesorky Wollerové. Navštívila už i řadu zemí pro středoevropana hodně exotických. Tentokrát ji její koníček zavedl do Nepálu

a do Indie a právě o svých dojmech a zážitcích z této cesty posluchačům vyprávěla.

BŘEZEN

VÝSTAVA FOTOGRAFIÍ JANA GRyce

4. března měla v Galerii bratří Špillarů vernisáž výstava černobílé fotografie fotografa Památkového ústavu Plzeň Jana Gryce se zajímavým názvem "před POKLADY". Jan Gryc se od svého příchodu do plzeňského památkového ústavu věnuje fotodokumentaci památkových objektů a památkového mobiliáře západních Čech. Jeho profesionálně dokonalé fotografie zachycují neopakovatelnou atmosféru skutečných pokladů naší kulturní historie: kostelíků, kaplí, starých domů ve všech ročních obdobích i jejich interiérech.

CO MŮŽE PŘINÉST SKAUTING DNEŠKU,

o tom pod stejným názvem přednášela v úterý 16. března v Galerii bratří Špillarů Eva Vyoralová. Tradičními hodnotami skautského hnutí jsou výchova dětí a mládeže k pracovitosti, čestnosti, ochotě k pomoci, úcty ke každému člověku a ke všemu živému, tedy k morálním vlastnostem, kterých se nám dnes citelně nedostává.

VÝSTAVA KARLA ŠPILLARA

10. března v 17. hodin se v Galerii bratří Špillarů uskutečnila vernisáž výstavy "Karel Špillar Obrazy", kterou společně připravily Národní galerie v Praze, Muzeum Chodska a Galerie bratří Špillarů. Úvodní slovo přednesla PhDr. Jana Potužáková. Přes to, že Karel Špillar není na Chodsku tak populární, jako jeho bratr Jaroslav, který žil v Postřekově a na Peci, a který na Chodsku zdomácněl natolik, že dostal, jak to tu bývalo zvykem, i místní přezdívku "Trávníček", výstava měla na galerii nebývale vysokou návštěvnost.

1. CHODSKÝ BÁL

V sobotu 13. března uspořádaly městské kulturní středisko a Město Domažlice v sále městského kulturního střediska 1. chodský bál. Hrály dechová hudba Horalka a dudácké muziky z Mrákova a z Postřekova. Doporučeným společenským oděvem byl chodský kroj a krojovaní účastníci měli dokonce slevu na vstupném, místo 60 Kč platili jen 30,- Kč.

CESTOVÁNÍ PO NEPÁLU A INDII

Druhá část přednášky profesorky Jaroslavy Wollerové o jejím putování pod Himalájem se uskutečnila ve středu 31. března v 18.30 hodin ve vestibulu městské knihovny. I ve druhé části zaujala přednášející přítomné posluchače poutavým vyprávěním o svých zážitcích z cest.

VOLBA ČLENŮ OKRESNÍ ŠKOLSKÉ RADY

Na svojí březnové schůzi volilo městské zastupitelstvo svoje zástupce do okresní školní rady. Naše město budou v této radě zastupovat tři pedagogové: Mgr. Václav Hruška (zvolen 19 hlasy), paní Eva Tomanová (18 hlasů) a PaedDr. Pavel Schleiss (17 hlasů).

OPĚT ČESTNÉ OBČANSTVÍ

Městské zastupitelstvo na svém lednovém zasedání opět zjišťovalo, komu a kdy bylo uděleno čestné občanství města. Protože patrně neexistují žádné ověřené údaje o tom, kdo byl a nebyl v uplynulých šedesáti letech čestným občanem města jmenován, rozhodlo požádat okresní archiv o vyhledání potřebných informací. Ani v archivu se však nedochovaly úplné materiály, šlo například konkrétně o J. V. Stalina, kde se fakta, tak, jak je uvádějí pamětníci, značně rozcházejí. Jedni tvrdí, že čestným občanem byl Stalin jmenován spolu s generály Montgomerym a Pattonem (Angličan a Američan, velitelé vojsk, která v roce 1945 osvobozovala západní Čechy) v srpnu 1945, jiní tvrdí, že to bylo později. Další pamětníci uvádějí, že se někdy po roce 1958 v základních organizacích komunistické strany projednávalo zrušení všech čestných občanství udělených Stalinovi v Československu. Kolem čestných občanství jsou ještě další nejasnosti. Podle zákona (z první republiky, jehož ustanovení pozdější zákonné úpravy přejaly) nabývá totiž udělení čestného občanství platnosti až tehdy, když je čestný občan přijme a přijetí osobně potvrdí. Za Stalina tedy teoreticky mělo potvrdit přijetí čestného občanství

Velvyslanectví Sovětského svazu v Praze. Ani takovýto doklad však neexistuje. Každopádně se zdá, že kolem čestných občanství platí Shakespearovo "Mnoho povyku pro nic". Březnové městské zastupitelstvo, když se seznámilo se žalostně kusými výsledky pátrání v okresním archivu, rozhodlo poměrem hlasů 14:5:0 dále se tímto problémem nezabývat. A co na to Domažličané? Soudě podle toho, co se ve městě povídá, se v tomto případě občané města rozdělili na dvě skupiny. Jedni, a těch je asi menšina, považují problém občanství za natolik důležitý, že by se jím zastupitelstvo mělo zabývat i nadále. Druzí se ptají, zda nemá zastupitelstvo na práci pro současný život města něco užitečnějšího než přemýšlet nad věcmi, které dnes už patří spíše do pracoven historiků. Březnové rozhodnutí zastupitelstva proto považují za moudré.

O SMOLOVSKÉM RYBNÍKU

Město se soudí s rybáři o Smolovský rybník. Málokdo už dnes ale ví, jak vlastně myšlenka zvětšit malý Smolovský rybník na nynější velikost vznikla a co jí předcházelo.

Město Domažlice se po několik století potýkalo s nedostatkem pitné i užitkové vody. První městský vodovod vznikl v roce 1571. Podle dobových pramenů byl na louce za "Oupalovem" vyhlouben "vodní sklep" a od něj položilo město troky, které vedly vodu do města. Později zásobovaly Domažlice tři studně pod Vavřincem, které dodávaly městu asi 3 litry vody za minutu. Voda se rozváděla gravitací dřevěným potrubím do pěti kašen ve městě. Toto dřevěné potrubí zůstalo pod historickým jádrem města až do roku 1963 a údajně až do této

doby bylo částečně funkční. Voda, která jím protékala a zaplnila některé části podzemí města, byla prý jednou z příčin, díky kterým se v roce 1963 propadly do podzemí tři domy na domažlickém horním náměstí. Zvláště citelně se nedostatek vody začal projevovat ve druhé polovině 19. století, kdy ve městě vznikaly první průmyslové podniky (byť se jednalo vždy spíše o podniky drobnější). V roce 1890 navrhl ing. Kress zachycení vody ze strážňových úvalů kolem Domažlic nebo z údolních písků a štěrků podél Zubřiny mezi Havlovicemi a Domažlicemi. Po tomto návrhu město dalo upravit vyvěrací prameny pod Vavřincem a u Luženic. Voda se stále rozváděla dřevěným potrubím do kašen a do pivovaru. V roce 1909 zpracoval pro město profesor ing. I. V. Hrázský studii o vodním režimu Domažlic. I on na prvním místě navrhuje prosondování údolí Zubřiny mezi Havlovicemi a Domažlicemi. Teprve kdyby se tady voda nenašla v dostatečném množství a jakosti, doporučuje řešit vodní otázku údolními přehradami z povodí čerchovského, peckého a zelenovského. Dále navrhoval i prozkoumání povodí Bystřice. V téže roce zadalo město firmě Artesia z Prahy výstavbu vodovodu jen na pitnou vodu z pěti studní pod Vavřincem, odkud se do města voda vedla už litinovým potrubím. Během stavby tohoto vodovodu mohli majitelé domů v historické části města získat vlastní vodovodní přípojky. Díky tomu potřeba vody opět vzrostla. Město proto muselo vavřineckou vodu doplňovat vodou z tak zvané „svaté studny“ (u staré hasičské zbrojnice), kterou na rozvodnou síť napojilo za pomoci rotačního čerpadla. Ani to však nestačilo, v roce 1914 město postavilo vodovod luženičský s vlastním vodojemem. V samostatné republice se Domažlice dále rozrůstaly a hledaly

proto i další vodní zdroje. Staly se jimi dvě studny, vyvrtané v Potocích a spodní vody, zachycené západně od Vavřince a sváděné do vodojemu, postaveného v městském lese v roce 1928 zdejší firmou ing. Pičmanna a stavitele Ničovského. Když se po roce 1945 konsolidovala poválečná situace, začalo město uvažovat o zavedení městského vodovodu a o dokončení kanalizace i na předměstích města. Podle ještě prvorepublikových propočtů to však znamenalo další nápor na spotřebu vody. Hned v roce 1945 přišel tehdejší městský stavitel ing. Hezký s návrhem svést vodu z čerchovských pramenů. Město si pozvalo poradce z Prahy. Návrh neuspěl, snad proto, že by svedení vody do Čech poškodilo vodní režim v sousedním Bavorsku. Na pořad jednání proto přišla druhá varianta - vybudovat reservoir vody pro město úpravou a rozšířením rybníka ve smolovských lukách, který je uváděn od konce 19. století jako majetek města. Stavět se začalo v roce 1948 a město pro nedostatek peněz stavbu provádělo částečně svépomocí - za pomoci tak zvaných brigádníků, tedy lidí, kteří přišli bezplatně pomáhat, buď jak se tehdy říkalo "z budovatelského nadšení" nebo proto, aby dokázali, opět řečeno tehdejšími výrazy, "jak jsou uvědomělí". Město dokonce vydávalo potvrzení o odpracovaných brigádnických hodinách, aby se jím tito lidé mohli prokázat na svém pracovišti. Tehdejšími brigádníky byli zejména úředníci a učitelé, pro které byl cejch "neuvědomělosti" stálou hrozbou. Znamenal totiž v jejich případě reálné nebezpečí ztráty místa a s tím spojeného přechodu "do výroby", což představovalo buď pracovat v těžkém průmyslu nebo v dolech. Posléze byla nádrž hotová. Brzy se ale ukázalo, že původní projekt nevzal v

úvahu všechny skutečnosti a že náklady na využití smolovské vody by byly neúměrně vysoké, protože voda nebyla kvalitní. K praktickému využití vody ze smolovského rybníka pro městský vodovod proto nikdy nedošlo a město muselo hledat nové vodní zdroje.

ZEMŘEL PÁTER VÁCLAV SEDLÁČEK

29. března tohoto roku zemřel v nemocnici v bavorském Zwieselu ve věku nedožitých 81 let páter Václav Čeněk Sedláček, bývalý převor augustiniánského kláštera v Domažlicích.

Páter Václav, jak se mu v Domažlicích říkalo, se narodil v Měchnově u Vlašimi 5. dubna 1918. Pocházel z početné rodiny, která neměla sama dostatek prostředků, aby svého nadaného syna udržovala na studiích. Malý Václav měl ale štěstí, jako desetiletý byl přijat, prý mimo jiné i proto, že pěkně zpíval, do chlapeckého konviktu sv. Tomáše v Praze. Po maturitě na gymnáziu vstoupil v roce 1938 do noviciátu augustiniánského řádu a po teologických studiích byl 30. května 1943 vysvěcen na kněze. Po vysvěcení jej řád poslal do kláštera v Domažlicích, kde se věnoval především výchově mládeže. Působil mimo jiné jako katecheta na domažlickém gymnáziu. Díky své veselé povaze a pochopení pro mladé lidi patřil záhy k tamním nejoblíbenějším pedagogům. V roce 1945 byl jmenován převorem domažlického kláštera a převzal vedení zdejší klášterní komunity. Po únoru 1948 se netajil svým nesouhlasem s tehdejšími komunistickým režimem, proti kterému se nebál otevřeně vystupovat ve svých kázáních. Po jednom takovém kázání z počátku roku 1949 měl být zatčen a

uvězněn. Díky „dobrému známému“, jak později říkával, se však o chystaném zatčení na poslední chvíli dozvěděl. V noci 20. ledna 1949 uprchl z kláštera a podařilo se mu přejít přes „zelenou hranici“ do Bavorska. V Německu jej přijali bratři augustiniáni ve Würzburgu. Stal se prefektem v semináři svatého Josefa v Münnerstadtu a později duchovním správcem farnosti Deubach. V roce 1956 přesídlil do Günzburgu, kde zřídil žákovský domov. Když v sousední obci Langdorf hledali správce farnosti, převzal Václav Sedláček 25. 10. 1969 tuto duchovní správu. V Langdorfu působil téměř čtvrtstoletí, plných 24 let. Miloval své farníky a oni milovali jeho. Chodíval za nimi po své farnosti v létě pěšky nebo na kole, v zimě nejčastěji na lyžích. Teprve po pětasedmdesátce, díky svému podlomenému zdraví, musel milovanou farnost opustit. Vrátil se pak do svého augustiniánského konventu ve Zwieselu.

Na Domažlice a zdejší klášter páter Václav nezapomněl. Není proto divu, že se hned po Vánocích 1989 chystal do Domažlic na návštěvu. Po téměř 41 létech přijel 9. ledna 1990 v doprovodu svého přítele, JUDr. Gedeona, bývalého starosty Chamu, původem z německé rodiny ze Spišské Nové Vsi, který, stejně jako páter Václav a ve stejné době, pobýval v pražském konviktu sv. Tomáše. P. Václav Sedláček se od počátku zúčastnil všech jednání o budoucím osudu areálu kláštera a často to byl právě on, kdo svým svérázným humorem a laskavostí zklidňoval někdy dost nepříjemné výměny názorů. A byl to také on, kdo trval na dodržování všech dohod řádu s městem a s okresním úřadem, i proti názorům svých spolubratří z Prahy. Dvakrát zasahoval ve prospěch Domažlic až v Římě. Po prvé když pražské vedení řádu chtělo do Prahy převézt

obrazy šesti převorů domažlického kláštera z 18. a 19. století, které řádu vydalo Muzeum Chodska. Na základě osobního zásahu pátera Václava zůstaly obrazy v Domažlicích, kam historicky patří. Po druhé intervenoval Václav Sedláček v Římě v době, kdy vedení řádu chtělo pronajmout klášterní zahradu na zřízení parkoviště. Z pronájmu nakonec díky jeho úsilí sešlo, nicméně zřízení meditačního parku, který měl podle původních dohod na místě klášterní zahrady vzniknout, realizováno nebylo. A byl to opět páter Václav, kdo ze svých soukromých peněz vrátil okresnímu úřadu přes půl milionu korun, které do úpravy klášterní zahrady investoval podle původní dohody český stát právě s podmínkou, že zahrada bude sloužit domažlické veřejnosti. Oněch půl milionu korun ovšem nebyly jediné peníze, které páter Václav na rekonstrukci klášterního areálu věnoval. S výjimkou obnovy refektáře všechny vnitřní úpravy konventu i klášterního kostela hradil převážně on z vlastních peněz, ušetřených na stáří, jak říkal. A když už se jeho peněz nedostávalo, organizoval se svým přítelem JUDr. Gedeonem mezi věřícími chamského okresu sbírky na pomoc klášteru. V Domažlicích býval častým hostem, v přízemí konventu si dvě místnosti upravil jako svůj soukromý byt, aby měl se svojí hospodyní paní Leni kde bydlet, když zde v nepřítomnosti zdejšího převora P. Emila Augustina Dorníčáka vykonával jako jeho zástupce duchovní správu. Často hovořil o tom, jak se těší, až se klášter zase stane střediskem vzdělanosti a duchovního života ve městě, jako tomu bývávalo dříve. Žel, i zde se potvrdilo staré moudré rčení, že dvakrát nelze vstoupit do stejné řeky. Domažlický klášter přes všechny vnitřní úpravy zůstal starou budovou a jeho přestavba na moderní

sídlo by si vyžádala minimálně další dvě desítky milionů korun, které řád neměl. Mimo to po počátečním nadšení z let 1990-1992 počet noviců v řádu začal opět klesat, až se téměř úplně zastavil a řádoví bratří, kterých zůstalo jen několik, sotva stačili zajistit chod klášterů v Praze a v Brně. Definitivní rozhodnutí řádu neobnovovat v Domažlicích klášterní život i neshody, které se začaly projevovat mezi klášterem a zdejším arciděkanstvím, přinesly páterovi Václavovi těžké zklamání a patrně i to přispělo ke zhoršení jeho srdeční choroby. Naštěstí se už nedožil definitivního uzavření kláštera a záměrů pražského vedení České provincie řádu sv. Augustina konvent prodat. To by pro něj asi byla, po tom všem, co pro klášter udělal, krutá rána.

Páter Václav Sedláček si přál spočinout po své smrti mezi svými milovanými farníky v Langdorfu. Odpočívá v kněžském hrobě na tamním hřbitově. Domažličtí věřící na něho vzpomněli 30. března v klášterním kostele, kde za něj zdejší arciděkan P. Emil Soukup sloužil zádušní mši.

DUBEN

VÁLEČNÝ KONFLIKT NA BALKÁNĚ

V Jugoslávii se rozhořel válečný konflikt, který nemá v poválečné historii Evropy obdoby. Obranné společenství západních zemí, NATO, jehož členem se teprve v tomto roce stala i naše republika (týden před počátkem konfliktu v Jugoslávii), se rozhodlo zastavit mnohdy krvavé spory mezi Srby a Albánci, žijícími v provincii Kosovo a vyhánění Albánců z Kosova vojenskou silou - bombardováním jugoslávského území. V Čechách jsou nálety na Jugoslávii přijímány se smíšenými pocity, zejména proto, že jsou směřovány i na civilní cíle. Proto není divu, že také někteří občané našeho města podepsali výzvu na okamžité zastavení náletů NATO proti Jugoslávii. Na druhou stranou nezůstaly v našem městě oslyšeny ani sbírky na pomoc kosovským Albáncům, kteří po statisících z Kosova prchají z obavy o svoje životy. Týdeník Domažlicko přinesl ve středu 14. dubna i názor poslance a názor senátora za náš obvod na jugoslávský konflikt. Senátor Petr Smutný z Klenčí s leteckými údery na Jugoslávii jednoznačně nesouhlasí, protože podle něj „nejsou konečným řešením, snaží se napravovat důsledky a ne příčiny balkánské krize“.

(Ing. Smutný je přesvědčený a velmi vyhraněný pacifista, proto také byl jedním z šesti senátorů, kteří v Senátu hlasovali proti vstupu České republiky do NATO.) Poslanec Parlamentu ČR PhDr. Stanislav Volák, domažlický občan, konstatuje, že není nadšený z toho, co se v Jugoslávii děje, pochopitelně není nadšený „z bombardování, ze statisíců uprchlíků a z obrovského lidského utrpení“. Na druhé straně se domnívá, že bychom „měli být loajální k vojenskému úsilí NATO“. Názory obou ústavních činitelů lze označit za obraz názorů občanů našeho města a celé země. Značná část lidí je přesvědčená, že válkou ještě nikdo nikdy žádné mezilidské vztahy nevyřešil a že válečný konflikt přináší lidem jen nové utrpení a nové problémy.

SETKÁNÍ RADNICE A PODNIKATELŮ

Ve středu 7. dubna se sešli zástupci domažlické radnice s podnikateli, kteří působí na území města. Cílem schůzky bylo vzájemně se domluvit na zlepšení podmínek pro podnikání ve městě. Místní podnikatelé-obchodníci vyslovili především obavu z připravované výstavby dalšího supermarketu, tentokrát obchodní společnosti Billa. Tvrdí, že supermarkety zavádějí dumpingové ceny a tím je likvidují. To ovšem, pokud se týká příhraničí, není tak docela pravda, protože místní podnikatelé mají ceny nejvyšší v České republice. Na totéž si stěžují občané i na německé straně hranice. Starosta města, pan Jan Látka, podnikatelům tuto skutečnost připomněl, ti ovšem podobná fakta neslyší rádi. Účastníci setkání pak přemýšleli, co s domažlickým náměstím, ze kterého úderem 17 hodiny, kdy většina obchodů zavírá, vymizí téměř veškerý život a

zamýšleli se i nad problematikou vietnamských obchodníků, kteří se svým podivným zbožím postupně zabírají stále více a více obchodních ploch na historickém náměstí. Schůzka byla víceméně informativní, lze ji však chápat i jako počátek těsnější spolupráce města a podnikatelů.

ODSTOUPIL JEDEN ZE ZASTUPITELŮ

Jeden ze členů městského zastupitelstva za ODS, pan MUDr. Oldřich Tichý, informoval dopisem městské zastupitelstvo, že odstupuje s funkce zastupitele na protest proti tomu, že členem městské rady je bývalý tajemník okresního výboru Komunistické strany Československa pan Václav Jansa. Městské zastupitelstvo ze 14. 4. o jeho abdikaci informoval starosta pan Jan Látka. V regionálním tisku se v této souvislosti objevily spekulace, proč pan MUDr. Tichý skládá mandát až nyní, když pan Jansa je v městské radě už pět měsíců. MUDr. Tichý vysvětlil, že čekal na reakci domažlické organizace ODS, která ovšem zachovává k volbě pana radního Jansy mlčení, a proto prý ze zastupitelstva odchází i na protest proti jejímu postoji.

REHA- CENTRUM

Už šest let působí v Domažlicích Reha-centrum (rehabilitační centrum), které poskytuje služby zdravotně postiženým občanům. Jedná se o půjčování různých kompenzačních pomůcek, například elektrických a mechanických vozíků, dětských kočárků, návleků pro vozíčkáře, madel, sedaček do vany a dalších. Služeb centra využilo za dobu jeho existence 140 občanů. V současné

době má centrum v provozu například 12 elektrických a 22 mechanických invalidních vozíků.

„ČTEME VŠICHNI“

Právě pod tímto názvem probíhaly ve veřejných knihovnách po celé České republice desítky akcí, které měly jediný cíl – propagaci dobré četby a získávání nových čtenářů. Knihy, díky překotnému rozvoji televize, videa, počítačů, ale i vzniku desítek titulů novin a časopisů, ztrácejí postupně stále více čtenářů. Nahrazují je multimedia. Nejen u nás, jde o jev všeobecný, potvrzený ve všech vyspělých zemích. Někteří psychologové a sociologové už začínají bít na poplach a varují před ztrátou schopnosti komunikace, před ochuzením citového života a jednostranným myšlením, neschopností poradit si s problémy běžného života a útekem do virtuální reality jako náhražky za život skutečný. Ať už mají pravdu či nikoli, jedno je jisté: plnohodnotnou náhradu za dobrou knížku zatím nevymyslel nikdo.

Městská knihovna Boženy Němcové vstoupila do akce „Čteme všichni“ originálním způsobem. Na pátek 2. dubna vyhlásila „den amnestie“ pro všechny čtenáře, kteří nevrátili půjčené knihy nebo časopisy ve stanoveném termínu a hrozila jim tedy pokuta. Pokud vypůjčené knížky v pátek skutečně vrátili, neplatili nic. Zapomětlivých lajdáků prý přišlo kolem čtyřicítky. A ještě jednu výhodu knihovna ve stejný den nabízela. Kdo se chtěl stát jejím čtenářem a přišel se mezi čtenáře zapsat v pátek 2. dubna, měl zápis zdarma a nemusel platit zápisné.

RUČNĚ MALOVANÉ HEDVÁBÍ

byl název výstavy instalované ve foyer domažlické městské knihovny, na které představili svoje výrobky z hedvábí Mgr. Anna Smejkalová a Mgr. Pavla Rašková. Výstava trvala po celý duben.

PROSTITUCE

Už dávno jsme si na ně zvykli. „Kněžky lásky“, v zimě v létě jen spoře oblečené, lemují silnice na všech místech v bezprostřední blízkosti hraničních přechodů a vyzývavými úsměvy a gesty nabízejí své služby projíždějícím motoristům v osobních autech i řidičům kamionů. Přímo Domažlice nebyly jejich invazí donedávna naštěstí postiženy nijak výrazně, ale zdá se, že i u nás začínají přibývat. „Lehké děvy“ postávají od rohu u kostela U Svatých až k pomníku Svobody, korzují po náměstí, po Kozinově ulici a kolem benzinové pumpy směrem na Havlovice. Jejich oblíbeným stanovištěm je i bývalé úložiště šterku proti zahrádkářské kolonii podél silnice za benzinovou pumpou ve směru na Havlovice a zdá se, že právě tady jim obchody kvetou znamenitě. Místní zahrádkáři se je už několikrát pokusili z jejich „štace“ vyhnat, ale marně. „Povětrné žínky“ se drží svého „placu“ zuby nehty. Naštěstí, i když zahrádkářům nejsou prostitutky po chuti, zůstalo zatím jen u silných slov, na která děvčata reagují neméně jadrným slovníkem. Někdy na chvíli odejdou, ale za půl dne jsou zase na svém místě. Domažličtí občané proti prostitutkám ve městě reptají, obviňují z neschopnosti „něco s tím udělat“ tu policii, tu okresní úřad, tu radnici. Ovšem, k jakýmkoli účinným zákrokům chybí legislativa.

Některá města a obce se už několik let snaží nabídky sexuálních služeb z veřejných prostranství vytlačit. Zatím se to ale nikde nepovedlo. A dokud budou lidé takoví, jací jsou (nejen u nás, samozřejmě), bude cesta k vymýcení tohoto i podobných „vymožeností“ postmoderní civilizace hodně složitá, ne-li nemožná.

SPORT - O CENU CHODSKA

Oddíl sportovní gymnastiky Sokola Domažlice uspořádal v sobotu 18. dubna již sedmý ročník soutěže O cenu Chodska ve sportovní gymnastice. Závody se uskutečnily v hale Tělovýchovné jednoty Jiskra Domažlice.

KVĚTEN

SLIB NOVÉHO ČLENA ZASTUPITELSTVA

Na 7. zasedání městského zastupitelstva, které se sešlo 12. 5., složil do rukou starosty pana Jana Látky slib zastupitele pan Pavel Wolf, který v zastupitelstvu nahradil MUDr. Oldřicha Tichého. Původně byl prvním náhradníkem do zastupitelstva za Občanskou demokratickou stranu pan Vladimír Vyšohlíd, ten se však mandátu vzdal.

NÁVŠTĚVA MINISTRA

Na žádost senátora ing. Petra Smutného navštívil naše město v pátek 7. 5. ministr zdravotnictví MUDr. Ivan David, aby se seznámil se stavem domažlické okresní nemocnice. Po prohlídce zařízení pan ministr téměř vyloučil možnost rekonstrukce stávající nemocnice, která by byla finančně nesmírně náročná a prakticky nic neřešící, a navrhl připravit výstavbu nemocnice nové.

CHODSKÝ HRAD PŘIVÍTAL PRVNÍ NÁVŠTĚVNÍKY

7. květen 1999 byl pro společenský a kulturní život Domažlic dnem pamětihodným. Po čtyřech letech od požáru Chodského hradu se Domažlice

dočkaly otevření vlastivědného Muzea Chodska v rekonstruovaných prostorách. Obnovené prostory Chodského hradu (s výjimkou západního křídla, kde je restaurace), převzalo muzeum už na sklonku loňského roku. Od listopadu se pak připravovala instalace expozic a zároveň se odstraňovaly některé drobnější závady, které se objevily po kolaudaci. K těm nejzávažnějším patřilo stále ještě vysoké procento vlhkosti ve zdech objektu. K vysoké vlhkosti přispívá i špatné sespádování dlažby atria, kde se po dešti dlouho drží voda.

Muzeum, i přes to, že vlastní pracovní prostory má stále stísněné, získalo mimo obnovené místnosti pro expozice především kvalitní depositáře, vestavěné v půdních prostorách hradu, které plně vyhovují a umožňují přehledné a bezpečné uložení všech sbírkových předmětů.

Libreto expozic zpracovali odborní pracovníci Muzea Chodska, za pomoci archeologického pracoviště Západočeského muzea v Plzni, které je autorem archeologické části. Muzejníci a archeologové rovněž všechny expozice sami instalovali. Projekt vnitřního vybavení muzea – nábytek, vitríny, osvětlení – vypracoval absolvent zdejšího gymnázia, ing. arch. Václav Mastný, Architektonická a projekční kancelář, náměstí T. G. Masaryka 9, Plzeň. Výrobce navržených vitrín, pódíí a nábytku je Truhlářství Antonín Kadlec, Hluboká 81. Elektroinstalaci zhotovila firma Elektro Mleziva, Chrastavická 81, Domažlice. Informační systém (popisky, fotografie) zhotovil podle textů, připravených muzejníky, Mgr. Václav Hynčík z Reklamní agentury David a Jakub, s.r.o., sady Pětatřicátníků 8, Plzeň.

Z exposic starého muzea zůstala v nezměněné podobě zachována Chodská svatba, repliky černé kuchyně a „chodské sence“. Napodobeniny kuchyně a sence při požáru z větší části shořely. Projektant stavební obnovy hradu, ing. Jan Vinař z MURUSu Praha, ve svém projektu navrhoval poněkud jiné řešení této části exposic. Zamýšlel převést do hradu jako součást expozice kompletní jihočeskou roubenku. Tato část projektu však narazila na nesouhlas muzejníků a památkářů, kteří trvali na přesné obnově roubenky a sence podle dokumentačních fotografií, pořízených před zahájením rekonstrukce objektu. Projektant nakonec od svého návrhu ustoupil. Údiv a radost návštěvníků nad tím, že tato část muzea je „úplně stejná“ jako bývala, daly pak plně za pravdu obhájčům obnovy dřívějšího stavu. Novinkou exposic je jejich přírodovědná část, ševcovská dílna z pozůstalosti bývalého správce muzea pana Kalouse (původním povoláním právě ševce, který svým přátelům a známým opravoval boty až do své smrti) a využití krbového výklenku v chodbě I. patra pro presentaci pozoruhodného vyřezávaného betlému, díla hluchoněmého domažlického řezbáře Franze. Zajímavé je lapidárium, instalované v bývalých uhelných sklepech muzea. I přes to, že přístup do něj je po úzkých točitých schodech poněkud obtížnější, originální expozice kamenných prvků z gotických a renesančních staveb, soch, dělových koulí z dob obléhání Domažlic a dalších kamenných pozoruhodností rozhodně stojí za zhlédnutí. A stejně tak, jako podzemí hradu, je nyní přístupné i jeho nejvyšší místo, gotická věž. Po prvé od předání hradu muzeu na počátku tohoto (20.) století mohou návštěvníci vystoupit po jejích devětadevadesáti schodech až na ochoz a prohlédnout si

Domažlice z výšky. Definitivně jsou expozice uspořádány zhruba na dvou třetinách expoziční plochy, zbývající třetinu zatím vyplňuje restaurovaný nábytek ze sbírek muzea, na jehož opravy přispěli po požáru svým příspěvkem do veřejné sbírky i mnozí domažličtí občané.

Malou slavnost, která se uskutečnila zmíněného 7. května ve 13 hodin odpoledne, připravily referát kultury Okresního úřadu v Domažlicích, jako zřizovatel muzea a Muzeum Chodska. Pozvaly na ni zástupce města Domažlic, starosty všech obcí okresu, starosty partnerských a spřátelených měst města Domažlic, přednosty okresních úřadů západních Čech, zástupce veřejného a politického života okresu, ministerstva kultury, památkářů, muzejníků a další odborné veřejnosti a všechny, kdo se zasloužili o opravy hradu a záchranu vzácných exponátů po požáru z roku 1995. Celkem se na slavnosti sešlo kolem dvou stovek hostů, které v Chodském hradu uvítala dudácká muzika mrákovského národopisného souboru se svými zpěváky. Nové expozice společně otevřeli přednosta okresního úřadu Mgr. Pavel Faschingbauer a ředitelka muzea PhDr. Iva Kumperová. První návštěvníci muzea nešetřili chválou. Pokud se týká odborníků, i jim se uspořádání sbírek líbilo. Jediné výtky se dočkaly jehlancové vitríny pro svoji přílišnou hmotnost, která drobnějším vystaveným exponátům znemožňuje dostatečně vyniknout. Této „vady na kráse“ si však muzejníci byli vědomi už od doby, kdy truhláři vitríny přivezli, a ty proto dostaly nepříliš lichotivou přezdívku „sarkofágy“. I vitríny jsou zatím pouze ve dvou třetinách muzea, zbytek se bude dokončovat postupně, jak to dovolí finanční možnosti. Náklady na znovutevření muzea se

totiž pohybují v milionech korun. Jen **restaurování sbírkových předmětů**, poškozených při požáru hradu, vyšlo na **11 milionů Kč**.

Náklady na vybavení muzea:

Vitríny, pódia	769.811,30
Osvětlení	450.756,80
Informační systém	359.618,-
Autorský dozor architekta	51.200,-
Drobné expoziční práce	25.000,-

Celkem I. etapa ztvárnění exposic 1,605.186,10

Ing. arch. Mastný věnoval na vybavení muzea sponzorský dar ve výši 30.000,- Kč, reklamní agentura poskytla muzeu na své práce slevu 20.000,- Kč.

NÁVŠTĚVA VE FRANCII

Ve dnech 15. a 16. května navštívila delegace domažlické radnice vedená starostou panem Janem Látkou partnerské město Domažlic, francouzské Ludres. Návštěva se uskutečnila na pozvání tamního starosty u příležitosti podepsání partnerské smlouvy mezi městem Ludres a rakouským městem Furth bei Göttweig.

PŘÍSPĚVKY NA SPOLEČENSKOU, SPORTOVNÍ A KULTURNÍ ČINNOST

Městské zastupitelstvo schválilo na své květnové schůzi rozdělení a výši příspěvků, které město každoročně poskytuje organizacím, působícím ve městě

na jejich společenskou, kulturní a sportovní činnost. nejnižší příspěvek letos činil 1.000, nejvyšší 5.000 Kč. Příspěvky obdrželi:

Klub mladých přátel výtvarného umění při Galerii bratří Špillarů na poznávání galerií, poradenské centrum pro sluchově postižené, Domažlická dudácká muzika (příspěvek na účast na dudáckém festivalu v Dolním Kubíně), Okresní rada Pionýra na republikové finále Tábornické stezky, Tělovýchovná jednota (TJ) Jiskra Domažlice, (oddíly: basketbalu, plavání, odbíjené, atletiky, tenisu, juda a kopané), Athletic club Domažlice na Domažlický půlmaratón, Sněhaři Domažlice, Klub českých turistů, Tělovýchovná jednota Sokol, oddíl sportovní gymnastiky, Konfederace politických vězňů, Český rybářský svaz, taneční skupina Avanti, Územní dietetická organizace, Petr krbec - futsal na futsalový maratón, Poradna Jana při okresní hygienické stanici. Mezi tyto organizace rozdělilo městské zastupitelstvo **celkem 110.000 Kč.**

SEMAFORY

Město Domažlice zadalo v květnu zpracování projektové dokumentace na osazení semaforů na všechny hlavní křižovatky ve městě. Po tom, aby především na velice nebezpečných křižovatkách u Komerční banky, U Golema a nemocnice byly semaforey, volají jak řidiči, pro které se město stává v některé dny téměř neprůjezdné, tak chodci a zejména rodiče dětí, které přes křižovatky procházejí do školy. Zejména na nepřehledné křižovatce u nemocnice hrozí stálé nebezpečí úrazu. Není totiž ničím neobvyklým, že řidiči, směřující od Golema do města, nerespektují příkaz „STOP“ na rohu a

vyřítí se přímo na přechod pro chodce. Připravovaná projektová dokumentace by měla obsahovat osazení semaforů a úpravu křižovatek U Golema, u nemocnice, u Komerční banky, U Svatých a u Hubrovny při vjezdu do průmyslové zóny, obnovu semaforů u škol a zároveň projekt koordinace uvedených křižovatek, tak zvanou „zelenou vlnu“ (zelenou vlnou se nazývá koordinace světelné signalizace tak, aby řidič měl možnost projet plynule všemi křižovatkami ve městě bez zbytečného zastavování). Projekt má stát zhruba půl milionu korun. Náklady na vlastní realizaci odhaduje město na 10 - 12 milionů korun. Samo město takovou částku dá dohromady jen ztěží, spoléhá však na pomoc státu.

ZAHRADA POD KULATOU VĚŽÍ

je název románu PhDr. Marie Majtánové, bratislavské bohemistky a spisovatelky, který v lednu letošního roku vydaly Muzeum Chodska a referát kultury Okresního úřadu v Domažlicích. Marie Majtánová, dívčím jménem Korandová, se narodila v Plzni. Otec byl Plzeňák, matka pocházela z rodiny domažlických mlynářů Ebenstreitů. Marie vystudovala filosofickou fakultu University Karlovy v Praze, obor čeština a ruština, rozšířený o etnografii. Po promoci pracovala nějaký čas v Jazykovém ústavu Akademie věd v Praze, později se provdala za kolegu z ústavu a odešla s ním do Bratislavy, kde žije dodnes. Už jako studentku plzeňského gymnázia zaujal Marii Korandovou chodský folklór, zejména lidová slovesnost. Sbírala chodské pohádky a pověsti, shromažďovala popisy lidových obyčejů, zaznamenávala vyprávění o životě na

chodských vsích v 19. století. Stejný zájem věnovala i Domažlicím, kam ji poutaly rodinné kořeny, opět především jejich kulturnímu a společenskému životu ve druhé polovině 19. století, kdy byli jeho aktivními účastníky i členové rodiny Ebenstreitů. Tomuto období je věnován i její román Pod šikmou věží, zachycující atmosféru obrozeneckých Domažlic poslední třetiny 19. století na pozadí životních osudů autorčiny prababičky. Svoji knížku, vydanou péčí obou výše zmíněných institucí v Nakladatelství Českého lesa pana Zdeňka Procházky, pokřtila Marie Majtánová v úterý 25. května v 18 hodin na setkání se svými čtenáři v městské knihovně. Zde se sešla i se svými příbuznými z rodu Ebenstreitů, kteří v Domažlicích stále žijí. O knížku, která je po dlouhé době prvním beletristickým dílem zpracovávajícím domažlickou tematiku, byl značný zájem, takže se téměř celý náklad rozprodal během půl roku po jejím vydání.

NÁVŠTĚVA V BUDELU

Ve dnech 26. - 30. května navštívili členové domažlické městské rady starosta Jan Látko, zástupce starosty Jiří Herbrik a paní Jiřina Eretová na pozvání tamního starosty partnerské město Domažlic, holandský Budel. Setkali se s mnoha tamními občany, seznámili se se stylem práce a systémem místní samosprávy v Holandsku a povzbudili volejbalové družstvo žen Tělovýchovné jednoty Jiskra Domažlice, které se zúčastnilo 29. ročníku budelské volejbalové soutěže.

SPORT: DOMAŽLICKÝ PŮLMARATÓN

V sobotu 1. května odpoledne se běžel v Domažlicích už VI. Ročník domažlického půlmaratónu. Na stupních vítězů stanuli na prvním a druhém místě běžci z Keni, třetí místo pak obsadil domažlický atlet a také člen městského zastupitelstva Pavel Faschingbauer, který si tím zajistil účast na mistrovství světa.

Výsledky:

Muži: 1. Kemei, Keňa čas: 1:02:55

2. Ntabo, Keňa 1:03:55

3. Faschingbauer 1:04:07

Ženy: 1. Klimešová, Praha 1:15:36

2. Šádková, Pardubice 1:20:46

3. Haroková, Šenov 1:24:34

ČERVEN

MĚSTO OBNOVILO VYDÁVÁNÍ MĚSTSKÉHO ZPRAVODAJE

V červnu tohoto roku dostali domažličtí občané do svých poštovních schránek první číslo obnoveného Domažlického zpravodaje. Domažlický zpravodaj vycházel s přestávkami od roku 1971 jako měsíčník města Domažlice. V roce 1990 nové městské zastupitelstvo jeho vydávání zrušilo. Údajně pro nedostatek peněz, ve skutečnosti byl ale důvod trochu jiný. Městské zastupitelstvo, které na radnici nastoupilo v březnu 1990, vzniklo na základě tak zvaných „dohod u kulatého stolu“. Těch se zúčastnilo hned několik politických stran a uskupení. Všechny chtěly před občany prezentovat své politické cíle a názory a snažily se k tomu využít městského zpravodaje. Zpravodaj, od svého počátku zaměřený a vedený spíše k zachycování společenského a kulturního života města, se najednou stal jakousi tribunou pro presentaci všech možných, a žel dost často i méně možných, politických názorů a diskusí nejen politických stran, ale i jednotlivých občanů. Nebylo výjimečné, že do zpravodaje přicházely články neověřené, obsahující pomluvy, žalovatelná fakta, dokonce v několika případech i výhrůžky. Jakýkoli pokus o usměrnění obsahu takových materiálů, dokonce i jen o zredigování článku z hlediska

české gramatiky a stylistiky, přijímali někteří lidé jako omezování svobody a záměr veřejnost opět klamat. Klasickým příkladem toho je příhoda, která se v dubnu 1990 odehrála kolem první presentační výstavy bavorských firem v městském kulturním středisku. Zpravodaj tehdy přinesl zprávu o termínu konání výstavy a o rozhodnutí, že výstava bude neprodejní. Před jejím zahájením se na domážlickém náměstí sešly stovky zvědavých návštěvníků. Protože to byla výstava první svého druhu, přijeli na ni lidé až z Prahy. A v jejím průběhu se ukázalo, že některé německé firmy si „neprodejnost“ vysvětlily po svém. Neprodávaly sice za koruny, ale některé z nich byly ochotné prodat za marky. Kdo si tedy sebou prozřetelně marky vzal, mohl si koupit leccjakés zboží, tehdy u nás ještě velice vzácné. Ještě týž den se na radnici objevila skupina občanů s prohlášením nazvaným „Zase jste nám lhali“ a dožadovala se vysvětlení, proč zpravodaj psal, že výstava bude neprodejní a proč tedy někdo na výstavě měl marky a jiný ne. Vysvětlení, že nikdo nevěděl, že německé firmy budou za marky prodávat více méně „načerno“, rozzlobené občany neuspokojilo. Odešli přesvědčení, že byli článkem ve zpravodaji záměrně oklamáni, aby si mohla nakoupit jen skupina prominentů. V atmosféře zcela zásadních přeměn ve společnosti, které s sebou přinášely určitý neklid a „revoluční“ nálady, bylo vydávání městského zpravodaje značně komplikované. Městská rada proto více méně uvítala zvýšení cen tiskárenských prací jako vhodnou záminku k řešení každoměsíčního dohadování se nad obsahem zpravodaje a jeho vydávání přerušila s tím, že může být později obnoveno. K obnovení zpravodaje se ovšem odhodlala až současná radnice. Obnovený

Domažlický zpravodaj vychází v nákladu 5.000 exemplářů. Řídí jej redakční rada, odpovědným redaktorem je MUDr. Oldřich Tikal. Měsíčník má mít 12 - 16 stránek, občané jej budou dostávat zdarma. Uzávěrka je vždy do 18. dne každého měsíce. Tiskne jej tiskárna městského kulturního střediska, která zakoupila nový výkonný tiskařský stroj. První číslo zpravodaje má vcelku pěknou grafickou úpravu, poněkud však pokulhává v českém jazyce.

PŘEDNÁŠKA O DĚJINÁCH CHODSKA

Týden po křtu své knížky „Pod šikmou věží“ se v úterý 1. června PhDr. Marie Korandová - Majtánová sešla se svými domažlickými čtenáři podruhé. Tentokrát přednášela na téma „Kozina a Lomikar - legenda a skutečnost“. Přednáška byla zajímavá, přinesla několik nových pohledů na dosud tradiční interpretaci sporu Chodů a šlechtického rodu Lamingenů z Albenreuthu, nicméně bylo na ní znát, že jde o téma, které je přednášející poněkud vzdálené. Tím se asi také dá vysvětlit několik historických nepřesností, na které v závěru přednášky poukázali i její posluchači.

MEZINÁRODNÍ SETKÁNÍ TURISTŮ NA ČERCHOVĚ

V neděli 13. června uspořádaly Oblastní výbor Klubu českých turistů Plzeňsko a Klub českých turistů - odbor Domažlice pod záštitou přednosty Okresního úřadu v Domažlicích Mgr. Pavla Faschingbauera, u příležitosti 100. výročí vybudování „Plzeňské cesty“ k bývalé chýši Pasovského Mezinárodní setkání turistů na Čerchově. Na zahájení akce pozdravili na Čerchově turistické

shromáždění přednosta Okresního úřadu v Domažlicích Mgr. Pavel Faschingbauer a starosta Domažlic pan Jan Látka. V tomto dni byla na Čerchově otevřena i rozhledna, Kurzova věž. Na Čerchově se během dne vystřídalo několik stovek turistů.

DĚTEM PRO RADOST

V úterý 29. června uspořádala domažlická radnice zábavné odpoledne pro děti „Město dětem“. Horní část náměstí zaplnily houpačky, nafukovací atrakce, kolotoč, stolky a kruhy pro nejrůznější soutěže a hry. Počasí dětem přálo, a tak se jich na náměstí sešlo opravdu hodně, malých i těch větších. Všem prý se celé odpoledne moc líbilo. Hlavním pořadatelem bylo městské kulturní středisko, finančně akci zajišťovala radnice za přispění zdejších podnikatelů.

VÝROČÍ NEMOCNICE

29. června vzpomněla domažlická nemocnice 140. let své existence. V době svého vzniku moderní pracoviště, které bylo pýchou města, za téměř jedno a půl století hodně zestárlo a přes všechny přístavby a přestavby už dnes potřebám moderního zdravotnictví nevyhovuje. Navíc se nemocnice, v době svého vzniku stojící na okraji města, ocitla s rozvojem městské zástavby téměř v jeho středu, a tím ztratila možnost jakéhokoli dalšího rozšiřování. Proto se v posledních letech stále častěji hovoří o výstavbě nemocnice nové.

DVĚ INVESTICE PRO MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO

Městské kulturní středisko získalo v tomto měsíci, po předchozím schválení v květnovém městském zastupitelstvu, nový osvětlovací pult a tiskařský stroj. Zejména nákup nového tiskařského stroje má pro organizaci velký význam. Tiskárna městského kulturního střediska tak bude moci zrychlit a zkvalitnit jednobarevný tisk, tisknout v dobré kvalitě i náročné čtyřbarevné tisky a rozšířit tak svoje služby zákazníkům. Po tiskárně DAIL tak bude v Domažlicích působit už druhá profesionální tiskárna.

VÝPRODEJ KNIH

Výprodeje, výprodeje, výprodeje. Není snad měsíc, aby se někde něco neprodávalo za "skvělé" snížené ceny. K těm zajímavějším patřil výprodej knih a CD, konaný 15. a 16. června v kině Čakan. Milovníci zejména odborné literatury si tady přišli na své. Skutečně kvalitní publikace nabízeli prodejci za polovinu i třetinu jejich prvotní ceny. Tak dějiny barokního umění, které stály po vydání přes 500,- Kč si zájemce mohl koupit za 210 korun. A to už je sleva dost podstatná. Některé tituly beletrie nebo populárně naučného žánru se prodávaly za jednotnou cenu 20 - 40 Kč, i když jejich původní cena ve všech případech přesahovala 100 korun. Na otázku jak je možné, že knihy jdou najednou s cenami tak dolů, odpovídali prodavači jednoznačně: lidé nemají peníze, z většiny knih se brzy po jejich vydání, když opadne první vlna zájmu, stávají ležáky. A než aby další léta ležely ve skladu a prodalo se pár kousků ročně, je pro nakladatelství výhodnější jít s cenou dolů. Nu, zní to logicky a je

to asi i pravda. Ale - mohou-li si nakladatelé dovolit až takové slevy, vtírá se nepříjemná otázka, jestli ceny knih, které v posledních létech u nás vzrostly o 500 i více procent (prý se musíme dostat na evropskou úroveň), nejsou přece jenom trochu nadsazené.

V. ROČNÍK TURNAJE BAR CUP

MODICA BAR Domažlice pořádal ve dnech 26. - 27. června už V. ročník fotbalového turnaje BAR CUP. Hraje se vždy ve dvou skupinách, každý s každým. Letos se turnaje zúčastnili zástupci celkem deseti pohostinských zařízení, z nichž Domažlice měly co do počtu zástupců mírnou převahu.

Účastníci:

skupina A: FC Modica, FC Kovárna, FC Afrika, FC Štika, všichni z Domažlic, FC Banana Újezd

skupina B: FC Čerchovanka Horšovský Týn, S.A. Giovanni Domažlice, Tatran restaurace U Kašny Domažlice, FC restaurace U Dušana Poběžovice, FC Radbuza Horšovský Týn

V turnaji zvítězil FC Modica.

ČERVENEC

DALŠÍ ZLEPŠENÍ VZHLEDU HISTORICKÉHO JÁDRA MĚSTA

Domažlice vskutku jsou a vždycky byly půvabným městem. Jejich historická krása, kterou tolik obdivovali mnozí čeští spisovatelé, malíři i tisíce „obyčejných“ návštěvníků města však, stejně jako u mnoha dalších českých měst, utrpěla zejména v šedesátých a sedmdesátých létech tohoto století nejeden šrám. Tenkrát se mimo jiné stalo ukrutnou módou nahrazovat historická dláždění měst živičnými potahy. Staré kvalitní dláždění buď zůstávalo pod asfaltem, nebo se vytrhané žulové kostky prodávaly do ciziny. - Zde si dovolím jednu osobní vzpomínku: V roce 1995 jsme s tehdejší starostkou Domažlic paní Jaroslavou Wollerovou pobývaly služebně v Řezně. Druhý starosta Regensburgu nám tenkrát ukazoval různé pamětihodnosti města, mimo jiné románskou biskupskou věž s náměstíčkem krásně vydlážděným drobnou žulovou kostkou. „Ty kostky jsme koupili v Plzni, když je tam odstraňovali z náměstí u kostela sv. Bartoloměje“, vysvětlil mi na moji obdivnou poznámku o krásně upravené dlažbě. A mne v tu chvíli napadlo staré přísloví „Co máme, nevíme, až když to ztratíme“. - Také z Domažlic žulová dlažba postupně mizela. Na prostranství před Chodským hradem posloužila

například jako podklad pod asfalt, s jejími zbytky se však můžeme setkat i kolem nejednoho místního rodinného domku či na soukromých zahrádkách, protože se prý zájemcům prodávala, nebo snad dokonce rozdávala jen za odvoz, tvrdí někteří pamětníci. A co se před třemi desítkami let zničilo, to se nyní pracně obnovuje. Historické dlažby se do našich starobylých měst v rámci Programu regenerace městských památkových rezervací a zón vrací. Také v Domažlicích se už před časem vrátila historická dlažba do Spálené a Školní ulice. Nyní městská rada rozhodla o její obnově v ulicích Hradské a Vodní. Okrajové části kolem městské památkové rezervace, např. ulice Bartoškova či Msgre. Staška, jsou alespoň předlážděny zámkovou dlažbou. Ta sice není tak pěkná ani kvalitní jako žula, ale je mnohem levnější a samozřejmě hezčí, než povrchy živičné. A tak se zase kousek historických starých Domažlic, díky rozhodnutí městské rady, vrací k bývalé kráse.

OPERA VE FURTHU

Už čtyři roky pořádají partnerská města Furth im Wald a Domažlice a Opern- und Konzertfreunde Furth im Wald e.V. vždy v turistické sezóně ve Furthu na náměstí operní představení v podání českých umělců. Tuto novou tradici zahájila Dvořáková Rusalka. Rusalku zpívala známá česká operní pěvkyně Eva Urbanová, tehdy ještě sólistka plzeňské opery. Letos zazněla ve Furthu v podání sólistů a sboru Státní opery Praha a Komorního orchestru Národního divadla v Praze Mozartova Kouzelná flétna. Představení se konalo 31. července v 21 hodin večer.

CYKLOTRASY

Moderní člověk trpí podle odborníků nedostatkem pohybu. Jedním ze současně módních a dá se říci, že i moudrých způsobů jak tento nedostatek alespoň zčásti napravit je cykloturistika. Tahle móda k nám dorazila ze západní Evropy, kde trvá tak dlouho, že už ani módou není, ale pro některé lidi se stala životní potřebou, patří k jejich životnímu stylu. A tak stále častěji vidíme hlavně o letních prázdninách i u nás ve městě skupiny cykloturistů od nejmenších dětiček po seniory. Domažlice jsou výchozím místem či cílem dvou cyklotras, třetí pak Domažlicemi prochází.

Ta první měří 35 kilometrů a vede z Furth im Wald, přes Všeruby do Domažlic:

Furth i/W (0 km) - Einberg (0,5 km) - Klöpflesber (2,5 km) - Daberg (5,5 km) - Gaishof (7,5 km) - Schachten (9,5 km) - Neuaign-Všeruby přechod (12,5 km) - Všeruby (13,5 km) - Hájek (16 km) - Všerubský průsmyk (18,5 km) - Starec (20,5 km) - Kout na Šumavě (24 km) - Mrákov (28 km) - Smolov (31 km) - Domažlice (35 km).

Druhá trasa měří 20 km a spojuje Domažlice s Brodem (Furth) přes Ovčí vrch:

Domažlice (0 km)- Stráž-Nevolice (3 km) - Pelechy (6,5 km) - Stará Huť (9 km) - Domažlický průsmyk (11 km) - Myší vrch (14,5 km) - Ovčí vrch (17,5 km) - Hochstrasse (19 km) - Furth i/W (20 km).

Třetí cyklotrasa, která Domažlicemi jen prochází, pak vede ze Všerub přes Domažlice na Ovčí vrch a měří 39 km.

VÝSTAVA V KNIHOVNĚ

V červenci vystavoval v městské knihovně kdyňský výtvarník Václav Weininger svoje obrazy, obrázky a grafiky, věnované pošumavským chalupám.

ZUBŘINA VYSYCHÁ

Kdysi dávno, ještě když stará osada Domažlice stávala někde u dnešního kostela U Svatých (Zvěstování Panny Marie), rozkládaly se všude kolem ní hluboké lesy a neprostupné bažiny. Býval prý to kraj bohatý zvěří i všelikým ptactvem. Pásla se tady tehdy i početná stáda zubrů, která se chodila napájet a svlažovat do řeky, tekoucí jižně od osady. A právě podle nich, jak praví pověst, dostala řeka jméno Zubřina. Přešla desetiletí a staletí, na návrší nad řekou vyrostlo nové město, bažiny a lesy i zvěř v jeho okolí musely ustoupit lidem. A jak se krajina postupně vysoušela a vody ubývalo, změnila se i řeka na říčku, která se stala součástí jižního opevnění nového města. Ze starých bažin zbyly jen dva rybníky pod východní městskou branou. Později jeden z nich dalo město zasypat. Druhý, mezi bránou a Zubřinou, se ve zmenšené míře dochoval až do poslední třetiny 19. století. Na jeho břehu směrem k městu se říkalo "Na Dračkách". To prý proto, že tu bylo bělidlo, kam se chodívalo bělit prádlo a sváry praden se často řešily nejen potyčkami slovními, ale i dračkami (pranicemi). Za bělidlem byl husí plac (na místě dnešního areálu hasičů na Dolejším předměstí). Na travnatém prostranství se pásly husy, které pasáci a pasačky honívali přes bělidlo do říčky vykoupat. Husí plac, tenkrát už se mu říkalo husí park, tu byl ještě před padesáti léty. To už byl z říčky jen větší

potok, podomácku mezi Domažlickými zvaný "stoka" a ze Zubřiny se ve zdejší mluvě stala Řubřina (asi se to lépe vyslovovalo). Ale běda, kdyby před pravověrným Domažličanem byl výraz stoka nebo potok použil někdo cizí. To by byla bývala téměř urážka. Kdo nebyl odsud, pro toho musela Zubřina zůstat řekou. Měla ovšem, ještě i před těmi padesáti léty, mnohem více vody než dnes. Od jara do podzimu po ní tenkrát plavala hejna kachen, která častokrát vpozdvečer hledali jejich majitelé až u "Dvořákojc mlejna" (mlýn stál naproti železničnímu nádraží na druhé straně říčky) nebo i dále. To pak nezbylo než hnát kachny potokem zpět k městu a brodit se za nimi vodou. Ta na některých místech sahala dospělému až nad kolena. "Na Dračkách" nebo "Na Ostrůvku" kachny obvykle samy z vody vylezly, dosud spojená hejna se neomylně rozdělila a zamířila k domovu. Bylo zajímavé pozorovat, jak kačky poznají, kam která patří. Jejich majitelé je sice většinou "kroužkovali" (na noze měly kachny barevné kroužky, aby se daly rozeznat), ale jen málokdy se některá spletla a připojila se k cizímu hejnu. Kačeny také, pokud uplavaly, plavaly vždy po proudu, tedy směrem k železničnímu nádraží.

Ale i to už je historie. Po dnešní Zubřině by v létě kachny plavat nemohly, spíše by ji na některých místech přešly "suchou nohou". Koncem letošního července byl už úbytek vody takový, že se Zubřina proměnila v místech, kde je její koryto širší, v několik stružek, mezi kterými byla suchá země s trsy trávy. Odborníci vysvětlují tento stav celkově suším klimatem s menším množstvím srážek a nedostatkem sněhu v zimě. Varovné ovšem je, že k tak velkému úbytku vody v říčce proti době našich babiček a prababiček došlo v relativně

krátkém časovém úseku necelých padesáti let. Doufejme, že za dalších padesát let nebude už její koryto suché úplně.

K Zubřině se koncem 19. století vázalo několik pověstí. To měla ještě tolik vody, že v ní, směrem od Dmoutu k městu, bylo několik hlubokých tůňek. V jedné z nich prý sídlíval vodník, který lidi sice netopil, ale rád je strašil. A dokázal je vystrašit tak důkladně, že z toho mnozí chytili horkou nemoc. Domažlická děvčata z Bezděkova se v létě v podvečer chodívala do jedné tůňky koupat. Často prý je vyplašilo divné kňourání, mručení a jakoby pleskání na vodní hladinu. To se vodník zlobil, že mu v potoce kalí vodu.

REGIONÁLNÍ PERIODIKA

S regionálními periodiky jakoby se zrovna roztrhl pytel, jak říkávaly naše babičky. Na území okresu vychází v rámci koncernu Deníky Bohemia, který pokrývá celé západní Čechy, deník „**Domažlické noviny**“. Deníky Bohemia mají společnou celostátní část, část Západní Čechy, Sport a okresní mutace, zvláště pro každý okres regionu. Vedoucím redaktorem domažlické části listu je pan Stanislav Antoš. Koncern Západočeské noviny vydává, rovněž v rámci celého západočeského regionu, pro každý okres týdeník, jak uvádí v tiráži, politicky a nábožensky nezávislý list. Pro okres Domažlice má název **Týdeník Domažlicko**. Vedoucím redaktorem je ing. Josef Hrubý. Vogel Medien International, spol. s r.o. se sídlem v Klatovech vydává pro okres Domažlice a Klatovy měsíčník **Rozhled**, který zdarma rozšiřuje do všech domácností v obou okresech. Zakladatelem a vydavatelem listu je ing. Richard Vogel, šéfredaktorem je pan

Karel Bárta. Letos v květnu přibyl k těmto třem listům čtvrtý, regionální měsíčník **Domažlické listy**, časopis informací a zajímavostí. Jeho vydavatelem a šéfredaktorem je pan Václav Kovařík z Klatov. I tento měsíčník je šířen do všech domácností okresu zdarma. Vydavatelé posledních dvou listů vsadili na inzerci, kterou míní pokrýt náklady na vydávání a expedici svých listů, včetně určité míry zisku. Protože rozsáhlé inzertní části mají ale i obě první periodika, Domažlické noviny a Týdeník Domažlicko, a protože v okrese vychází mimo zmíněných čtyř periodik ještě několik čistě inzertních listů, je otázkou, jak dlouho bude vydávání Rozhledu a Domažlických novin pro jejich vydavatele ekonomicky únosné. Při současných cenách inzerce si totiž málokterý podnikatel může dovolit inzerovat ve všech najednou. Problémem všech čtyř listů bez rozdílu je jejich zápolení s pravidly českého pravopisu a s českou stylistikou.

Inzertní zpravodaje, šířené na území města:

INZERÁT. Domažlický inzertní plátek vydávaný na podporu podnikání firmou MEDIA GRAPHIC, Hruškova 506, Domažlice. Vychází měsíčně. Distribuovaný zdarma.

ELEFANT, mutace Domažlice. Inzertní čtrnáctideník, distribuovaný zdarma.

Vydavatel Elefant Press, Praha. Oblastní redaktor Jindřich Rosendorf.

Pédéčko. Měsíčník supermarketu Panský dvůr, a.s., Žižkova 16, Domažlice, šířený zdarma.

INFO-SERVIS, informační a inzertní měsíčník okresu Domažlice. Zdarma do domažlických rodin. Časopis neuvádí vydavatele, pouze sídlo redakce: Táborová 428, Holýšov.

Inzertních „plátků“ je na domažlickém informačním trhu téměř přebytek. Bude zajímavé sledovat, kolik jich přežije delší dobu.

SRPEN

VZPOMÍNKA NA PÁTERA VÁCLAVA SEDLÁČKA

2. srpna uskutečnila strana lidová (KDU-ČSL) - místní organizace Domažlice a Kdyně - zájezd věřících obou farností i věřících z farností v okolí do bavorského Langdorfu k uctění památky letos zesnulého pátera Václava Sedláčka, bývalého převora domažlického kláštera. V langdorfském kostele sloužil requiem za zesnulého kdyňský farář páter Miloslav Kratochvíl.

ZADÁNÍ ZMĚN ÚZEMNÍHO PLÁNU MĚSTA

Město Domažlice zadalo autorovi územního plánu města Domažlice ing. arch. Vávrovi zpracování změn územního plánu města. Jedná se především o vyčlenění pozemků pro případnou stavbu nové nemocnice, o přepracování trasy jižního komunikačního obchvatu města, o vyhledání nových pozemků pro stavbu rodinných domků a některé drobné změny.

CHODSKÉ SLAVNOSTI - VAVŘINECKÁ POUŤ

PREMIÉR MILOŠ ZEMAN V DOMAŽLICÍCH

I přes to, že byli právě na dovolené, přijali na neděli 15. srpna pozvání k návštěvě Domažlic předseda vlády České republiky ing. Miloš Zeman s chotí. Po příjezdu v 10 hodin dopoledne přijal manžele Zemanovy na radnici starosta města Jan Látka. Premiérovi předal na památku tradiční dar návštěvníků Chodska - chodský čakan. Premiér se zapsal do pamětní knihy města Domažlic, a poté si v doprovodu starosty a senátora ing. Petra Smutného prohlédl hospodářskou výstavu Chodsko '99. V poledne navštívil Muzeum Chodska a krátce se zastavil i na programu, probíhajícím v zahradě pod Chodským hradem. Odpoledne shlédl premiér v letním kině klenotnicový pořad Chodské ornamenty. Po pořadu se ještě v hotelu Družba setkal s místními podnikateli, členy Občanského sdružení podnikatelů Domažlicka. Besedy s podnikateli se zúčastnili i člen horní komory Parlamentu ČR, senátor ing. Petr Smutný a poslanec Parlamentu ČR za sociální demokracii ing. Milan Ekert. Přítomní vznášeli na předsedu vlády dotazy z nejen z oblasti, týkající se ekonomiky regionu, ale ptali se i na problémy z oblasti sociální, na přípravu daňové reformy, na zákon o obcích, restituce církevního majetku, reformy soudnictví a další. Podnikatelé ocenili, že premiér odpovídal konkrétně, zasvěceně a nebál se ani přiznat, že o některých věcech nemá dostatečné informace. Z Domažlic odjeli manželé Zemanovi pozdě večer. Na slavnostech se jim prý velmi líbilo, nelitovali, že návštěvě Domažlic věnovali jeden den své dovolené.

Na besedě s podnikateli v hotelu Družba padla i otázka, co je příčinou negativního vztahu pana premiéra k tisku. Miloš Zeman vysvětlil své důvody: zejména mu vadí účelové zkreslování informací. A zdá se, že má dost pravdy. Někteří regionální novináři totiž informovali o besedě s podnikateli takovým způsobem, že Občanské sdružení podnikatelů považovalo za vhodné zveřejnit v Domažlickém zpravodaji svůj popis besedy, který se od zpráv v tisku dost lišil. Staří novináři znávali pravidla novinářské etiky a nepsaný zákon, že zpravodajství v seriózním listě musí být objektivní, padni komu padni, osobní názory a sympatie novináře do něj nepatřily. K tomu byly komentáře a jiné žánry. Zdá se, že toto pravidlo dnešní novináři opravdu neznají.

NÁVŠTĚVA APOŠTOLSKÉHO NUNCIA

V sobotu 14. srpna přijel do Domažlic apoštolský nuncius Msgre Giovanni Coppa, aby na Vavřinečku před kostelíkem sv. Vavřince celebroid slavnou mši svatou. Vzácného hosta uvítal na domažlické radnici starosta Jan Látka. Představitelé města, senátor a poslanci za náš obvod v Parlamentu ČR a další pozvaní hosté se pak v 10 hodin společně s několika stovkami věřících zúčastnili Slavné mše svaté na Vavřinečku. Po ukončení mše vystoupily na pódiu před kostelem děti z Mrákova.

Také v neděli 15. srpna byla v 10 hodin dopoledne na Vavřinečku mše svatá, té se však účastnilo podstatně méně lidí než v sobotu.

Kyvadlovou dopravu na Vavřineček zajišťovaly po oba dny autobusy firmy TOURBUS. Odjížděly z Havlíčkovy ulice.

Program slavností:

Pódium u brány na náměstí

Pátek 13. srpna ve 20 hodin:

Čtvrté domažlické fechtování, hraní a ohně chrlení

Vystoupení skupiny historického šermu korbel a jejích hostů.

Sobota 14. srpna

- 9 hodin **Koncert dechové hudby Horalka.** Řídil Václav Wiesner
10.45 **Koncert dechové hudby z Dieterskirchenau ze SRN.** Řídil Richard Brunner
12.00 **Koncert netradiční chodské dechovky STAVOVANKA** Jana Votruby
15.00 **Kde se pivo vaří.** Koncert Budějcké kapely Ády Školky
18.30 **Chodský korbel.** Večerní posezení při dechovce s moderátorem Josefem Pospíšilem. Hrály: HORALKA, STAVOVANKA, BUDĚJCKÁ KAPELA, DUPALKA, ŠUMAVANKA a hosté z Německa
22.00 **Dudácké štandrlé s MRÁKOVSKÝM SOUBOREM.** Pořad připravil Václav Kuplík

Neděle 15. srpna

- 9.30 **Koncert dechové hudby Šumavanka** pod vedením Vladimíra Vinše
11.00 **Koncert HOŘOVICKÉ MUZIKY** Bohumila Vojíře

Pódium pod Chodským hradem

Sobota 14. srpna

- I. národní přehlídka dudáků,** konaná pod záštitou přednosty okresního úřadu Mgr. Pavla Faschingbauera. Připravil Vladimír Kovářík
9.00 **Zahájení** - Dudácká muzika Základní umělecké školy Domažlice

- 10.0 **I. blok** Národní přehlídky dudáků
 14.0 **II. blok** Národní přehlídky dudáků
 19.30 **PRAMENY** - Domažlická dudácká muzika uvádí folklórní soubory ze západních Čech

Neděle 15. srpna

- 10.0 **Děti na Chodsku.** Účinkovaly Chasnická dudácká muzika a folklorní soubor Základní umělecké školy v Domažlicích.
 Pořad připravila Jiřina Holoubková
 11.30 **Malý koncert dechového orchestru LIDUŠKA** žáků Základní umělecké školy v Domažlicích

Pódium v letním kině

Neděle 15. srpna

- 14.30 Klenotnicový pořad **Chodské ornamenty.** Připravila Jana Hojdová, účinkovaly chodské soubory z Mrákova, Postřekova, Klenčí, Konrádyho dudácká muzika, Domažlická dudácká muzika a jejich hosté.

Dům - penzion v Baldovské ulici

Sobota 14. srpna ve 13.30 na prostranství před penzionem vystoupení dětských folklórních souborů.

Výstavy:

4. ročník **Hospodářské výstavy Chodsko '99**

Na náměstí ukázky lidových řemesel, v městském kulturním středisku 5. ročník „**Výstava zdraví**“

Výstava **DOMOV od A do Z** ve sportovní hale TJ Domažlice

Výstava **bonsají a bonsajové keramiky** klubu BONSAJ Železná Ruda v Gymnáziu J.Š. Baara

Výstava **chovného zvířectva** v Gymnáziu J.Š. Baara

Výstava **drobného hospodářského zvířectva** Českého svazu chovatelů Domažlice v prostorách autoškoly pod Vavřincem

KINO ČAKAN - pátek, sobota, neděle od vždy od 21 hodiny promítalo populární český film **PELÍŠKY**

Program slavností: Přibylo koncertů dechové hudby. Vystoupení dudáků ve velice hezkém prostředí budoucího parku pod Chodským hradem se vesměs líbilo. Situování národopisných programů pod Chodský hrad (zahrada je na místě bývalého hradního příkopu) je až symbolické, vezmeme-li v úvahu, že Chodský hrad byl sídlem chodské samosprávy. Klenotnicový hlavní pořad byl jako obvykle kvalitní, stejně tak štandrlé. Nicméně na všech národopisných pořadech (snad s výjimkou dudáků) je podle názoru odborníků vidět jakási stagnace lidového umění, které se už po desetiletí dál nerozvíjí a čerpá jen z minulé tradice, čímž je možnost obměny repertoáru dost limitovaná. Je to nesporně pravda, ale patrně je třeba nezapomínat na to, že lidové umění se rozvíjelo ve zcela jiných podmínkách než dnes, v době, kdy bylo, řečeno moderní terminologií, „jedinou formou lidové společenské zábavy“. To už je minulostí, a tak musíme být rádi i za to, že se v souborech udržuje alespoň v dnešní podobě.

V letošních pořadech slavností účinkovalo 774 vystupujících.

Po oba dva dny slavností jezdil po trati Domažlice - Brod (Furth i/W) historický **parní vlak**. Vlak vyjel v sobotu 14. 8. v 7.35 hodin z plzeňského hlavního nádraží. V 8.51 hodin přijel do Domažlic a poté absolvoval třikrát cestu z Domažlic do Brodu a zpět. V neděli 15. 8. projel opět třikrát trasu Domažlice - Brod a zpět a v 19.12 hodin večer se vrátil do Plzně. Zájemců o

cestu historickým vlakem bylo i letos dost, zejména pro děti je to lákavá atrakce.

Trhy se opět soustředily do Hruškovy ulice. Žádné překvapení ani letos nepřinesly. Stejní trhovci, stejné zboží: vietnamské stánky s oblečením, botami, elektronikou, hodinkami, taškami, měly jasnou převahu. Milým překvapením bylo snad jenom větší množství perníkářských stánků s rozsáhlejším sortimentem perníků a perníčků všeho druhu. Na náměstí už našla svoje trvalé místo lidová řemesla, a to je dobře, protože se k charakteru náměstí výborně hodí. Zde jasně převažovaly stánky s keramikou, a kdo si u nich chtěl vybrat, rozhodně si vybral. Bylo na co se dívat i co kupovat. Potěšitelné je, že na stáncích s keramikou ubylo všelijakých kýčovitě vyvedených hrníčků a talířků, nabízené zboží bylo vesměs originální a vkusné. Ve velkém stanu proti radnici mile překvapila například modrá moravská keramika. I ostatní řemeslníci, kovotepci, výrobky ze skla, kůže, dřeva, výšivky, a další, měli co nabídnout.

Poutové atrakce na Sokolišti jsou každoročně stejné a nejinak tomu bylo i letos. Snad jen rámusu bylo v některých chvílích o něco méně než obvykle. A méně než obvykle bylo i jejich návštěvníků. Davy rodičů a dětí se tentokráte nekonaly, snad jen v sobotu odpoledne byl větší nával.

Propagace. Městské kulturní středisko obdrželo grant z drobných projektů PHARE CBC, a tak mohlo ke slavnostem vydat velice hezky graficky upravený programový letáček a propagační skládačku Chodské slavnosti - Vavřínecká pouť s fotografiemi Mgr. V. Hrušky (z vystoupení chodských souborů na předchozích slavnostech), v grafické úpravě Josefa Doubka. O slavnostech samozřejmě podrobně informoval regionální tisk.

Finance. Vstupné na jednotlivé programy téměř nikdy nestačí pokrýt náklady na tyto programy. Případný schodek se pak vyrovnává z tržeb za pronájem míst pro stánky o poutňových dnech. Letos činil schodek slavností 388.000 Kč.

ZÁŘÍ

MINISTR KUŽVART V DOMAŽLICÍCH

31. září odpoledne navštívil Domažlice ministr životního prostředí Miloš Kužvart. Jeho přijetí u domažlického starosty Jana Látky se zúčastnili přednosta okresního úřadu Mgr. Pavel Faschingbauer, vedoucí referátu životního prostředí okresního úřadu Mgr. Jiří Beran a senátor ing. Petr Smutný, předseda senátního výboru pro veřejnou správu, regionální rozvoj a životní prostředí spolu se senátory - členy tohoto výboru. Přítomni byli i členové městského zastupitelstva. Po setkání se v kanceláři starosty uskutečnila tisková konference. Jejím nejdůležitějším tématem byla plánovaná výstavba velkokapacitních drůbežárén v našem okrese. Ministr Kužvart prohlásil, že podobná výstavba by v sousedním Německu možná nebyla, proto Němci investují do výstavby u nás, a to podle něj není dobré. Domažličany samozřejmě zajímal názor pana ministra na výstavbu sjezdovky na Čerchově. Ministr Kužvart se v tomto případě nevyjádřil jednoznačně, preferuje však spíše úpravu běžkařských tratí. (Spor o vybudování sjezdovky na Čerchově se táhne už devět let a jeho konec je, zdá se, stále v nedohlednu. Na jedné straně tohoto sporu stojí domažličtí Sněhaři, na druhé ochránci přírody, kteří

sjezdovku povolit nechtějí, protože by podle jejich přesvědčení, doloženého častými příklady odjinud, ohrozila celé přírodní společenství Čerchova.)

VÝSTAVA JANY ŠLECHTOVÉ

V září a v říjnu vystavovala v Galerii bratří Špillarů svoje práce domažlická keramička Jana Šlechtová. Tentokrát představila veřejnosti pod názvem "Ticho" svoje keramické objekty. Zvláště pojatá štíhlá jehlancovitá keramika, určená svým zpracováním i rozměry do moderních interiérů, vzbudila nicméně u návštěvníků výstavy trochu rozpaky. Jana Šlechtová totiž presentovala žánr, který je prozatím v Domažlicích téměř neznámý. Vernisáž se za hojné účasti veřejnosti i přátel a známých umělkyně konala 7. září. Úvodní slovo přednesla PhDr. Ludmila Růženecká. Zajímavou a trochu provokující výstavu Jany Šlechtové ukončila 26. října v galerii svým programem četby a recitace "Naslouchání" Dana Žáková.

VÝSTAVA K PĚTASEDMDESÁTINÁM ORLA

Jednota Orla v Domažlicích ve spolupráci s lidovou stranou uspořádala ve dnech 14. - 21. září v refektáři augustiniánského kláštera výstavu, na které dokumentovala svoji pětasedmdesátiletou historii. Výstava byla dokumentárně velice kvalitní. Její autoři vystavovali namnoze zcela unikátní dokumenty, zajímavé jistě nejen pro domažlické pamětníky, ale i pro historiky, a to nejen regionální. Žel, nebylo patrně v silách a finančních možnostech obětavých organizátorů zajistit kvalitní instalaci, a tak celek působil příliš nahodile a ze

všeho nejvíc připomínal školní nástěnky. Na dokumentární zajímavosti však tato vada na kráse výstavě jistě neubrala.

KONCERT DANY FREIOVÉ

Výběrem ze světových muzikálových melodií se ve čtvrtek 30. září v 19.30 hodin představila ve velkém sále městského kulturního střediska domažlickému hudebnímu publiku zdejší rodačka, Dana Freiová.

Cesta Dany Freiové do světa hudby vedla přes domažlickou "lidušku" (zkratka pro bývalou lidovou školu umění), kde ji hře na klavír vyučovala Jana Doubková, na plzeňskou konzervatoř do klavírní třídy profesora Brejchy. Po absolutoriu konzervatoře přešla do Prahy, kde pokračovala ve studiu klavírní hry u profesora Jana Panenky. Poté studovala čtyři roky zpěv u profesorky Walterové a jazz-klavír u Karla a Jiřího Růžičkových na Konzervatoři Jaroslava Ježka. Dosud soukromě studuje zpěv u dr. Vrchotové-Pátové. Zároveň sama vyučuje na pražské konzervatoři.

Když Dana Freiová navštěvovala ještě zdejší "Lidušku" nezůstala jen u klavíru. Byla jednou z prvních děvčat, která se u známého učitele hry na dudy pana Konrádyho učila hře na tento hudební nástroj, považovaný převážně za "ryze mužský" a veřejně vystupovala nejen jako interpretka chodských písní, ale i jako dudačka.

V poslední době se Dana Freiová specializuje na zpěv písní ze světových muzikálů za vlastního klavírního doprovodu a zdá se, že jí tento žánr skutečně

nejvíce vyhovuje. Na domažlickém večeru přednesla známé melodie z muzikálů Jesus Christ Superstar, West Side Story, Cabaret, Hair, Dracula, Cats, z jazz-opery Porgy and Bess a jiné. Koncert, nad kterým převzal záštitu přednosta okresního úřadu Mgr. Pavel Faschingbauer, měl mimořádný ohlas a publikum odměňovalo výkony zpěvačky častým a dlouhým potleskem.

SPORT: BĚH PŘÁTELSTVÍ

V neděli 1. září v 10 hodin dopoledne odstartoval domažlický starosta pan Jan Látko před domažlickou radnicí už třetí ročník Přespolního běhu Domažlice-Furth i/W. Start byl před radnicí domažlickou, cíl před radnicí v Brodě.

Říjen

PŘEDNÁŠKA O ČERCHOVANU

Muzeum Chodska pozvalo na pondělí 11. října v podvečer (v 18 hodin) domažlickou veřejnost do Galerie bratří Špillarů na přednášku Jiřího Vorlíčka "Z historie Čerchovanu". Smíšený pěvecký sbor Čerchovan v Domažlicích působí už od přelomu 19. a 20. století. Datum jeho vzniku jde jen těžko určit přesně, protože uváděné údaje se rozcházejí o několik let. Současným sbormistrem Čerchovanu je syn Jiřího Vorlíčka, Marek Vorlíček.

ZMĚNA NA MĚSTSKÉM ÚŘADĚ

Pro závažné pochybení odborného rázu (nesplnění usnesení městského zastupitelstva a nedostatečná kontrola hospodaření v organizacích a zařízeních města) odvolala městská rada z funkce vedoucího finančního odboru městského úřadu pana Jiřího Regala. V říjnu vypsala na obsazení tohoto místa výběrové řízení. Odvolání pana Regala vzbudilo ve městě dost pozornosti, debatovalo se o něm, psaly o něm několikrát i oba místní regionální listy. Pan Regal je totiž, jako dlouholetý pracovník radnice, předseda místní organizace Občanské demokratické strany a bývalý aktivní sportovec, v Domažlicích dost

známou osobností. Vítězem říjnového výběrového řízení na místo vedoucího finančního odboru se stal ing. Petr Libra, dosavadní pracovník referátu regionálního rozvoje Okresního úřadu v Domažlicích.

PRVNÍ INTERNETOVÁ STUDOVNA

První internetovou studovnu v Domažlicích slavnostně otevřel starosta města pan Jan Látka v městské knihovně ve čtvrtek 14. 10. Internet se pomalu stává nepostradatelným v podnikatelské sféře, ale i při studiu a při získávání informací z nejrůznějších oborů lidské činnosti. Také úřady už se bez internetu neobejdou a není daleko doba, kdy občané budou moci jeho prostřednictvím s úřady komunikovat, aniž by museli za úředníky osobně docházet. I nákupy na internetu už k nám pronikly. V našem městě nabízejí služby související s připojením internetu hned čtyři firmy: JaFa, Tios, D-data a Rada Computer. Na tak poměrně malé město je to dost, a protože se zatím všem firmám, zdá se, daří, je to neklamné svědectví toho, že informační technologie se stávají běžnou součástí našeho života. Žel, přes to, že cena počítačů a souvisejícího vybavení poslední dobou stále klesá, je ještě dost vysoká na to, aby si ji mohla dovolit každá rodina. A ne všechny domácnosti, které doma počítač už mají, si mohou dovolit, vzhledem k jeho ceně, internet. Proto vzbudilo otevření internetové studovny v městské knihovně značný zájem, nejen mladých lidí. Studovna má tři počítače a je otevřená denně. Její vybavení pořídila knihovna z větší části z grantu, který právě pro připojení knihoven k internetu vypsalo ministerstvo kultury. Po prvních týdnech provozu

jsou místa u počítačů stále obsazená. Zdá se tedy, že vložené investice nebyly vydány nadarmo. Surfování po internetu stojí v knihovně 1 Kč za jednu minutu. Nalezené údaje si lze hned vytisknout. Tisk černobílé stránky A 4 stojí 3 Kč, barevné stránky 5 Kč.

KAUZA BECHEROVKA

Oblíbený bylinkový nápoj z Karlových Varů je už léta předmětem sporu, který nepřímě zasahuje až do Domažlic. Je to dost zamotaný a nepřehledný případ, který má své kořeny až někde v letech 1938/1939. Oč jde? Za předmnichovské republiky byla v Domažlicích poměrně dost silná židovská komunita. Zdejší Židé byli téměř bez výjimky obchodníci, kteří se ve městě usadili už v polovině 19. století a jejichž obchody velice slušně prosperovaly. Děti z jejich rodin získávaly obvykle prvotřídní vzdělání, odcházely na studia ať do Prahy nebo jinam a do rodného města se vracely ponejvíce jako příslušníci vyšší střední vrstvy - lékaři, právníci, inženýři. Zdejší Židé se ani příliš nesnažili vydělovat se z domažlické společnosti, mezi občany města měli hodně přátel a dobrých známých. Když se v roce 1938 schylovalo k záboru Sudet Hitlerovou třetí říší, prchala řada Židů ze sudetských oblastí před pronásledováním, které je od hitlerovců čekalo, do českého vnitrozemí, do tamních židovských komunit. A když se pak krátce na to stalo jasným, že existence okleštěné republiky nebude mít dlouhého trvání, snažili se někteří zámožnější Židé zachránit alespoň část svého majetku tak, že budovy prodávali a osobní majetek předali do opatrování svým známým nebo přátelům

nežidovského původu. Aby jej zabezpečili před případnou konfiskací ještě lépe, sepisovali na notářství řádné darovací smlouvy, kterými svůj majetek formálně převáděli na obdarované. Tak se to dalo udělat ještě na počátku roku 1939. Po zaboru zbytku republiky v březnu téhož roku začaly i u nás platit nacistické „norimberské zákony“ a legální možnost, jak majetek převést, a tím uchovat, už nebyla.

I v Domažlicích hledalo v roce 1938 útočiště několik Židů ze Sudet, také zde Židé prodávali svůj majetek, například budovu synagogy a židovské školy v dnešní Benešově ulici (v roce 1938), i u nás někteří občané celou válku židovský majetek ukrývali. Po válce pak někteří majetek vrátili přeživším původním majitelům nebo jejich dědicům, v několika případech se však stalo i to, že se potomci původních majitelů po ukrytém vlastnictví své rodiny sháněli marně. Alespoň tak se to prý po městě, podle pamětníků, po válce vykládalo, a protože jedním takovým případem se někdy v roce 1946 oficiálně zabývaly Červený kříž a domažlická městská rada, asi není důvodů, proč tomu nevěřit. Lidé jsou odjakživa dobří i zlí.

Někde v popsanych skutečnostech z let 1938/39 má svůj počátek patrně i výše zmíněný případ karlovarské Becherovky. Jeden za spolumajitelů firmy Becher těsně po první světové válce byl židovského původu. A právě on prý byl autorem a vlastníkem vylepšeného receptu, podle kterého se Becherovka vyráběla. Dlouhá léta po válce byl kolem Becherovky klid, za tehdejších poměrů to ani jinak nebylo možné. Až po listopadu 1989 se vyrojilo najednou hned několik osob, které se ucházely o potvrzení svého vlastnictví originálníhoho

receptu na Becherovku. V roce 1991 se k nim přidal domažlický podnikatel, majitel zdejší kamenické firmy pan ing. Zdeněk Hoffman. Ten předložil notářsky ověřený zápis, kterým jeho dědeček, domažlický občan, získal originální recept na Becherovku v roce 1938 darem od jeho židovského majitele. Samozřejmě karlovarská firma, majitel ochranné známky, se ohradila, dokumenty pana Hofmana označila za padělek. Došlo k soudnímu sporu, ve kterém domažlický okresní soud potvrdil pravost dokumentů pana Hoffmana. Majitelé ochranné známky se odvolali, mezitím pan Hoffman začal vyrábět Becherovku podle svého receptu na Slovensku, což vyvolalo další soudní spory, které neskončily podnes. Právníci firmy Becher v Domažlicích oficiálně prověřovali všechno možné, včetně faktu kudy vedly hranice Sudet a historie židovské komunity v předválečných létech. Pan ing. Hoffman zase sháněl zdejší svědky k darovací smlouvě. Do sporu byl díky nekončícím soudům zatažen i živnostenský odbor městského úřadu, který manželům Hoffmanovým vydal živnostenské listy. Vyřešení zamotané situace je o to těžší, že ani jedna, ani druhá strana nemůže předvést přímé svědky buď darování, nebo naopak někoho, kdo může darování hodnověrně zpochybnit, protože nikdo z nich už nežije. A tak si na konec celého případu asi ještě nějaký čas počkáme.

LITERÁRNÍ VEČER S KNIHOU ZDENĚKA ŠMÍDA

Kdyňský rodák a absolvent domažlického gymnázia Zdeněk Šmíd se svým literárním dílem řadí k těm současným autorům, k jejichž knížkám se čtenář rád a s požitkem vrací. Knihovna Boženy Němcové připravila pro své čtenáře

netradiční setkání s jednou ze Šmídových knih. U příležitosti Týdne knihoven pozvala do Domažlic Hanu Frankovou, herečku divadla DAGMAR z Karlových Varů s divadelním představením jednoho herce "Mezi dvojím zasyčením kosa aneb vyprávění druhé z knihy Zdeňka Šmída Strašidla a krásné panny". Divadelní představení se uskutečnilo v knihovně ve středu 20. října v 19.30 hodin. Autor knihy, který původně přislíbil též účast, se pro pracovní zaneprázdnění omluvil.

NASLOUCHÁNÍ DANY ŽÁKOVÉ

26. října v 17 hodin odpoledne se domažlická uměnímilovná veřejnost sešla v Galerii bratří Špillarů na programu Dany Žákové, učitelky domažlické základní umělecké školy, nazvaném „Naslouchání“. Dana Žáková připravila svůj program u příležitosti ukončení výstavy keramiky Jany Šlechtové, kterou výtvarnice nazvala „Ticho“.

SVATOVÁCLAVSKÁ DOHODA

Počátkem října se v poštovních schránkách některých domažlických domácností objevil text tak zvané „Svatováclavské čtyřkoaliční dohody“ z 28. září. Křesťanská a demokratická unie-Československá strana lidová, Unie svobody, Občanská demokratická aliance a Demokratická unie v ní navazují koaliční spolupráci. V Domažlicích ze čtyřkoaličních stran mají svoje organizace pouze lidovci a Unie svobody. Unii svobody zastupuje v Parlamentu České republiky jako její poslanec za západní Čechy domažlický psycholog

PhDr. Stanislav Volák, který byl v minulé Tošovského vládě ministrem práce a sociálních věcí.

LISTOPAD

PAMĚTNÍ LISTINY Z BÁNĚ DOMAŽLICKÉ VĚŽE

Ve čtvrtek 4. listopadu byly z městské hlásky v rámci jejích oprav sňaty kříž a báň. Z bání vyňali dělníci dva měděné tubusy, které za přítomnosti předpisem určených odborníků, ředitelky Muzea Chodska PhDr. Ivy Kumperové a inspektorky památkové péče Okresního úřadu Domažlice ing. Heleny Weberové, pozvaných hostů, novinářů a přihlížejících občanů města otevřel starosta pan Jan Látka. V tubusech se nacházela pamětní listina z oprav věže z roku 1936, fotokopie pamětní listiny z roku 1824, pamětní listina bratří Rojtů (klempířské firmy), dobové noviny z roku 1936 - Domažlické listy a Posel od Čerchova, dvě fotografie věže v lešení z opravy v roce 1936, pořízené tehdejším městským stavitelem ing. Hezkým a dobové mince.

Text pamětní listiny z 25. září 1824, vyjmuté z kostelní bání 17. srpna 1936 (listina je sepsána v jazyce německém, latinském a byl přiložen i český překlad, pořízený Tomášem Pitzkerem, scripstorem):

„Léta Páně po narození světa Spasitele 1824 pod vladařstvím Františka I., císaře v Rakousích, Krále Čechů.

Psato dne 7. mája 1822 po 6. hodinách odpoledne v domě čp. 169 v Spálené ulici pod kostelem vyskytlém ohni vyhořená věž, zasejc skrze dobrovolné sbírky u zdejších osadníků přikryta a splechovanou kuglů ozdobena jest byla. Když předtím v roce 1747 na den sv. Anny, dne 26. července byla tato skrz

oheň v tej samotnej ulici u měšťana Ouřady ve 2 hodinách vyšlý oheň, v kterým 42 stavení měšťanů, mimo farního a klášterního kostela vyhořelo, od jej kugly a všech zvonů zbavena byla; od kteréhož času také tu samotná s jednou špatnou krytinou 75 let spokojiti nechat se musela a to bez všeho krášlení.

Ačkoliv skrz takový v roce 1822 přikročilý oheňm, kterýž zasejc farní kostel, radní dům, jakož i děkanství, městskou školu, mimo 114 měšťanských domů, ano též všechny zvony kostelní setřel a v prach obrátil; měšťanstvo skrz zbořený jejich obydlí, zbavený nábytku, pak stenčení obchodů i příjmů a vše jejich jmění přišli.

Tak jen přes to samotné na vynasnažení Magistrátu, obzvláště Gotharda Jandery, královského purkmistra, pak městského kněžstva, se vší síly se vybídnuo, aby tato věž zasejc splechovanou krytinou ozdobena a posvěceným křížem, i s jednou pozlacenou měděnou kulí okrášlena byla.

Do této kouly jest vložen pamětní list, opatřený velkou pečetí královského města a vlastnoručními podpisy.

Stalo se v královském městě Domažlicích dne 25. září 1824 v památnej den svatého Kleofáše. Egidus Wesselý, domažlický děkan obce. Dominik Wrabec-Klatovský, kaplan. Evodus Starý, převor kláštera. Josef Novotný, podpřevor, ředitel škol. Augustin Adamowitz, katecheta obecné školy. Dominik Müller, cooperator. Dominik Pekarský, profesor. Norbert Holub, ředitel kůru a stavitel kaple. Josef Czech, učitel dívčí školy. Vincenc Procházka, tvůrce kříže. Jan Wawrunek, tesař. Franz Otto, klempíř. Gothard Jandera, purkmistr. Vavřinec Konrády, radní. Antonín Neubauer, radní. František Holý, mag. radní. Jiří Fichtner, loco vicesekretář. Jiří Wimmer, loco vicesekretář. Antonín Rádl, kancelista. Josef Schöppl, soudní sluha. Jan Wondrowitz, registrator. Jan Höniger, Anwald. Fr. Alois Kowany, správce. Bedř. Melchers, lesmistr. Petr Moos, representant. Antonín Weselý, representant. Jan Rádl, měst. protokolista. Jan Haas. Jakub Schnabl. Tomáš Pitzker, kontribucens, scriptor."

Text oficiální pamětní listiny z 19. srpna 1936, vložené do bání věže 30. září 1936, sepsané JUDr. Antonínem Starým, právním radou města Domažlic, kterou na pergamen přepsal Vojtěch Kafka, stavební dozorce města Domažlic:

V roce 1936 v měsíci červenci a srpnu, za presidentství p. presidenta Dr. Edvarda Beneše a života p. presidenta T.G.Masaryka, provedena byla zásluhou městské rady v Domažlicích a zvláště starosty města p. Matěje Rádla a za podpory p. arciděkana Msgr. V. Nového, oprava věže Arciděkanského kostela Narození Panny Marie, zednickým mistrem p. Aloisem Kortusem a firmou Jakub Zelenka (vdova) tesařství, oběma z Domažlic, nákladem cca 100.000,- . Původně měla býti opravena toliko omítka věže, která byla na mnoha místech opadána a obnaženo zdivo věže. Oprava provedena byla pod dohledem památkového úřadu v Praze a v porozumění se Zemským úřadem v Praze. Poněvadž v poslední době kříž a bání v nejhořejší části věže se silně nahnuly, byla i tato část věže prohlédnuta stavebním referentem města Domažlic p. architektem Karlem Schröpfrem a ing. Otou Hrabačkou, městským inženýrem a uznána nutnost sejmutí bání s křížem a jich oprava. To se pak také stalo a v bání nalezena byla pergamenová listina z 25. září 1824 v stejnoznějícím zápise v jazyce německém a latinském, opatřená velkou pečetí města Domažlic a podpisy všech tehdejších význačných osobností veřejného života v Domažlicích. Listina ta vyňata z bání a uložena v archivu města Domažlic.

Zápis tento pořízen 19. srpna 1936 a pečetí města opatřen.

(Přivěšena velká městská pečeť.)

Podpisy: Dr. Kupka, okresní hejtman. Inž. arch. Dr. Josef Šebek, zástupce stát. památkového úřadu v Praze. PhDr. Emanuel Strejček, ředitel čsl. st. gymnasia. Josef Legát, ředitel živnost. odb. školy. Jan Paroubek, t.č. velitel hasičů. Václav Wimmer, důchodní. Antonín Procházka, ředitel elektrárny a vodárny. MUDr. Rudolf Němec, primář nemocnice. Matěj Kitzberger, policejní komisař. Jaroslav Weber, správce pivovaru. Msgre. Václav Nový, arciděkan. Podplukovník Bohumil Boček, velitel posádky v Domažlicích. Prof. Václav Miškovský, městský archivář. Josef Turek, předseda záložny. Josef Koukl, ředitel záložny. Bohumil Teichamn, lesní rada. Ing. Ota Hrabačka, městský inženýr. Antonín Ničovský, prokurista spořitelny. Ing. Josef Hezký, aut. civilní inženýr stavební. Ing. Přemysl Březina, lesní asistent. Matěj Rádl, starosta města. Dr. Antonín Starý, právní rada. Václav Antony, kaplan. Václav Waldheger, technický úředník městské elektrárny a vodárny. Václav Bystřický, fin. komisař, předn. berní správy. Bohumil Mainz, městský pokladník. Karel

Skala, měst. úředník. František Hutta, správce nemocnice. Jirka Zelenka, vedoucí fy Zelenka. Leo Solfronk, úředník m. důchodu. Karel Holub, lesní. P. Alfons Bébar, převor kláštera. Zdeněk Jindřich, městský účetní. Karel Schröpfer, stavitel. František Sequens, předseda finanční komise. Členové městské rady: Adolf Hudec, Tomáš Švajgr, Václav Benda, Václav Kupilík, Josef Mašl, Václav Procházka. Max Milota, vrchní rada ČSD. Ing. Jaroslav Královec, továrník. Ferdinand Wenig, ředitel měst. školy. Tomáš Peklo, ředitel spořitelny. Vojtěch Peroutka, účetní čekatel. Alois Kortus, mistr zednický. Jiří Dufek, tesařský polír. Prof. Václav Pavlík. Antonín Holý. Anna Regálová. Matěj Mauer, člen ob. zastupitelstva. Jan Solfronk, komorní rada. Jakub Hůrka, policejní úředník. Jakub Rojt, mistr klempířský. Josef Král, městský sluha. Ing. Beno Šafránek. Stanislav Filip. Anna Solfronková. Vojtěch Kafka, městský stavení dozorce, skriptor.

Na zadní straně pergamenu je poznámka: Přikládají se kovové mince čsl. měny t.č. platné, a to: 1 jubilejní dukát (věnovala Spořitelna v Domažlicích), 1 20ti koruna (daroval Jakub Rojt, klempíř, 173, město), 1 10ti koruna jubilejní (věnovala Spořitelna v Domažlicích), 1 5ti koruna, 1 koruna, 1 50ti haléř, 1 25ti haléř, 1 20ti haléř, 1 10ti haléř, 1 5ti haléř. Fotografie původní listiny z roku 1824 je přiložena.

Text neoficiální pamětní listiny sepsané Josefem Votrubou a Josefem Rojtem:

„Léta Páně 1936 dne 30. září za presidenta republiky čsl. Dr. Ed. Beneše.

Věž opravuje se nákladem obce za živnostenského starosty města Matěje Rádla nákladem as 120.000,- Kč. Novou omítku provádí firma Alois Kortus, mistr zednický, Domažlice, Branská ulice, lešení fa Jiří Zelenka, tesařství Domažlice, pod zastávkou. Nový měděný kříž zhotovil Antonín Holý, rozený 1888, majitel strojírny v Domažlicích, pod branou čp. 88. Návrh na kříž vypracoval ředitel o. š. ž. Josef Legát. Oprava plechové krytiny a osazení kříže provedena Jakubem Rojtem, mistrem klempířským, město čp. 178. Ozlacení bání umožněno dobrovolnou sbírkou občanů v částce 7.000,- Kč.

Z význačných událostí, týkajících se našeho města v letošním roce:

Dne 1. července otevřena nová dokonalá sokolovna za starosty tělocvič. jednoty Sokol Jana Krištofa, ředitele Kaubových závodů. Náklad as 750.000,- Kč.

Ve dnech 14.- 16. srpna konána velká živnostenská slavnost pořádaná Řemeslnicko-živnostenskou Jednotou při oslavách jejího 50letého trvání v čele s předsedou Šimonem Kaisrem, Dol. předm. pod branou, za účasti všech zdejších i cizích živnostenských společenstev, Zemských jednot živnostenských, poslanců Národ, shromáždění, zemského sněmu, zástupců měst a mnoha korporací. V rámci pořadu slavností otevřena nová moderní budova odborných škol živnostenských. Zásluhy o vybudování školy má hlavně její první ředitel Josef Legát, výbor Řem.-živ. Jednoty, školní výbor odb. škol. živ. se starostou města jako předsedou v čele. Náklad na stavbu a vnitřní zařízení činí přibližně 1,000.000,- Kč a byl uhrazen z darů Spořitelny 400.000,- Kč, Záložny 100.000,- Kč, subvencí státu as 300.000 Kč, sbírek a darů živnostnictva a ostatního občanstva. Ve dnech oslav zavlála na nejvyšším bodu kříže právě opravované věže státní vlajka.

Zároveň se staví za velkých finančních obětí nová nemocnice.

Dne 28. září manifestuje živnostnictvo a obchodnictvo v Praze za účasti přes 100.000 osob pro svoje spravedlivé požadavky a sociální pojištění. Životní poměry jsou vlivem krise, vyplývající z nynějšího společenského řádu a hospodářské soustavy neblahé, mezi lidem jest všeobecná bída o peníze.

Žije se v nejistotě před válkou hrozícím sousedem Němcem za režimu Adolfa Hitlera. Lid náš však nechce války, nemůže zapomenouti dosud na bídu a utrpení světové války 1914-1918, bude-li však napaden, bude hájit svoji republiku a samostatnost do poslední kapky krve podle starých tradic Chodska a příkladů svých slavných předků.

Na věčnou paměť sepsali

Josef Votruba, odborný učitel odb. škol živnostenských, rozený 1908 na Týnském předměstí čp. 76.

Josef Rojt, mistr klempířský, město čp. 172, člen obec. zastupitelstva a člen výboru Řem. živ. Jednoty.

Jakub Rojt, mistr klempířský, jednatel společenstva stav. a j. živností, člen správního výboru „Sokol“.

U této listiny byly rovněž přiloženy dvě fotografie - sejmutá báň a starý kříž věže.

PROBLÉMY S KONTEJNERY

Velké kontejnery na odpad jako je textil, dřevo, železo a podobně, umístěné na několika místech Domažlic, rozčilují už hezkou dobu pořádkumilovné občany. Jsou totiž téměř stále přeplněné a je kolem nich také téměř stále nepořádek. Kontejnery jsou určeny výhradně pro odpad městských domácností. Nezřídka je však využívají k likvidaci svého odpadu podnikatelé a občané okolních obcí (před časem například do kontejnerů pod Vavřincem vyváželi odpad občané Klenčí). Dalším problémem je, že co jedni vyhodí, druhým se ještě hodí, a tak kolem kontejnerů neustále krouží různí „hledači pokladů“, kteří se v nich všelijak ryjí, přehrabují, ale co z nich vyházejí, to už neuklidí. Městská rada se proto na své říjnové schůzi rozhodla řešit neustálé stížnosti občanů na nepořádek kolem kontejnerů zřízením dvou svozových míst, tak zvaných sběrných dvorů. Jedno mělo být v areálu technických služeb, druhé v bývalých kasárnách, fungovat měly od 1. ledna příštího roku. Protože však v kasárnách nebylo možné sběrný dvůr zřídit, začne od ledna fungovat pouze jeden, v Technických službách. Pro sběr separovaného odpadu, papíru, skla a plastů, mají občané města k dispozici 29 stanovišť se speciálními kontejnery, tak zvanými „zvony“. I zde však této skutečnosti zneužívají podnikatelé, kteří svým odpadem zaplní mnohdy zvon během jednoho dne. Zabránit podobnému jednání, to už je patrně práce pro městskou policii.

ZMĚNA REDAKTORA DOMAŽLICKÉHO ZPRAVODAJE

V městském zpravodaji došlo ke změně redaktora. Od listopadu je odpovědnou redaktorkou této tiskoviny paní Helena Tichá.

ŽE BY UŽ PŘEDVOLEBNÍ KAMPAŇ?

Senátní volby, které budou v listopadu příštího roku, se tentokrát budou týkat i našeho volebního obvodu. Za rok totiž vyprší čtyřletý mandát současného senátora pana ing. Petra Smutného. A jak se zdá, náš volební obvod má už jednoho kandidáta na senátorské křeslo rok předem. Titulní strana měsíčníku Rozhled 11/1999 přinesla zajímavý inzerát: fotografii ing. Jaroslava Komory CSc. a pod ní text „Překvapením, které jsem pro Vás připravil, je nástěnný měsíční kalendář roku 2000. Tento se Vám pokusím doručit bezplatně do konce roku 1999.“ Na vydání kalendáře by asi nebylo nic moc zajímavého, zajímavá ovšem je e-mailová adresa pana ing. Komory: senat 2000@inplus.cz. Pan ing. Jaroslav Komora tak čtenáře Rozhledu jasně informuje, že miní za rok do Senátu kandidovat a svoji volební kampaň začíná opravdu s předstihem.

TOULKY ŠUMAVOU

Městská knihovna připravila letos pro svoje čtenáře a domažlickou veřejnost několik zajímavých setkání s knihami. 3. listopadu se k nim připojila beseda nad knihou Oty Kaskouna „Toulky Šumavou“, konaná ve vestibulu knihovny. Besedě předcházela autogramiáda s možností koupit si jmenovanou knížku přímo v knihovně.

PŘEDNÁŠKA O DŮCHODOVÉM SYSTÉMU

Občanské sdružení VIA LIBERA ve spolupráci s poslancem Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky PhDr. Stanislavem Volákem uspořádalo v pondělí 8. listopadu od 16.30 hodin v malém sále městského kulturního střediska odbornou konferenci na téma "Reforma důchodového systému". Na pořadu jednání byla čtyři hlavní témata: současný stav důchodového systému a jeho vyhlídky do budoucnosti, kdy začít s reformou systému, v kolika letech budeme odcházet do důchodu a hlavní body reformy systému.

TRANSFORMACE TECHNICKÝCH SLUŽEB

Městští zastupitelé na svém listopadovém zasedání rozhodli o transformaci městského zařízení Technické služby města Domažlic. Technické služby se přetransformují na společnost s ručením omezeným, ve které bude jediným podílníkem město. Nová společnost se bude jmenovat Technické služby Domažlice spol. s r.o. Práce pro město by měly mít charakter přednostní zakázky. Nemovitý majetek technických služeb zůstane majetkem města. Movitý majetek může společnost odkoupit za účetní hodnotu. Městské zastupitelstvo na svém zasedání také schválilo stanovy a zakladatelskou listinu nové společnosti a schválilo tříčlennou dozorčí radu, jejímiž členy se stali pánové Jiří Herbrik, zástupce starosty, ing. Jan Koš, vedoucí odboru místního hospodářství a životního prostředí a ing. Petr Libra, vedoucí finančního odboru městského úřadu.

VÝSTAVA KANADSKÉ UMĚLKYNĚ

Muzeum Chodsko, Galerie bratří Špillarů a Velvyslanectví Kanady v Praze uspořádaly ve výstavních prostorách Galerie bratří Špillarů výstavu Heleny Schmausové-Shoonerové „Indiánské pohádky a legendy v plastice a obraze“. Sponzory výstavy byly kanadské velvyslanectví a Mezinárodní síť žen. Výstava se konala pod záštitou kanadského velvyslance, Jeho Excelence pana Ronalda Halpina. Česko-kanadská výtvarnice se pro svoje zajímavé práce inspirovala kouzelným světem indiánských pohádek, čerpajících z kanadské přírody, světem zaplněným zvířaty a ptáky, rostlinami a stromy a bájnými hrdiny, kteří s přírodou žijí v dokonalém souladu a kterým proto příroda pomáhá. Realistické zpodobení ptáků, medvědů, vlků, bobrů, jelenů, psů a dalších zvířat zaujalo dospělé i dětské návštěvníky výstavy. Zejména děti byly nadšené - koneckonců, pohádky jsou určeny právě jim. Vernisáž výstavy se konala ve středu 10. listopadu. Promluvila na ní PhDr. Jana Outratová z Prahy.

JIŘINA ŠIKLOVÁ V DOMAŽLICÍCH

Městská knihovna Boženy Němcové je už známa zajímavými pořady a přednáškami, které pro své čtenáře připravuje. Tentokrát pozvala do Domažlic bývalou disidentku, socioložku Jiřinu Šiklovou. Její přednášku knihovna uskutečnila u příležitosti desátého výročí listopadu 1989 a nazvala ji „Po deseti letech aneb společenské změny očima socioložky“. Večer se konal ve zcela zaplněném malém sále městského kulturního střediska ve čtvrtek 18. listopadu. Přednášku doplnilo vystoupení žáka zdejší umělecké školy Eduarda

Bayera, který za klavírního doprovodu Jiřiny Eretové přednesl Fibichův Poem a Romantický kus od Antonína Dvořáka. Zájem o setkání s Jiřinou Šiklovou byl značný, malý sál návštěvníkům sotva stačil.

PŘEDNÁŠKA V GALERII

Muzeum Chodsko připravilo v rámci svého přednáškového cyklu na středu 24. listopadu přednášku své zaměstnankyně Jaroslavy Kaucké "Osobnost hudebníka Karla Procházky". Přednáška se konala od 18 hodin v Galerii bratří Špillarů.

VÝSTAVA, KTERÁ POTĚŠILA

Pravou vánoční atmosférou, byť téměř o čtyři týdny před Vánoci, dokázali vykouzlit v městském kulturním středisku zahrádkáři. Od pátku 26. do pondělí 29. listopadu zde základní organizace zahrádkářů z celého okresu spolu se svými přáteli, zahrádkáři z Furthu, Ränkamu, Rodingu, Strahlfeldu a Treffelsteinu vystavovaly svoje výpěstky a výrobky. Převažovaly výrobky s vánoční tematikou: vánoční věnce, svícny, vánoční hvězdy, perníčky a perníky i celé betlémy, zimní krajiny, chaloupky z perníku. Exponáty zaplnily velký sál, část malého sálu i celé přísálí. Zájem o ně byl tak veliký, že někteří vystavovatelé museli i několikrát denně doplňovat nabízené zboží, aby měli vůbec co prodávat.

BESEDA SE STELLOU ZÁZVORKOVOU

Městská knihovna a knihkupectví O. P. Aleje, vedoucí paní Irena Votrubová, pozvaly do Domažlic známou českou herečku Stelu Zázvorkovou. Paní Zázvorková přijela v pondělí 29. listopadu. Od 15 hodin podepisovala knihu svých pamětí v knihkupectví Aleje a v 16.30 besedovala se svými čtenáři ve vestibulu městské knihovny. Mnozí Domažličané při tom jistě vzpomněli na návštěvu tehdy mladé herečky v našem městě a na její setkání s jejími obdivovateli u příležitosti letního filmového festivalu na počátku šedesátých let.

SLEPIČÁRNY A BOJ PROTI NIM

V poštovních schránkách domažlických domácností se objevil leták Občanského sdružení proti výstavbě velkokapacitních drůbežárén v okrese Domažlice nadepsaný: Výzva: Stop - NE! - Stop obřím drůbežím koncentrákům! Braňme svůj domov před devastací!

Stručně řečeno jedná se o to, že jistý německý podnikatel, Stefan Pohlmann, jehož otec Anton Pohlmann má v Německu zakázán chov jakéhokoli zvířectva pro porušování tamních zákonů na ochranu zvířat a životního prostředí, se rozhodl přenést svoje podnikání do Čech, kde je v těchto gründerských dobách možné téměř všechno. Spolu s českými partnery založil společnost Česká drůbež, která má v plánu vybudovat na Domažlicku - u Všerub, Srb a Velkého Malahova - tři velkokapacitní drůbežárny s kapacitou téměř dva miliony slepic (!). Zdá se, že občanů Domažlic se tato problematika netýká,

proč tedy letáky v jejich schránkách? Slepíčí trus, vyvážený na pole a samotné chovy produkují nebezpečné viry, vyvolávající, podle vyjádření lékařů, bronchitidy, alergie, astma. A tyto viry roznáší vítr až do vzdálenosti 50 km od drůbežárny. I Domažlických by se tedy provoz minimálně jedné drůbežárny, té u Všerub, mohl bezprostředně dotýkat. Reakce městské veřejnosti na letáky i na samotný fakt výstavby „slepíčích koncentráků“, ať kladná či záporná, je ale zatím mizivá.

KABEL PLUS OPĚT ZDRAŽUJE

Už v loňském roce zaznamenala městská kronika nespokojenost domažlických zákazníků Kabelu Plus CB, kabelové televize, se stále se zdražujícími službami zákazníků. V říjnu dostali příjemci kabelové televize oznámení o dalším zdražení. Samozřejmě bez jakéhokoli zlepšení služeb i bez rozšíření nabízených programů. A tak na domažlických domech opět přibývají televizní antény a satelity. Kabel Plus je zkrátka typický monopolní dodavatel - jako mnoho jiných si myslí, že mu projde všechno. Otázkou ovšem je, zda to není obchodní filosofie značně krátkozraká.

OBRAZY JANY HRUŠKOVÉ V LOS ANGELES

Domažlická výtvarnice Jana Hrušková reprezentovala Českou republiku, jako jedna ze dvou českých umělců, na světovém uměleckém festivalu "Umění a duše" v Los Angeles v USA. Festival pořádala organizace VERY SPECIAL ARTS se sídlem ve Washingtonu. Jana Hrušková poslala na festival dva obrazy "Cesta

do budoucna" a "Brány poznání". Oba obrazy jsou nyní umístěny v Galerii svaté Anny v Los Angeles. Výtěžek z festivalu je vždy věnován zdravotně postiženým lidem.

VÝSTAVA BETLÉMŮ

Už tradiční výstavu betlémů připravilo na adventní čas Muzeum Chodska, tentokrát v prostorách Chodského hradu.

ZEMŘEL JAN SMUDEK

Ve věku 84 let zemřel ve středu 17. listopadu 1999 pan Jan Smudek.

Jan Smudek je postava rozporuplná a v Domažlicích rozdílně hodnocená. Pocházel z Domažlic. Byl aktivním členem zdejšího Junáka. Mezi jeho členy byl znám jako osoba poněkud dobrodružných sklónů. Říkali mu Indián.

Druhá světová válka zastihla Jana Smudka v Kladně, kde studoval elektrotechnickou průmyslovku. Hned od počátku války se domažličtí junáci aktivně zapojili do protinacistického odboje. Zapojil se do něj i Smudek, ovšem svým vlastním, svérázným způsobem. Tak někdy koncem roku 1939 našli němečtí policajti na dveřích své služebny na domažlickém nádraží právě při příjezdu pražského vlaku pověšenou bílou slepici. Slepice, uškrcená provazem, visela za krk na klíce u dveří, jako by se sama ověsila. Na krku měla přivázanou cedulku s nápisem. "Než bych vůdci (rozuměj Adolfu Hitlerovi - poznámka kronikářky) vejce dala, radši jsem si život vzala." Autorem vcelku humorného nápadu i jeho provedení byl právě Jan Smudek. Což o to, nápad to byl vtipný,

jenomže nedomyšlený, pokud se týká následků. Rozzuření Němci tenkrát na několik hodin zadrželi a vyslýchali všechny cestující pražského vlaku i všechny zaměstnance nádraží. Naštěstí příhoda skončila jen výslechy, nikdo tehdy nebyl zatčen. Už po tomto ztřeštěném kousku přátelé Smudkovi domlouvali, aby "méně bláznil a více přemýšlel". Že nedomyšlenými činy a jalovým provokováním Němcům neublíží a svým naopak uškodí. Marně. Před Velikonocemi v roce 1940 zastřelil Jan Smudek v Kladně, kde tehdy pobýval, Hauptwachtmeistera německé policie Wilhelma Kniesta. Po tomto činu uprchl do Domažlic. Na Zelený čtvrtek vtrhlo do rodiném domku na Habeši, kde Smudkovi žili, klatovské gestapo. Janu Smudkovi, který se skrýval na půdě domku, se podařilo uprchnout. Postřelil při tom gestapáka Neugebauera. Prchal k Folmavě, kde zastřelil dva příslušníky německé finanční stráže, pak obrátil směr útěku znovu do českého vnitrozemí, dostal se do Švihova, odtud do Prahy. Z Prahy prchl do Brna, z Brna na Slovensko, odtud do Maďarska a dále. Nakonec na svém útěku dorazil šťastně až do Anglie, k československým letcům. Gestapo bylo Smudkovi v patách, a když se mu nepodařilo zatknout Smudka samotného, zatkl každého, kdo upadl do podezření, že by mu mohl na útěku pomáhat.

V noci na 22. května 1940 zažily Domažlice noc hrůzy. Městem projíždělo auto za autem, nocí duněly těžké okované boty uniformovaných policistů. Gestapo zatkl 50 zdejších občanů a o dva dny později ještě dalších 100 lidí jako "čestné vězně", rukojmí za Jana Smudka. Odvezlo je do koncentračního tábora Flossenbürg, odkud se někteří vrátili po několika měsících, někteří až

po několika letech. Fašisté od památné Vavřinecké pouti ze srpna 1939 čekali na příležitost, jak si s Domažlicemi vyřídit účty. "Smudkova aféra", jak se příběhu Jana Smudka říkalo, jim k tomu poskytla vhodnou záminku.

Jan Smudek po své dobrodružné anabázi bojoval na západní frontě, válku přežil, v roce 1945 se vrátil domů, do Domažlic, od roku 1948 žil opět v Anglii a do Domažlic jezdil jen navštívit svoji matku. Po roce 1990 se vrátil a postavil si vilku na Dílech u Postřekova. V Domažlicích „Nepolapitelného Jana“ (říkalo se mu tak podle filmu, který byl o jeho útěku natočen) jedni jeho přátelé a známí považovali za válečného hrdinu, druzí za nezodpovědného dobrodruha, který přinesl mnoha lidem hodně trápení. Jak už to tak bývá, bude pravda asi někde uprostřed.

Rozloučení s příslušníkem Svazu letců svobodného Československa, plukovníkem v záloze Janem Smudkem se konalo v úterý 22. listopadu 1999 v 11.30 v Domažlicích v kostele U Svatých.

KRIMINALITA VE MĚSTĚ

Až polovina z trestných činů, evidovaných v okrese, je spáchána na území našeho města. Největší podíl na nich mají krádeže. Kradou a vykrádají se auta, častá jsou vloupání do bytů občanů, krádeže na chodbách domů, v kočárkárnách a ve sklepech. Evidováno je i několik případů přepadení. O středech trzích mají zase na náměstí ráj kapesní zloději, kteří kradou nejen peněženky, ale i nakoupené zboží z tašek neopatrných majitelů. Pokud se týká přestupků, těch je v celookresním průměru absolutní většina registrována

právě v Domažlicích. Jde vesměs o nekázeň řidičů motorových vozidel a o různé projevy vandalismu. Celkově se dá říci, že Domažlice jsou v celostátním průměru někde ve středu žebříčku bezpečnosti.

Pokud se týká dodržování veřejného pořádku, na ten dohlíží městská policie, kterou zřizuje město. U městské policie pracuje v současné době 14 lidí, z toho 12 strážníků.

PROSINEC

MĚSTO MÁ NOVÝ INFORMAČNÍ SYSTÉM

Už před dvěma léty začala reklamní firma BOOM instalaci městského informačního systému - ukazatelů s názvy ulic, významných budov, úřadů. V tomto roce skončila instalace ukazatelů ulic ve všech čtvrtích Domažlic. Návštěvníci města tak mají značně usnadněnou orientaci. Ovšem nejen návštěvníci, i mnozí Domažličané neznají dobře místopis svého města, a tak se podle informačních ukazatelů mohou orientovat i oni.

KOUPĚ GOLEMA - RECESE NEBO VYPOČÍTAVOST?

Byla to velká sláva, když město v roce 1965 odhalovalo nově upravenou křižovatku „U zrcadel“ na Hořejším předměstí. A hned vedle ní sochu „Pohraničník“, dílo akademického sochaře Němečka, věnovanou příslušníkům tehdejší Pohraniční stráže, kteří hlásali, že jsou pokračovateli tradic starých Chodů, protože střeží hranice státu stejně jako kdysi Chodové. Sepětí tradice Chodů s pohraniční stráží měly symbolizovat tři stylizované chodské čakany, vyrůstající za vlastní sochou z jejího kruhového podstavce. Už v prvních minutách po odhalení však domažlická veřejnost zaujala k soše spíše negativní

postoj. Moderně pojatá postava vojáka, připomínající ze všeho nejvíce mírně deformovaný válec, s podivným stvořením, které mělo představovat psa, po boku a se třemi skobovitými tyčemi v pozadí, se do historického města, byť stála na jeho okraji, vůbec nehodila. Poukázala na to i školská a kulturní komise tehdejšího Městského národního výboru v Domažlicích, která měla dost odvahy i rozumu, aby město před realizací Němečkova záměru varovala. Její hlas ale zůstal oslyšen. Jedovatí domažličtí jazykové si už krátce po odhalení sochy pro ni vymysleli přezdívku Golem a celému místu podle tvaru tří stylizovaných čakanů začali říkat U tří šibenic. Název místa se příliš neujal, snad i proto, že jeho používání mohlo být chápáno jako „protistátní čin“ a ty se tenkrát tvrdě trestaly. Zato neutrální Golem se vžil. Jak šla léta, lidé si na sochu zvykli, přestala jim vadit. Golem se prostě stal součástí městského folklóru. Když se po roce 1989 začalo mluvit o jeho demontáži, našlo se dost lidí, i mezi výrazně pravicově orientovanými občany, kteří se přimlouvali, aby zůstal tam, kde je. Nicméně nakonec byl s podstavce přece jen sňat a uskladněn v garážích městských technických služeb. Na sklonku tohoto roku se na město Domažlice obrátil ing. Josef Baller, bytem Baarova 375, Domažlice, s nabídkou, že sochu odkoupí za cenu šrotu. Údajně proto, že si ji chce postavit na své zahradě. Jeho žádost projednávalo na svém 13. zasedání 15. 12. městské zastupitelstvo. To nakonec jednohlasně rozhodlo sochu, která podle vyjádření vedoucího technických služeb v garážích nijak nepřekáží, neprodávat. Většina lidí, kteří se o nabídce koupě Golema dozvěděli, usoudila, že jde o recesi. To může být pravda, ale také nemusí. Pakliže by byla socha prodána za cenu šrotu, byla by

de facto prohlášena za bezcennou a nic by nebránilo jejímu prodeji a vývozu za hranice. A že v sousedním Německu se najdou lidé, kteří jsou za podobné „rarity“ ochotni zaplatit slušný peníz, je mnohokrát ověřená skutečnost. Socha je ovšem i z kvalitního materiálu (bronzu), a protože je jí vskutku notný kus, šikovný podnikatel by z ní mohl vyrobit například všelijaké drobné upomínkové předměty, repliky historických šperků a podobné a ty pak se ziskem prodat. Možností je nepřeberně a zastupitelstvo udělalo jen dobře, že Golema neprodalo. Ať se na něj díváme jako na symbol totality, komunismu či jako na nepovedené sochařské dílo, nebo nějak úplně jinak, je dnes už především předmětem historickým, součástí jedné kapitoly historie města. Jeho autor byl koneckonců renomovaným sochařem a (bez ohledu na nezdařeného Golema) sochařem lepšího průměru. Proto kdyby se město opravdu chtělo Golema zbavit, patřil by nejspíš do muzea a ne do soukromých rukou.

VÁNOČNÍ KONCERTY

Ve čtvrtek 9. prosince v 19.30 hodin potěšil domažlické publikum Orchestr Václava Hybše se svými sólisty v pořadu „Vánoce s orchestrem Václava Hybše“. Zazněly v něm známé vánoční písně a koledy. Hlavním hostem pořadu byla zpěvačka Yvetta Simonová, která s orchestrem V. Hybše zpívá už od šedesátých let.

V sobotu 18. prosince přednesly vánoční hudbu na svém koncertu Komorní orchestr Domažlice/ Furth im Wald řízený Václavem Cibulkou, pěvecký sbor Čerchovan, ženský pěvecký sbor Canzonetta a pěvecký sbor z Furthu. Oba koncerty se konaly ve velkém sále městského kulturního střediska.

KONCERT V KLÁŠTEŘE

V klášterním kostele se v předvečer Vánoc, 22. prosince, uskutečnil už VII. Chodský vánoční koncert mrákovského národopisného souboru.

OPRAVY PAMÁTEK

I v letošním roce se v městské památkové rezervaci uskutečnily některé opravy kulturních památek. Především pokračovaly úpravy zahrady a rekonstrukce kanalizace pod Chodským hradem, na které město uvolnilo částku 2.032 tisíc Kč. Skončila oprava východní městské brány, která si v tomto roce vyžádala z městských prostředků 819.790 Kč, další peníze obdrželo město z Programu regenerace městských památkových rezervací a zón ministerstva kultury. Na to, jak bude brána vypadat, byli mnozí Domažličané zvědaví. Když ale dělníci v polovině července snesli lešení, byl to mírný šok. Prostor kolem věžních hodin rozbarvila totiž stavební firma místo do vybraného odstínu bílé barvy s přidáním trochy okru (barva odstínu slonová kost) na jakýsi podivný odstín žlutorezavé (trochu podobná je barva, které se v památkářské hantýrce říká „liščí ocas“). Brána tak dostala mírně groteskní podobu. Zlobilo se město, zlobili se občané, zlobili se i památkáři. Nakonec

nezbylo, než celou plochu přebarvit. Ani stávající barva není sice úplně ideální, ale celkový vzhled brány je nesrovnatelně lepší než s barvou původní. Otázkou zůstává čím to je, že dnešní firmy neumějí to, co ještě před třiceti-čtyřiceti léty musel ovládat každý zednický učeň, totiž namíchat pořádně fasádní barvu. Kam se asi poděl řemeslný fortel?

Dalších 331.600 Kč vyplatilo město jako povinné příspěvky majitelům domů - kulturních památek, kteří se přihlásili do Programu regenerace městských památkových rezervací a zón a splnili předepsané náležitosti pro přiznání státního příspěvku na památkové vícenáklady při opravách svých nemovitostí.

BESEDA S MIROSLAVEM ŠVANDRLÍKEM

Městská knihovna pořádá letos celou řadu zajímavých setkání nad knihami. V úterý 14. prosince se její čtenáři mohli setkat se známým humoristou, autorem proslavených Černých baronů a duchovním otcem neméně známých žáků Kopyta a Mňouka Miroslavem Švandrlíkem. Miroslav Švandrlík má v Domažlicích příbuzné, rodinu svého bratra, občas sem za nimi zajíždí, a tak mu Domažlice nejsou neznámé.

ŽIVÝ BETLÉM

V předvečer Štědrého dne, ve čtvrtek 23. prosince od 16. do 17. hodiny postavilo Křesťanské společenství Domažlice před klášterem živý betlém. Přes poměrně studené počasí se před klášterem sešlo dost lidí. Přihlíželi vystoupení skupiny mladých, kteří v napodobeninách dobových kostýmů, za doprovodu

reprodukované hudby i zpěvu s kytarou sehráli klasický vánoční příběh. Mladí herci si přivedli i zvířata - kozu, ovci, jalovici a maličké jehňátko, kterému se obdivovaly všechny přítomné děti. Během svého vystoupení rozdávali účinkující divákům vlastnoručně vyrobené malé keramické svíčky s vánočním světlem a s biblickým poselstvím (na každém svícnu byl připevněn citát z bible). Na celém vystoupení zaujalo především nadšení účinkujících, kteří dokázali své diváky alespoň na hodinu odtrhnout od světských starostí a cele je zaujmout vroucím poselstvím o Boží lásce a milosti.

SVĚTLO Z BETLÉMA

Betlémské světlo naděje, lásky a porozumění přivezly na Štědrý den dopoledne z Plzně do Domažlic domažlické skautky. Zdejší občanům je rozdávaly před vánočním stromem na náměstí Míru od 10 do 11 hodin. Světlo z Betléma si mohli věřící odnést i z arciděkanského chrámu, kam je rovněž z Plzně přivezl domažlický arciděkan P. Soukup.

BYTY V ROCE 1999

V letošním roce pokračovala v Domažlicích výstavba 134 bytových jednotek. Investice, kterou město spolu se státními prostředky vložilo do výstavby nových bytů, činila 26 milionů 254 Kč.

REGIONÁLNÍ LITERATURA

Už téměř tři desítky let shromažďuje oddělení speciálních služeb městské knihovny Boženy Němcové v Domažlicích tak zvanou regionální literaturu - knihy a studie autorů, kteří mají nějaký vztah k domažlickému okresu (buď se zde narodili, nebo tu žili) a knihy, jejichž obsah se nějak okresu týká. V letošním roce přibylo do fondu regionálních publikací městské knihovny dalších 30 titulů. Podobně shromažďuje regionální literaturu i knihovna Muzea Chodska. Knihovní fondy obou knihoven tvoří dohromady zatím nejucelenější soubor publikací o okrese a autorů z okresu v republice, cenný zejména pro badatele. Jen díla o našem městě a od autorů z Domažlic jsou v obou knihovnách zastoupena více než patnácti sty svazky.

FOTBALOVOU OSOBNOSTÍ OKRESU JE VLADIMÍR JAHN

Brankář domažlických, Vladimír Jahn, vyhrál V. ročník ankety Týdeníku Domažlicko „Fotbalová osobnost roku.“

ZÁVĚR ROKU 1999 - ZÁVĚR TISÍCILETÍ?

Tak se nám to jednou na tom světě všechno zase pěkně pomotalo. Tentokrát kalendář. Kdosi kdesi vymyslel, že rok 1999 je posledním rokem tisíciletí a celý svět mu na to naletěl. Začaly se připravovat obrovské oslavy a když někdo moudrý a po něm lidé kompetentní vysvětlili udivené veřejnosti, že nové tisíciletí musí začínat, stejně jako nové století, vždycky jedničkou, nikdo už nic nechtěl odvolat. A tak budeme konec tisíciletí slavit dvakrát. Jednou jsme

slavili letos, jednou budeme slavit příští rok. Alespoň si to užijeme, povídal jeden pán na Silvestra o půlnoci na domažlickém náměstí. Tam bylo snad nejveseleji z celých Domažlic. Jásalo se, slavilo se, popíjelo se. Město připravilo na O. 15 hodin ohňostroj, a tak bylo i na co se dívat. Kéž by nám ta radost a energie vydržela alespoň po celý příští rok až do definitivního odchodu ze druhého do třetího tisíciletí.

POČASÍ

Na tento rok, předposlední rok tisíciletí, se jen rojily katastrofické předpovědi. Jejich autoři vycházeli z různých znamení a předpovědí. Zejména těch předpovědí se vynořilo po celém světě, a pochopitelně i u nás neuvěřitelné množství. Počínaje proroctvími francouzského lékaře a astrologa z 16. století Nostradama a různými podivnými sektami vyznavačů tu mimozemšťanů, tu zvláštních nebeských znamení konče. Konce světa jsme se naštěstí nedočkali, je ale objektivní pravdou, že letošní rok byl na různé přírodní katastrofy obzvlášť bohatý. Ničivá zemětřesení, záplavy, tajfuny a hurikány řádily po celé zeměkouli s neobyčejnou silou. Nevyhnuły se ani naší zemi a ani našemu koutu Čech. Vichřice si tentokrátě několikrát zařádila i u nás. Ve městě naštěstí, mimo výpadků elektrického proudu, nezpůsobila žádné větší škody. První vichřice k nám přiletěla už 26. května mezi 16-17 hodinou odpolední. Silný vítr, téměř charakteru vichřice, vál i na konci listopadu 26. - 28. 11. Skutečná větrná smršť, způsobená hlubokou tlakovou níží, se hnala Evropou na Štěpána, 26. 12. Její první nápor jsme u nás pocítili odpoledne, druhý po půlnoci. Ten pak trval celý zbytek noci až do rána. Vítr fičel nárazově, jeho síla se střídala, chvílemi dosahovala rychlosti až 100-110 kilometrů za hodinu. Nepěkný pocit i doma v teple.

Stěžejním zážitkem roku, co se počasí týká, bylo určitě úplné zatmění slunce 11. srpna. Vzácný jev jsme mohli pozorovat i u nás, v Domažlicích. Celý den bylo

hodně oblačno, ale občas se mraky přece jen protrhly. Stmívat se začalo kolem 12.18 hodin v poledne, celý úkaz trval asi půl hodiny. Slunce začalo postupně ubývat, jako to bývá u měsíce, nejprve ho zmizela polovina, pak už z něj byl jen malý srpek a nakonec místo celého slunečního kotouče zbyla na obloze jen tmavá skvrna, kterou lemoval světlejší kruh. Šero bylo citelné, auta musela jezdit s rozsvícenými světly. Zatmění nebylo možné sledovat obyčejným okem nebo obyčejnými slunečními brýlemi, podle odborníků by lehkomyšlníkovi, který by to chtěl zkusit, hrozilo vážné poškození zraku. Už dlouho před zatměním se prodávaly speciální brýle, stačil ale i kousek tmavého filmu, některé deníky jej dokonce přibalily jako zvláštní dárek pro čtenáře ke svému vydání den před zatměním nebo v den zatmění, a tak kdo byl dost zvědavý, mohl tu vzácnost století vidět i v Domažlicích a nemusel, jako někteří nadšenci, jezdit až na Churáňov nebo dokonce do Rakouska či do Itálie.

Počasí během roku bylo v normálu, v lednu napadl občas sníh, ale bylo ho málo. Mrazy v lednu - únoru byly také mírné. Jaro bylo spíš suché a teplé. Červen a červenec byly velice teplé, srpen byl o něco chladnější, ale i přes to se teploty pohybovaly kolem 20 stupňů a v polovině měsíce byla opět téměř tropická vedra. Také podzim přinesl příjemné babí léto. První sníh začal padat tentokrát už 14. listopadu a poprašek vydržel přes týden až do 22. listopadu. 15. listopadu také udeřil první mráz, v noci bylo až - 10 stupňů a mrazy, sice mírnější, přetrvaly několik dní. Pak se zase oteplilo. Polovina prosince přinesla naději na bílé Vánoce, zase přituhlo, 16. 12 napadl sníh, mrazy se vrátily opět k - 10 stupňům, ale den před Štědrým dnem přišla obleva. Na Boží hod ráno byla

díky tomu na silnicích ledovka, přes den i druhý den, na Štěpána, pak pršelo, teplota se vyšplhala až na + 6 stupňů, a tak to trvalo do konce roku.

ZÁVĚREM

Potkáváme se občas v neděli před obědem. Houfek evangelíků, vracejících se z nedělního shromáždění a početná skupina katolických věřících, kteří navštěvují sváteční mši svatou v klášterním kostele. Tu předvánoční neděli jsme se sešli až na sídlišti Palackého. A jen jsme se pozdravili, otočila se ke mně jedna z pravidelných návštěvnic augustiniánského kostela paní Růžena Kitzbergerová se slovy: „Paní doktorko, ještě píšete městskou kroniku?“ Takový dotaz mne notně překvapil. „Píši, a proč?“ „Jen abyste tam taky nezapomněla pochválit tu nynější radnici.“ Jenom jsem zalapala po dechu. Aby se někdo dožadoval pochvaly radnice, tak tohle se mi ještě nestalo! „Ráda to udělám, ale za co je vlastně mám chválit?“ Důvody jsem se dozvěděla obratem: obnovená silnice na sídlišti, na jejíž opravu občané roky před tím marně čekali, pravidelné kosení trávy a stříhání keřů, dříve také problém, který nakonec řešili šikovnější obyvatelé svépomocí, výměna rozbitých odpadkových košů, zkrátka ve všem všudy na sídlišti větší pořádek. Ukazatelé ulic. „A ta krásná vánoční výzdoba ve městě!“, dodala další přihlížející paní. „Všimla jste si, jak nádherně svítí ten strom před klášterem?“ Samozřejmě, že jsem si všimla a ačkoli nejsem zrovna příznivcem vánoční výzdoby na otlučených kandelábrech elektrického osvětlení, večer, když ty kandelábry nebylo moc vidět, vypadalo vánočně osvětlené náměstí opravdu hezky a zajímavě, včetně té lípy. „Víte, napište tam, že ta předchozí radnice víc o městě krásně mluvila a tahle holt víc

pro město dělá takový ty obyčejný věci". Slíbila jsem, že to vše poctivě a věrně zaznamenám a tímto zápisem dané slovo plním. Ráda. Nestává se totiž dnes tak často, aby člověk místo otráveného mručení a bručení na všechny a všechno slyšel takováhle hezká slova uznání. A to je snad, myslím, ten nejpříhodnější závěr kronikářského zápisu za rok 1999.

Tak šťastný a požehnaný rok 2000.

OBSAH

	strana:
Obyvatelstvo	2
Počet obyvatel – pohyb obyvatel	3
Městský sbor pro občanské záležitosti	4
Círky a náboženská sdružení v Domažlicích	5
Jak jsme žili v roce 1999	5
Městská správa	6
Hospodaření města v roce 1999	15
Městský úřad a městská zařízení	18
Odbor školství, kultury, sociálních věcí a zdravotnictví	18
Dům penzion – byry s pečovatelskou službou	19
Jesle	19
Městské lesy	20
Správa nemovitostí města Domažlice	22
Městské kulturní středisko	22
Kino Čakan	25
Městská knihovna Boženy Němcové	25
Veřejný život	27
Školství	28
I. MŠ	28
II. MŠ	29
III. MŠ	29
IV. MŠ	30
V. MŠ	31
Základní škola Komenského 17	31
Základní škola Msgre. Staška 232	33
Základní umělecká škola	34
Dům dětí a mládeže	36
Obchod ve městě	38
Změna a doplnění městské vyhlášky o parkování	40
Přednáška o Ludmile Jiřincové	41
Odvolání z funkce předsedícího krajského soudu	41
Přednáška Jaroslavy Wollerové	41
Výstava fotografií Jana Gryce	43
Co může přinést skauting dnešku	43
Výstava Karla Špillara	44
Chodský bál	44
Cestování po Nepálu a Indii	44
Volba členů okresní školské rady	45
Opět čestná občanství	45

O Smolovském rybníku	46
Zemřel Páter Václav Sedláček	49
Válečný konflikt na Balkáně	53
Setkání radnice a podnikatelů	54
Odstoupil jeden ze zastupitelů	55
Reha-centrum	55
Čteme všichni	56
Ručně malované hedvábí	57
Prostituce	57
Sport: O cenu Chodska	58
Slib nového člena zastupitelstva	59
Návštěva ministra	59
Chodský hrad přivítal první návštěvníky	59
Návštěva ve Francii	63
Příspěvky na společenskou, sportovní a kulturní činnost	63
Semaforey	64
Zahrada pod kulatou věží	65
Návštěva v Budelu	66
Sport: Domažlický půlmaratón	67
Město obnovilo vydávání městského zpravodaje	68
Přednáška o dějinách Chodska	70
Mezinárodní setkání turistů na Čerchově	70
Dětem pro radost	71
Výročí nemocnice	71
Dvě investice pro MKS	72
Výprodej knih	72
V. ročník turnaje BAR CUP	73
Další zlepšení vzhledu historického jádra města	74
Opera ve Furthu	75
Cyklotrasy	76
Výstava v knihovně	77
Zubřina vysychá	77
Regionální periodika	79
Vzpomínka na Pátera Václava Sedláčka	82
Zadání změn územního plánu města	82
Chodské slavnosti – Vavřínecká pout'	83
Premiér Miloš Zeman v Domažlicích	83
Návštěva apoštolského nuncia	84
Program slavností	85
Pout'ové atrakce	88
Propagace	88

Finance	89
Ministr Kužvart v Domažlicích	91
Výstava Jany Šlechtové	91
Výstava k pětasedmdesátinám Orla	91
Koncert Dany Freiové	92
Sport: Běh přátelství	93
Přednáška o Čerchovanu	94
Změna na městském úřadě	94
První internetová studovna	95
Kauza Becherovka	96
Literární večer s knihou Zdeňka Šmída	98
Naslouchání Dany Žákové	99
Svatováclavská dohoda	99
Pamětní listiny z banež domažlické věže	101
Problémy s kontejnery	106
Změna redaktora Domažlického zpravodaje	107
Že by už předvolební kampaň?	107
Toulky Šumavou	107
Přednáška o důchodovém systému	108
Transformace technických služeb	108
Výstava kanadské umělkyně	109
Jiřina Šiklová v Domažlicích	109
Přednáška v galerii	110
Výstava, která potěšila	110
Beseda se Stelou Zázvorkovou	111
Slepičárny a boj proti nim	111
Kabel Plus opět zdražuje	112
Obrazy Jany Hruškové v Los Angeles	112
Výstava betlémů	113
Zemřel Jan Smudek	113
Kriminalita ve městě	115
Město má nový informační systém	117
Koupě Golema – recese nebo vypočítavost	117
Vánoční koncerty	119
Koncert v klášteře	120
Opravy památek	120
Beseda s Miroslavem Švandrlíkem	121
Živý betlém	121
Světlo z Betléma	122
Byty v roce 1999	122
Regionální literatura	123

Fotbalovou osobností roku je Vladimír Jahn	123
Závěr roku 1999 – závěr tisíciletí?	123
Počasí	125
Závěrem	128
Obsah	130